

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 13 januari 2022

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Zo. Ja, even kijken. Welkom bij de vergadering van de commissie samenleving op 13 januari 2022. Ik weet niet of de mensen die net bij het vragenuur zijn opnieuw ook hebben aangemeld, want er is gewisseld van vergadering, dus u moet ook even opnieuw aanmelden. Ook welkom iedereen die thuis meekijkt met de livestream. Nou ja, de commissievergadering wordt zo lang de lockdown nog van kracht is hybride aangeboden. We hebben nu ook vandaag twee commissieleden die thuis digitaal zullen deelnemen. Dat is mevrouw Özogul van SP en de heer Sepers van de PvdA. Degenen die fysiek hier vergaderen verzoek ik zo veel mogelijk op de plaats blijven zitten en via de aangewezen route die kant op de zaal te verlaten en binnen te treden. Het dragen van een mondkapje is nog steeds van kracht. Is verplicht. Waarvoor hartelijk dank.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: We gaan even naar het volgende onderwerp. Dat is het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze conform vaststellen? Ja? Oh. De heer van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag: vorige keer zouden we het over de wachttijden Wmo gaan hebben en die zou inderdaad verschuiven. Ik vroeg mij af waarom ie nu niet is teruggekomen op de vergadering, want ik had er eigenlijk wel rekening mee gehouden.

De voorzitter: Ja, dit punt was destijds geagendeerd door de heer Sepers van de PvdA en we hebben gevraagd vanwege de volle agenda ook of we deze eenmalig toch even door kunnen schuiven en waarop dus ook de laatste cijfers eigenlijk meegenomen gaan worden. Dan is het ook wat actueler. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja. Nou, dat begrijp ik. Kijk, als mijnheer Sepers inderdaad de aanvrager van het debat is dat dat aan hem gevraagd wordt, maar de heer Sepers is niet naar de anderen gekomen om te vragen of dat debat verplaatst kon worden. Dat vind ik toch eigenlijk wel vervelend. Dus dat is in ieder geval iets wat ik dan aan u vraag om samen met de griffier naar te kijken dat in het vervolg ondanks dat er één indiener is, er vaak toch meer mensen zijn die ook graag het debat willen voeren dat wel gewoon dit soort dingen aan een commissie gevraagd wordt en dat ook mensen van buitenaf gewoon kunnen volgen waarom er wel of niet een debat over iets plaatsvindt.

De voorzitter: Dat zullen we inderdaad in het vervolg even meenemen. Dank u wel.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 3. Dat zijn de mededelingen. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag ...

De voorzitter: Voor de agenda, he?

De heer Oomkes: Voor de agenda. Niet voor de ...

De voorzitter: Nee, maar ik ben nog ... Ja. Iets nieuws op de agenda bedoelt u?

De heer Oomkes: Nee, ik wil iets opwaarderen als bespreekpunt.

De voorzitter: Iets opwaarderen als bespreekpunt?

De heer Oomkes: Ja.

De voorzitter: Dat snap ik niet.

De heer Oomkes: Oké.

De voorzitter: Nee. Maar ik ben nog bij agendapunt 3 volgens de agenda, hè. Dat zijn ...

De heer Oomkes: Oh. Oké.

De voorzitter: De mededelingen. Ik denk dat u iets te vroeg bent. Ik ga even door. Dat zijn de mededelingen die ik eerst even ga doen. Even kijken, hoor. Dit is ... Ja. De informatiebijeenkomst concretiseringslag actieprogramma geweld hoort nergens thuis. Wethouder de heer Botter heeft in de commissie samenleving 2 december jongstleden toegezegd een concretiseringslag te willen maken in de lokale aanpak huiselijk geweld. Op 16 februari van dit jaar, 2022, om half zeven tot acht uur zal via Teams met de commissieleden van bestuur en samenleving een aantal hulpverlenersorganisatie en zelforganisaties de gelegenheid zijn om een uitwisseling, kennis uit te wisselen tijdens een informatieve bijeenkomst. Het doel van het overleg is te komen tot een aantal concrete ideeën om de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling lokaal te versterken. U kunt zich aanmelden via het griffiebureau. Ik weet niet of dat nog door iemand georganiseerd gaat worden, maar als dat zo is, dan vraag ik misschien nog eventjes via de mail om een paar mensen die dat willen organiseren. Maar vooralsnog is dat volgens mij nog niet nodig. Verder is er vanavond één gastspreker. Dat is mevrouw Vaes. Zij is de voorzitter van het college van bestuur IRIS Zuid-Kennemerland. Zij is uitgenodigd voor het bespreekpunt van agendapunt 8: aanmelding en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs 2022-2023. Bij dit onderwerp zijn ook twee sprekers, namelijk mevrouw De Haas en mevrouw Leadbetter. Ik hoop dat ik het goed uitspreker. Anders moet ze het misschien zelf nog even voorstellen hoe je het wel goed uitspreekt. Ik heb ook nog een andere een beetje trieste mededeling misschien, maar, ja, vanwege familieomstandigheden zal mevrouw Meijs vandaag niet aanwezig zijn. De onderwerpen van wethouder Meijs die vandaag op de agenda staan die zullen worden waargenomen door wethouder Botter. Ik vraag u dan wel ook alle begrip op dat misschien de wethouder niet alle onderwerpen of vragen op de onderwerpen direct de antwoorden paraat heeft, maar hij heeft zich ingelezen en veel tijd erin gestoken, dus ik ga ervan uit dat het meeste wel goede beantwoording gaat komen. Dan heb ik ook nog even een mededeling te doen namens wethouder Meijs. Eigenlijk zou bij de volgende vergadering de nota uitnodiging tot inschrijving voor gewoon in de wijk op de agenda staan. Kort voor het kerstreces zijn de dialooggesprekken met de samenwerkingsverbanden voor gewoon in de wijk afgerond. Deze gesprekken hebben veel inzichten opgeleverd en die helpen om een goede uitnodiging tot inschrijving op te stellen. Een en ander betekent wel dat het meer tijd kost om de stukken gereed te krijgen voor de besluitvorming. Daarom schuift de besluitvorming over de stukken vier weken op. Dat betekent dat de nota uitnodiging tot inschrijving niet op 3 februari in de commissie wordt besproken, maar op 3 maart. De technische sessie die gepland stond op 31 januari verschuift dan naar maandagavond 28 februari van zes tot zeven uur. Deze gewijzigde datum is ook al via Raadzaam gecommuniceerd. Tot nu toe hebben zich zes raadsleden aangemeld en u kunt zich dus nog steeds opgeven via het griffiebureau. Ik weet niet of er nog andere mededelingen van de wethouders zijn? Ik

geloof het niet, hè? Mededelingen van de commissieleden? De heer Yerden. Ik weet alleen niet meer namens welke partij u hier zit. Dat is mij nog niet doorgegeven, dus zegt u het zelf maar even.

De heer Yerden: Ik ga daarover vertellen, ja. Dank u wel, voorzitter. Beste collega's en luisteraars die thuis zijn, zoals jullie hebben kunnen lezen ben ik overgestapt van Partij van de Arbeid naar Trots Haarlem. Evenals bij de Partij van de Arbeid hoop ik ook bij Trots Haarlem met jullie tot een vruchtbare samenwerking te komen. Dank u wel.

De voorzitter: Maar kijk, als u deel uitmaakt van Trots Haarlem. We hebben de afspraak dat tijdens coronatijd dus maar één afgevaardigde van een partij aan tafel zit en er zijn ook meerdere GroenLinks-commissieleden aan tafel of hier in de zaal die willen spreken, dus ik zou dan wel willen verzoeken ook om dan maar op de tribune ... Er is nog plek, maar ...

De heer Van den Raadt: Ik ken mijn plek. Ik ken mijn plek, voorzitter. De fractievoorzitter gaat koffie halen.

De voorzitter: Dank u wel. Zonder suiker alstublieft. Goed. Nou, bij dezen welkom de heer Yerden.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda komende vergaderingen. Eerst ga ik nog even zeggen wat wij dus volgende maand hebben, op 3 februari. Dat is de afbouw tijdelijke maatschappelijke opvang COVID-19. Dat is geagendeerd door Hart voor Haarlem destijds. Toenemend aantal Wmo meldingen met langere afhandelingsduur, geagendeerd door de PvdA. Huiskamer van Oost, door OPH destijds geagendeerd. Taakstelling sportprogrammabegroting 2021-2025 op verzoek van Hart voor Haarlem. En aangaan convenant uitstroomregeling pact 2021 regio IJmond en Zuid-Kennemerland, geagendeerd door de SP onder andere. U heeft ook de jaarplanning en de actielijst weer gevonden bij de agenda. Heeft u daar nog opmerkingen op of vragen over? Nee? Dan gaan we naar de ter kennisname stukken. Heeft u nog ... Wilt u nog enige stukken agenderen voor een volgende vergadering? De heer Oomkes, Partij van de Arbeid.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik wou graag een punt wat bij de ter kennisname stukken staat, namelijk prestatieplan voor jeugd en gezin, opwaarderen tot bespreekpunt. Er is tamelijk veel onrust in Schalkwijk over de inhoud daarvan.

De voorzitter: U wilt ... Bezweken. Wacht. Nogmaals even ... Even rust, alstublieft. U heeft het over 1.2. Dus gaarne als u iets wilt agenderen, noem ook gelijk even het nummer daarbij. Dan is die eventjes wat makkelijker ook terug te vinden. Dus 1.2 Prestatieplan centrum voor jeugd en gezin. Nogmaals even uw motivatie. Die kon ik niet goed horen.

De heer Oomkes: Mijn motivatie is dat er behoorlijk veel onrust is onder het personeel over de consequenties van dat prestatieplan. Dat is eigenlijk niet goed gedeeld met de raad. Ik zou mensen vanuit jeugd en gezin willen uitnodigen om hun bezwaren tegen deze vorm van werken voor te leggen aan de raad.

De voorzitter: Aan de ... Is daar steun voor, om dit te gaan bespreken? Ik zie één, twee, drie, vier ... Nou ja, ik zie toch een meerderheid. Dus dan gaan we die op de agenda zetten voor een volgende vergadering. Nogmaals, het wil niet zeggen dus voor de volgende, maar een volgende, want de volgende zit al best wel vol met nog stukken van de vorige keer. Is er nog iemand die iets wil agenderen? Nee? Goed.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, voorzitter.

De voorzitter: Oh, ik hoor ... Kijk, mevrouw Özogul via Teams.

Mevrouw Özogul-Özen: Hoort u mij?

De voorzitter: Een beetje zacht, maar ik weet niet of het geluid iets harder kan nog bij de regie. Ja, gaat u door.

Mevrouw Özogul-Özen: 1.10 Plan van aanpak stagediscriminatie mbo. Daar staan een aantal voorbeelden hoe ze dat in de toekomst zullen aanpakken. Ik vind het een belangrijk onderwerp waar ik eventueel een commissievergadering over wil hebben.

De voorzitter: 1.10 zegt u? Maar ik ...

Mevrouw Özogul-Özen: Ja.

De voorzitter: Heb nog niet echt een goede motivatie gehoord hierbij. Kunt u dat nog een keer goed motiveren? Om steun te krijgen.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, ik heb net uitgelegd dat er veel discriminatie is bij stageplekken. Dat soort signalen krijgen wij. Hier staan een aantal voorbeelden hoe we dat willen voorkomen met samenwerking met het mbo en dat zou ik graag met de commissie willen bespreken.

De voorzitter: Is daar steun voor bij de commissie? Eén, twee, drie ... Het is net aan. Dus nou, vooruit. We gaan deze ook op de agenda zetten. 1.10. Plan van aanpak stagediscriminatie mbo. Ja?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. En ik heb nog iets. Even kijken. Ging over jeugdhulp. Preselectiedocument. Maar waar ik het dan over wil hebben, is vaktherapie.

De voorzitter: Maar welk stuk is dat, mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Even kijken. Het staat net onder ... Even kijken, hoor. Oh ja. 1.9. Selectie van gegadigden in de jeugdhulp. De wethouder had natuurlijk beloofd dat vaktherapie mee mocht doen in de voorfase, dus ik zou daar weer kort op willen terugkomen.

De voorzitter: Daar is inderdaad heel veel over gezegd. Ik weet niet of daar steun voor is vanuit de commissie? Dat is toch echt te weinig. Punt van de orde? Ja. Even de microfoon, alstublieft.

De heer Smit: Voorzitter, ik denk dat wij het verzoek ook schriftelijk even zullen gaan richten aan onze collega's, want het is altijd via de machine wat moeilijker, maar een duidelijke toelichting hoop ik brengt vaak collega's wel over de streep om in de volgende vergadering nog ... Ja, in de volgende vergadering daar even kort tijd voor vrij te maken.

De voorzitter: Laten we dan inderdaad wat u zegt ... Doe dat even schriftelijk dan, want ik heb nu op dit moment heb ik niet genoeg steun om te agenderen. Maar probeer als u het goed kan motiveren en dan krijgt u alsnog steun, dan gaan we alsnog ...

De heer Smit: Ja.

De voorzitter: Op de agenda zetten. Ja?

De heer Sepers: Ik steun dit voorstel wel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja. Ik steun dit voorstel wel om het over '...' te hebben.

De voorzitter: Ja. Nee, dan is er op dit moment voldoende ... Ja, voldoende steun. Hoeft u geen mailtje te sturen. Dank u wel. Ja, 1.9. Voorlopige selectie van gegadigden aanbesteding jeugdhulp 2022. Dank voor de koffie, Trots Haarlem.

5. Transcript commissie d.d. 2 december

De voorzitter: Dan gaan we door naar ... Even kijken, die hebben we allemaal gehad. Het transcript van de commissie van 2 december. Heeft u daar nog op- of aanmerkingen? Nee? Dank u wel.

Ter advisering aan de raad

6. Wijzigingsverordening Individuele studietoelage Participatiewet Haarlem 2022

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste bespreekpunt. Dat is een stuk dat ter advisering staat aan de raad. Dat is de wijzigingsverordening Individuele studietoelage Participatiewet Haarlem 2022. De individuele studietoelage is een inkomensondersteuning voor studenten die door hun medische beperkingen structureel niet in staat zijn om naast hun studie bij te verdienen. De hoogte van de toelage is vastgelegd in de verordening Individuele studietoelage Participatiewet Haarlem 2017 en wordt met een jaarlijks bedrag uitgekeerd. In afwachting van de behandeling van het wetsvoorstel roepen de staatssecretaris SEW en de VNG-gemeenten op alvast in de geest van het wetsvoorstel de bedragen te verhogen naar 300 euro per persoon per maand. Om de bedragen te kunnen verhogen, dient de verordening aangepast te worden. De commissie samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2, de wijzigingsverordening Individuele studietoelage Participatiewet Haarlem 2022 vast te stellen met terugwerkende kracht per 1 januari 2022 en over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Wie kan ik hier als eerste het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel, voorzitter. Sinds 1 januari 2015 kunnen studenten met een functiebeperking gebruik maken van de individuele studietoelage. In Haarlem gaat het om een bedrag van 240 euro. CDA is het eens met de oproep van de landelijke studentenvakbond om individuele toelage te verhogen naar 300 euro. Voorzitter, wat ons betreft hamerstuk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, de individuele studietoelage is een voorziening voor studenten met een arbeidsbeperking. Je kunt er recht op hebben als je studiefinanciering ontvangt en niet in staat bent om te werken. Ik meen te weten dat dit al op 1 januari 2021 was ingegaan, echter door corona uitgesteld tot 1 januari 2022, maar kennelijk is het toch nog ergens blijven liggen en moeten wij inderdaad vooruitlopend op dat beleidsvoorstel dit gaan doen. Wat wel opmerkelijk is: dat er weinig beroep wordt gedaan op deze regeling. In 2021 waren dat elf aanvragen voor 28.000 euro. Ik heb ergens lopen zoeken, maar kon het niet vinden, dus aan de wethouder mijn vraag is: hoeveel zit er nou eigenlijk in die pot? En blijft dat staan voor

deze doelgroep als dat niet helemaal wordt uitgenut? Wordt er actief gecommuniceerd met deze doelgroep?
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Als ontplooiingsliberaal gun ik alle Haarlemmers dat ze het beste uit hun leven halen. Onderwijs volgen, studeren en werken die horen daar natuurlijk bij. Als je dan een handicap hebt en medisch is het niet te doen om via een bijbaantje wat te verdienen, dan is het fijn dat er een overheid is die je een steuntje in de rug geeft. De VVD steunt dan natuurlijk ook deze toeslag. Het voorstel is om vooruitlopend op landelijke wetgeving de toeslag iets te verhogen naar het normbedrag van 300 euro per maand. Zo wordt deze toeslag gelijkgetrokken met andere gemeenten. Wel een vraag aan deze wethouder: wanneer realiseerde u zich eigenlijk voor het eerst dat Haarlem minder toeslag betaalt aan studenten met een medische beperking dan andere gemeenten? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. We zijn het ermee eens om het bedrag met alle gemeenten gelijk te trekken. Ik heb een vraag. Dat lijkt ook wel een beetje op wat Hart voor Haarlem zei: krijgen mensen bericht als ze hiervoor in aanmerking komen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks is ook akkoord om dit bedrag te verhogen. Het is goed dat wij nu eindelijk ook eens meegaan met de rest. Ook goed om te zien dat het nu maandelijks wordt betaald in plaats van jaarlijks, dat lijkt me ook heel fijn voor je eigen financiën, en ook dat de definitie is aangepast. Wat ons betreft ook gewoon een hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik nu even naar de mensen van Teams. Ik weet niet ... Ik vind wel dat even PvdA moet kiezen wie wat gaat vragen. Ik heb nu mijnheer Sepers onder de knop zitten. Maar ik ga eerst even naar mevrouw Özogul, SP. Via Teams.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Dank u wel, voorzitter. SP is het eens dat het nu wordt verhoogd. We hebben wel één vraag: hoe zorgen we dat we iedereen die er aanspraak op zou moeten maken, hoe we die gaan bereiken?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ook wij zijn het eens met dit voorstel. Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Stroo dat je je kan afvragen: waarom zijn er maar zo weinig aanvragen in Haarlem? Daar ben ik benieuwd naar het antwoord. Maar verder kan het wat ons betreft als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Een enthousiast ja voor de verhoging naar 300 euro.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Goed voorstel. Ook D66 is akkoord. Ik sluit me ook aan bij de vragen die gesteld zijn over het bereik van de regeling.

De voorzitter: Dank u wel. Nu iedereen gehad dan? Ja? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja. Dank u wel, voorzitter. Nou ja, de individuele inkomenstoeslag bestaat al een tijdje. Begin vorig jaar zijn we begonnen met denken: hey, het is toch wel laag. Het moet wat ons betreft omhoog. Daar heeft volgens mij de ChristenUnie in de begrotingsbehandeling volgens mij toen ook een motie voor ingediend. Hebben we gezegd: wacht even af, want we zijn er al mee bezig. Volgens mij in diezelfde week kwam ook het bericht dat vanuit landelijk Partij van de Arbeid en GroenLinks volgens mij het voorstel is gedaan, een motie is ingediend of een amendement om uiteindelijk landelijk ook in de nieuwe wet dat te verhogen. Dus nou, het is nog een paar maandjes voordat die wet dan ingaat, maar dan hebben we in ieder geval voor die periode het geregeld. Dus we liepen denk ik wat vooruit op de landelijke regelgeving. Dat is goed, denk ik. Volgens mij al genoeg over gezegd. De ... Ja, hoeveel zit er in de pot? Het is gewoon het ligt gewoon bij ons is een van onze regelingen die we hebben in het minimabudget, dus daar heeft u gewoon in de algemene zin budget voor beschikbaar gesteld. Nou ja, als we ergens wat overhouden en ergens wat meer nodig hebben, dan middelen we dat met elkaar. Ik weet niet of deze onder de regeling valt dat als we het niet uitgeven in de reserve minimagelden terechtkomt. Dat antwoord moet ik u schuldig blijven. Maar we hebben een regeling, we hebben een reserve waar eventueel overblijvende minimagelden in worden gestort. Maar niet alles komt daarin. Maar goed, er is in ieder geval in principe gewoon voldoende geld beschikbaar. Er wordt ruim gecommuniceerd over de regeling ook naar in ieder geval ook zo mogelijk gericht, dus ook via de afdeling onderwijs wordt er ook specifiek nog gericht op het speciaal onderwijs. Verder is er gewoon communicatie via de wijkteams. Het is weinig, maar ik denk dat ook op zich het ook niet een hele grote doelgroep is, hè. Haarlemmers met een beperking die hierop aanspraak moeten doen. Dus ik heb ook niet het idee dat de regeling onvoldoende bekend is. Ik heb het idee dat de regeling die in ieder geval bij de doelgroep best goed bekend is, maar ik zou het ook niet een, twee, drie ... Ik bedoel, ik ken ook niet iedereen. Het lastige, want dat zegt mevrouw Stroo ook: kunt u hem actief toesturen? We hebben natuurlijk niet ... We weten niet van alle Haarlemmers of zij een beperking hebben of niet, dus dat is informatie die wij in principe niet bewaren of niet in onze database hebben. Dus je moet vooral mensen bereiken en dan hopen dat ze hem inderdaad ook aanvragen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik snap dan iets niet. Want u schrijft in uw notitie dat het maar elf aanvragen zijn in 2021, dus u had er meer verwacht. Nu zegt u: ja, er zijn er waarschijnlijk niet meer. Dus ik kan dat niet helemaal rijmen. Ik ben ook van mening dat volgens mij voor alle zaken die we hebben daar hebben we altijd een budget voor. U zegt: het zit nu in het gehele minimabudget, dus dan wordt het een beetje geschoven. Maar dat betekent ook dat in het hele minimabudget ook naar de andere kant geschoven kan worden. Dus ik wil daar nog een iets specifiekere antwoord op.

De voorzitter: Tweede termijn. Even kijken. Nog iemand voor de tweede termijn? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik wil graag antwoord op mijn vraag.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Sorry. Dan heb ik de vraag van de VVD in dat geval niet goed geregistreerd, dus dan zou ik die ben ik wel nieuwsgierig wat dat was.

De heer Van Kessel: '...' (buiten de microfoon).

Wethouder Roduner: Ja, volgens mij heb ik dat al uitgelegd in mijn inleiding dat wij er al voor de zomer mee aan de slag waren, dus dat dat het moment was dat wij zeiden: hey, wat ons betreft moet die omhoog. Nou, ik heb uitgelegd dat bij de begroting we daar een discussie over hebben gehad en daarna ook het Rijk ons gevolgd heeft. Dus volgens mij waren we ruim op tijd.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dus u zegt dat u pas in mei 2021 wist dat u eigenlijk minder toeslag dan de andere gemeenten in Nederland gaf aan deze doelgroep, studenten met een handicap. Klopt dat?

Wethouder Roduner: Nou, dat zou ik niet zo zeggen. Kijk, ik denk dat het best zo zou kunnen zijn dat wij toen al wisten dat andere gemeenten iets anders doen. Maar kijk, dat is ook lokaal, hè. Je mag lokaal afwijken van andere gemeenten. Dat is denk ik de lokale autonomie. Soms zitten wij met regelingen dat we zeggen: we vergoeden meer dan andere gemeenten, soms zitten we aan de andere kant, dat we iets minder vergoeden. Daar probeer je wel oog op te houden. Ik denk in de zomer hebben wij gezegd: nou, we zien het te ver uiteenlopen en dit is wat ons betreft een reden om het in Haarlem te verhogen.

De voorzitter: De heer Van Kessel, kort.

De heer Van Kessel: Nee, gewoon voor mij ook om dat verhaal goed te hebben dat u dus eigenlijk zegt u nu: daarvoor realiseerde u ook al dat het college eigenlijk minder aan deze doelgroep geeft dan de andere gemeenten, maar dat u daar uiteindelijk een verzoek vanuit het Rijk voor nodig had om dat toch te verhogen. Nou, in ieder geval de VVD is blij dat u deze toeslag dus nu voorstelt om te verhogen. Daar kunnen wij mee instemmen.

Wethouder Roduner: Ja, het is niet ... Ja. Dus je wijkt af en u zegt: minder. Het is gewoon anders. Dat zie je inderdaad sommige zitten hoger, sommige zitten misschien wat lager. Dat houden we wel altijd in de gaten. Nou, je ziet nu ook dat die lokale discussie in ieder geval uiteindelijk iets later ook de landelijke politiek heeft bereikt. Ja, dus er zit heel veel geld in. We hebben best een bedrag voor de afdeling minima, maar dat zit over heel verschillende regelingen. U kunt in de financiën ook zien dat het een relatief kleine regeling is. Het is inderdaad minder dan ... Dus die elf is minder dan het jaar ervoor, dus daar zie je wel een afwijking. Nou, dat is lastig om even in te schatten: waar komt dat door? Heeft dat misschien ook te maken met corona en de maatregelen daaromtrent? Zijn mensen minder gaan studeren? Hebben ze andere keuzes gemaakt in hun leven? Maar misschien ook wel dat, nou, dat wij relatief weinig gaven en dat dat ook voor andere ... Nou, voor mensen een belemmering was om eventueel te gaan studeren. Nou, ik ben blij dat als deze maatregel er ook weer voor zorgt dat we die drempel weer wat verlagen.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we het goed besproken. Ik denk hamerstuk gewoon, hè? Ja? Oké, dan gaat deze als hamerstuk naar de raad. Dank u wel.

Overige punten ter bespreking

7. Uitvoering nieuwe Wet inburgering in gemeente Haarlem

7.1. Beleidsregels Wet inburgering 2021 gemeente Haarlem

7.2. Verordening wet inburgering

De voorzitter: Het volgende punt. Dat is de uitvoering nieuwe Wet inburgering in de gemeente Haarlem. Dat is gewoon een besprekingspunt. Op verzoek van GroenLinks Haarlem en met instemming van de commissie is het onderwerp uitvoering nieuwe Wet inburgering in de gemeente Haarlem geagendeerd met bijlagen die bij de behandeling betrokken kunnen worden, zoals de informatienota. Deze nota informeert u over de uitkomsten regionale aanbesteding inburgering en aanbesteding maatschappelijke begeleiding. GroenLinks heeft dit geagendeerd, dus ik wil mevrouw Timmer-Aukes het woord geven.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks wil er alles aan doen om de uitvoering van de nieuwe wet zo goed mogelijk te laten zijn. We zijn nu pas na nog geen eens een aantal weken in januari. De nieuwe wet is nog maar net ingegaan. Misschien een beetje te vroeg voor een analyse, maar eigenlijk ook wel gewoon precies op tijd om nu nog te kunnen ingrijpen als dat nodig is. Dus om maar gelijk met de deur in huis te vallen: wethouder, kunt u al wat zeggen over de afgelopen dagen, hoe die zijn verlopen? Zijn er nog losse eindjes die we als raad moeten aanpakken? Of gaat alles helemaal op rolletjes? Hoe staat het met de financiën? Zijn er dingen die u nog van ons nodig heeft om de uitvoering van de wet zo goed mogelijk te laten verlopen? Is er bijvoorbeeld voldoende gekwalificeerd personeel om de instroom direct op te kunnen pakken? Dan hebben wij allemaal kunnen lezen dat van de drie onderwijstrajecten perceel 2, de onderwijstroute mbo, niet gegund is. We lezen ook dat dit een landelijk knelpunt is. Wij zijn niet de enige en de grootste oorzaak is het budget. Op de korte termijn is het opgelost door extra budget. Initieel komt er nu 7000 bij. De precieze verdeelsleutel: in het stuk staat dat die nog niet bekend is, omdat die naar verwachting met de decembercirculaire uit 2021 van het Rijk bekend gemaakt zou worden. Kunt u ons daar inmiddels meer over vertellen? Lange termijn is afwachten tot de meicirculaire 2022 van het Rijk. Dit wordt met de begroting 2023 verder verwerkt. GroenLinks hoopt dat er een structurele oplossing kan worden gevonden en zal dit dan ook goed in de gaten houden. In het eerste kwartaal van dit jaar worden wij opnieuw geïnformeerd over de stand van zaken. Kan de wethouder zeggen of hij verwacht of dit nog met deze raad zal zijn of dat het na de verkiezingen zal zijn? Dan weet ik of ik mijn opvolger hiervoor moet instrueren of dat ik het nog zelf ga doen. Het is goed om te lezen dat ieder die zich aanmeldt wel zo veel mogelijk wordt opgevangen binnen de voorzieningen die er al zijn, want het gaat namelijk om 25 procent van de statushouders die naar perceel 2 gaat. De nieuwe Wet inburgering voorziet niet in een overgangperiode. Vanaf 1 januari 2022 zal er een groep inburgeringsplichtigen zijn die nog moet inburgeren onder het oude stelsel, de zogenaamde ondertussengroep. Wethouder, weet u om hoeveel mensen dit gaat? Wat is er geregeld om deze mensen in de geest van de nieuwe wet te kunnen helpen? Wat doet de gemeente met de eventuele schulden die deze inburgeraars nog maken om te kunnen inburgeren onder het oude stelsel? En heeft u hiervoor nog iets van ons nodig? Tot slot kon GroenLinks in de stukken niets terugvinden over een eventueel buddyproject. De taal en cultuur leer je het beste door het gewoon te doen en met iemand mee te gaan. In Den Haag krijgen inburgeraars bijvoorbeeld direct een vast contactpersoon vanuit de gemeente aangewezen. Zij hebben daar ook een heel warm welkomtraject. Kan de wethouder ons vertellen hoe het in Haarlem staat met een eventueel buddyproject en wat de gemeente doet om deze te stimuleren? Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. Het is belangrijk dat de gemeente statushouders helpt kansen te creëren, bijvoorbeeld door ondernemers te motiveren statushouders banen of leerwerkplekken aan te bieden. Veel statushouders zeggen: al kon ik maar eens laten zien wat ik kan. Op welke wijze zorgt de wethouder ervoor dat er voldoende en diverse banen of leerwerkplekken beschikbaar zijn voor statushouders? In artikel 10 van de beleidsregels inburgering gaat uit van het verlagen van een uitkering voor een statushouder wanneer deze de verplichtingen of afspraken niet nagekomen is. Ik maak me zorgen om de gevolgen van het verlagen van een uitkering en vraag mij af of er niet een betere maatregel is om de statushouders te stimuleren de trajecten zo goed mogelijk te volbrengen. Misschien is belonen een betere prikkel dan beboeten. Deze mensen hebben immers veel meegemaakt en ze zijn niet ongeschonden uit de strijd gekomen. Wethouder, zijn er volgens u andere mogelijkheden om artikel 10 invulling te geven? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, Trots Haarlem.

De heer Yerden: Dank je wel, voorzitter. De overdracht is een complexe opgave. In hoeverre de gemeente Haarlem hiervoor echt klaar is, zal de komende jaren moeten uitwijzen. Een aantal vragen heeft de collega's hier al vragen gesteld. Op de voorhand willen we aangeven dat de ervaring met aanbesteden niet positief zijn en Trots Haarlem hiertegen is. In het kader van aanbesteding zitten in ieder geval aantallen witte plekken waarvoor nog een invulling zal moeten worden gevonden, zoals leertrajecten in het mbo. Meer in het algemeen is er vooraf of het voorgeschreven stelsel wel voldoende maatwerk toelaat gezien de diversiteit aan inburgeringsverplichting in Haarlem. Bij de evaluatie wil de fractie van Trots Haarlem dit onderwerp terugzien, waarbij ook oordeel van de inburgeringsplichtigen worden betrokken. Niet duidelijk is welke gevolgen de schommelingen van de aantallen inburgeringsplichtigen door de jaren hebben voor de aanbestedingscontracten en of dat een goede afstemming tussen de aanbieders niet in de weg staat. Tenslotte vraagt Trots Haarlem zich af wat de rol van de gemeenteraad nog is na de vaststelling van het regionale beleid. Hebben we alleen nog wat te zeggen over de aanvulling maatschappelijke lokale aanbesteding? Mijn collega Sander van den Raadt wil graag weten: wat zou er gebeuren als iemand zich niet houdt aan de verplichtingen? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel, voorzitter. Vanuit de nieuwe Wet inburgering is de gemeente verplicht maatschappelijke begeleiding gedurende twaalf maanden te bieden. Daarna vindt er een zogenaamde warmoverdracht plaats aan de sociale wijkteams. Goed opgeleide statushouders zullen misschien voldoende hebben aan de periode van een jaar begeleiding door Vluchtelingenwerk, maar ik maak me wel zorgen over een deel van statushouders. Dat gaat om statushouders die bijvoorbeeld getraumatiseerd zijn, statushouders die geen vertrouwen hebben in de overheid vanwege het feit wat ze meegemaakt hebben in het feit van herkomst, laaggeletterde statushouders, et cetera. Ik heb hiervoor ook technische vragen gesteld en ik moet eerlijk zeggen dat ik geen duidelijk antwoord hierover heb gekregen. Het antwoord wat ik hierover gekregen heb is: als dat er langdurige ondersteuning nodig is, dan zal het sociale wijkteam de juiste professionele organisaties voor inschakelen. Nou, de juiste professionele organisaties in dit geval zijn begeleiding individueel via de Wmo. Daarvoor heb je een indicatie nodig. Dat wil zeggen dat het toch extra geld gaat kosten. Ik begrijp werkelijk niet waarom dit college kiest om de begeleiding van Vluchtelingenwerk te korten van twee jaar naar een jaar. Ik weet 100 procent zeker dat deze manier van werken de gemeente meer geld gaat kosten. Ook hier blijkt dat dit college niet samenwerkt. Er is volgens mij eerder ook door D66 voor een integrale monitor gevraagd. Graag een toezegging, wethouder. Vanuit mijn werkervaring wil ik ook het college meegeven dat in

veel andere steden samengewerkt wordt met Stichting Buurtgezinnen. Voor meer informatie verwijs ik u naar www.buurtgezinnen.nl. Deze kunnen intensief begeleiding bieden aan statushouders die de weg nog niet goed kennen in de Nederlandse samenleving. Het is de moeite waard ook om in gesprek te gaan met zelforganisaties in Haarlem. Bijvoorbeeld Stichting Somaliërs en omgeving in Schalkwijk. Deze zelforganisatie wordt gerund door ex-vluchtelingen uit Somalië en Eritrea. Zij weten precies wat een statushouder nodig heeft om mee te kunnen doen in de samenleving. Ook voor meer informatie verwijs ik naar hun website: www.dehaarlemseverbinders.nl. Het college is verantwoordelijk voor de inburgering. In hoeverre houdt het college vinger aan de pols als het gaat om de kwaliteit van de inburgeringslessen? Ik vind het ontzettend belangrijk dat deze nieuwkomers goed begeleiding gaan krijgen zodat zij zelfstandig kunnen functioneren. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Allereerst sluiten wij ons aan bij de vragen van mevrouw Van der Meer van de ChristenUnie. In een inmiddels al verder verleden hebben wij net als mijnheer El Aichi geconstateerd dat twaalf maanden een termijn is die voor heel veel mensen niet gaat en kan werken. Dat vinden wij gewoon veel te kort. De overdracht vindt in feite plaats na een kennisniveau dat lager is dan in de eerste twaalf maanden, dus wij voorzien grote problemen en betreuren de voorgestelde opzet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga nu eerst naar de heer Hulster van de Actiepartij en daarna de heer Sepers die is zo meteen online. Dus eerst de heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij konden ons ook goed vinden in de woorden van de heer El Aichi: hoe gaan we om met laaggeletterde mensen? Hoe zorgt u ervoor dat er structurele aandacht komt voor de psychiatrische kant en voor het overbruggen van het wantrouwen tegenover overheden van de mensen die hierbinnen zijn gekomen? En vooral aanvullend: hoe zorgen we ervoor dat mensen die wel geschoold zijn zo snel mogelijk aan de slag kunnen? Dus door middel van schakelopleidingen. Ook wij zijn erg nieuwsgierig hoe er nu aangekeken wordt naar die verkorting naar één jaar begeleiding. Wij maken ons daar echt serieus grote zorgen over, zeker nu de sociale wijkteams nog verder onder druk staan.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we nu naar de heer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. We hebben vorig jaar een paar keer een tussenrapportage gekregen over de voorbereiding van de belangrijke raad op 1 januari 2022. Dat zag er toen goed uit en datgene wat er nu ligt ziet er ook goed uit wat ons betreft. Ik heb eigenlijk maar twee punten. Eén: dat zorgpunt over die onderwijsroute mbo. Dat baart ons ook zorgen, want het mag toch niet zo zijn dat er nog meer schade toegebracht wordt aan de statushouders door het ontbreken van een adequate onderwijsroute mbo. Ik begrijp van, maar misschien kan de wethouder daar nog wat meer over vertellen, dat op de korte termijn dat er in ieder geval geen risico is dat daar schade opgedaan wordt, maar voor de lange termijn moet daar dus toch nog wel het een en ander gebeuren. Ja, ik wil de wethouder vragen: hoe gaat hij nou garanderen dat die onderwijsroute mbo dat dat op orde komt zonder dat dat slachtoffers met zich meebrengt? Het tweede punt is: ja, mijn college van GroenLinks die vroeg eigenlijk al een evaluatie van de stand van zaken na twaalf dagen. Dat is wel wat erg voortvarend, maar ik zou in ieder geval het college willen vragen, ik weet niet of dat ergens in de stukken staat, om in ieder geval na een halfjaar een interactieve notitie naar de commissie te sturen over de vraag hoe de eerste ervaringen in dat halfjaar zijn en dat we dan altijd nog kunnen kijken of we dingen bij moeten sturen. Met uitzondering de onderwijsroute mbo vinden wij dat het er goed uit ziet en dat het zo verder eigenlijk goed kan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem. Daarna mevrouw Çimen volgens mij.

Mevrouw Zoon: Ja. U informeert ons over de taken van de gemeente bij de inburgering. Ik lees wat de gemeente allemaal faciliteert. Ik lees niet welke verplichtingen de nieuwe Haarlemmer heeft. Ik sluit me dan ook aan daar bij Trots. Na het verkrijgen van een verblijfsvergunning kan je verplicht worden gesteld om in te burgeren. Een diploma is dan erg belangrijk. Maar als iemand dat diploma niet haalt, welke maatregelen worden dan getroffen door de gemeente Haarlem? Bij de nieuwe wet geldt een hogere norm voor taalniveau. Daar is mijn partij erg blij mee, want taal is een belangrijke factor om in te burgeren. Taal vanaf de peuterzaal, zou mijn voorstel zijn. Zo snel mogelijk meedoen. Ook als je nog niet alle diploma's hebt kan je meedoen in Haarlem. Ik zou dat ook wel graag terugzien in deze nota. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er is al een hoop gevraagd. Deze hele wet is natuurlijk bedoeld om het proces dichterbij mensen te trekken, om een deel van deze groep te ontzorgen en ook om ervoor te zorgen dat hun taalniveau veel sneller op pijl is en dat mensen sneller participeren en ook echt meedoen in onze samenleving. Allemaal bewegingen die ik van harte steun. Ik ben dan wel benieuwd hoe de wethouder terugkijkt naar het afgelopen jaar, naar hoe het proces is verlopen. Want we begonnen de aanbesteding begin 2021, volgens mij. Dat is in eerste instantie mislukt; het moest opnieuw. Nou, nu is het gelukt, maar is een deel van de gunning niet gegund en komen wij er eigenlijk vijf over twaalf achter dat we geen geld hebben om een deel van deze groep de opleiding te bieden die ze gewoon nodig hebben om ook mee te draaien in onze samenleving. Dus ik ben ook eigenlijk wel benieuwd hoe hij dat heeft ervaren en of wij zelf mogelijk iets beter hadden kunnen doen. Ja, en ik sluit me aan eigenlijk bij de vragen die zijn gesteld over de mbo-onderwijsroute. Wat is nu het alternatief voor deze groep? En per wanneer verwacht de wethouder dan deze route wel beschikbaar te hebben voor deze mensen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Ik heb een vraag aan mevrouw Çimen. Bent u met Trots Haarlem eens over de tegen het aanbestedingsbeleid?

Mevrouw Çimen: Of ik tegen aanbestedingen ben?

De heer Yerden: Kijk, wij hebben ervaringen. Ja, het is niet goed gegaan als je vergelijkt met de jeugdzorg. En dan is er weer zo'n deze opgave. In plaats van aanbesteding hebben we een andere oplossing, toch?

Mevrouw Çimen: En dat is? Een subsidie? Hoe ... Wat ...

De heer Yerden: Meer organiseren door de vinger in de pap houden.

Mevrouw Çimen: Dat begrijp ik niet helemaal. Want wat stelt u dan voor? Om het gemeentedeel zodanig uit te breiden dat we dat allemaal zelf gaan organiseren?

De heer Yerden: Nou ja, door de aanbesteding de vele problemen loopt het door. Dan hebben we niet concrete antwoord op de vraag.

Mevrouw Çimen: Nou, ik vind dit een bijzondere gedachtlijn. Kijk, dat er een aantal dingen niet goed zijn gegaan in het proces, omdat we nu heel laat erachter komen dat we een deel van de routes niet kunnen

aanbieden, dat deel ik. Dat hebben we ook met elkaar vastgesteld. Daar heeft de wethouder ons ook netjes over geïnformeerd. Maar om nou te zeggen: we moeten helemaal af van dat aanbesteden, nee. Zo ver ben ik niet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Hebben we iedereen gehad die wat wil zeggen? Ja? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Roduner, gaat uw gang.

De heer Roduner: Ja, dank u wel. Het is best ingewikkeld naast de discussie of dit nou iets is wat je op deze manier zou willen aanbesteden of dat je toch zoekt naar partners die ervaring hebben opgedaan in het verleden. Dat is best een grotere politieke discussie die we met elkaar natuurlijk zouden kunnen voeren. Ben ik helemaal gelukkig hoe dit proces is gelopen? Nee. Ik heb het gevoel, hè, als je een aanbesteding start met de hoop om ... We wisten dat de hoeveelheid middelen die we van het Rijk hadden gehad niet ruim waren, maar dat is wat we hadden gehad. We hebben er zelf nog een klein beetje bovenop gedaan als de gemeente Haarlem, omdat we vonden dat het toch belangrijk was om een aantal van die trajecten te doen. Als je dan eigenlijk in ieder geval ten aanzien van de mbo toch tot een, nou, niet geslaagde aanbesteding komt; je had daar 10.000 van gekregen van het Rijk en uiteindelijk een paar maanden later hoor je van het Rijk, ja, dat eigenlijk: u krijgt nog 7000 euro, want eigenlijk hebben we ook gezien dat het veel te weinig is die 10.000. Ja, dan voel je je toch een beetje met een, ja, met iets op pad gestuurd waarvan je zegt: ja, met deze hoeveelheid geld kan ik het niet waarmaken. Dat leidt tot een ... Nou ja, dat je op dit moment moet zeggen: we moeten weer verder. We moeten weer doorschakelen. Er is niet een acuut probleem, gelukkig, ten aanzien van deze groep. Het is een ... Per 1 januari is deze zijn inburgeraars vallen onder dit nieuwe stelsel, dus voordat zij in die onderwijsroute zitten hebben we nog even een halfjaar de tijd. Maar dat halfjaar moeten we ook echt gebruiken om dat goed op orde te krijgen. Ik denk echt dat onderwijs, goed onderwijs echt een sleutel is naar succesvolle integratie en ook een succesvol leven van een aantal van deze inburgeraars. Zonde dat het kabinet ons daar zo weinig geld voor heeft gegeven, want ik denk dat uiteindelijk we dat ons echt terugverdienen. Maar we hebben in ieder geval nu voor de komende twee jaar daarvoor extra geld gekregen. Het dilemma, want daar vroeg GroenLinks eigenlijk naar: wat ligt hier nou nog eigenlijk voor dilemma op tafel? Het financieel vraagstuk. Nou, wij hebben nu geld gekregen voor laten we zeggen een jaar, twee jaar om dat te doen, maar wij willen denk ik op zoek naar een partner die onderwijs gaat aanbieden en leraren gaat aantrekken en een onderwijssysteem gaat opzetten dat je niet in een jaar opbouwt en dan een jaar later weer afbreekt. Dus wij willen denk ik toch nog steeds wel een aanbesteding of een partner zoeken voor meerdere jaren en dan is het ontzettend onhandig dat je vooralsnog maar voor één jaar extra geld hebt gekregen van het Rijk. Nou, dat is in ieder geval het dilemma waar het collega zich in bevindt. Vanuit het college zeggen wij: wij gaan aan de slag met een meerjarige aanbesteding. We hebben er ook vertrouwen in dat de agenda op de politieke kaart staat. Dat Den Haag daar ook voor de rest van de jaren geld bij zal leggen. Maar dat, nou, vooruitlopend daarop kan het ook iets vragen van de gemeente Haarlem en daar zullen we bij u terugkomen bij de kadernota. Zo is dat beschreven. Ten aanzien van de mbo-route zijn er wel verschillende opties: we kunnen kijken naar aansluiten bij bijvoorbeeld Haarlemmermeer en Amsterdam. Die hebben een aanbieder in Amsterdam. We kunnen ook kijken wat het zou betekenen als we het meer in onze regio willen doen. Ik denk dat we gewoon op zoek moeten gaan naar de beste kwaliteit en prijs, dus gewoon: wat is nou het beste voor de inburgeraar? Wat heeft het meest succes? Op zich de mbo-instellingen in deze regio en ook in Amsterdam zijn volgens mij harstikke goed, maar het is natuurlijk de vraag: is het mogelijk om een aanbod te creëren wat voldoet aan ... Wat divers is? Wat voldoet aan de behoeften van de Haarlemse inburgeraars? Het is denk ik altijd mooi als je het in de regio kan doen, maar goed dan moeten we ook om schaal te maken weer naar partnergemeenten buiten Haarlem kijken. Dus denk aan de andere gemeenten in deze regio. Nou, vinden die dan ... Hoe kijken die er dan tegenaan? Dat is even het gesprek wat loopt en daar zal ik u ook dit kwartaal nog

over informeren. Ik weet niet zeker of dat nog op tijd is om uiteindelijk met u nog te bespreken, maar laten we ervoor zorgen dat het gewoon goed is en ook uw opvolger daar, want die zal daar ook de komende jaren nog wel mee bezig zijn. Dus daar krijgt u nog verdere informatie over en ik hoop dat we dat gewoon op een goede manier regelen. Dus dat even mijn reflectie ten aanzien van het proces. Nou ja, dat gaan we denk ik intern ook nog even goed bespreken: hey, hoe is dit nou uiteindelijk gegaan en wat hadden we daarin beter kunnen doen? Maar dit is in ieder geval wel, nou, hetgeen wat mij het zwaarst op de maag ligt. Dus dat losse eindje gaan we dus nog moeten we nog oplossen. Even kijken. Ik zit nu naar de vragen van GroenLinks te kijken. Nou, er is nog niks te zeggen over hoe het de afgelopen dagen is gegaan. Ik denk dat het stelsel goed is ingeregeld en we hebben met elkaar afgesproken dat we als we dit stelsel een jaar draaien, dat we dat ook gewoon goed gaan evolueren om te kijken: nou, het is een lerend stelsel waarin we zeggen dat we ook flexibel willen zijn en eventueel dingen kunnen aanpassen. Dus na dat jaar gaan we evalueren en dan krijgt u de evaluatie kunnen we bespreken en aanpassingen doen. Mocht het nou eerder signalen krijgen dat het niet goed draait, komen we natuurlijk vanzelfsprekend eerder bij u terug, maar het staat goed. Het staat op dit moment gewoon goed. Het is denk ik ook goed dat we de afgelopen jaren heeft u ook aandacht voor gevraagd, gezocht hebben naar partners, dus proberen de kwaliteit van het hele speelveld wat te verbeteren. Het kwaliteitskeurmerk hebben we ingevoerd voor de taalscholen. Uiteindelijk denk ik ook dat we heel blij mogen zijn met de partners die we gevonden hebben. Danner & Danner is begrijp ik een goede partner, Vluchtelingenwerk heeft een mooie plek gekregen. Nou, Agros en Paswerk. Dus het zijn wel partners die in ieder geval waar we vertrouwen in hebben dat we dit ook gewoon goed samen gaan doen. Dus ik denk dat dat ... In dat opzicht ben ik wel heel blij met het resultaat van de aanbesteding. Ik kan nog niet zo veel zeggen over de verdeelsleutel. Dus dat moeten wij even afwachten van hoe dat vanuit de voorjaarscirculaire uiteindelijk bij de gemeenten terechtkomt. De financiën had u het over vanuit het Rijk. Maar goed, ongeveer 7000 euro moet u meerekenen dat we extra gaan krijgen per traject. Dat is dan even afhankelijk van hoeveel inburgeraars we hier in Haarlem toegewezen krijgen. Nou, dat is denk ik een beetje ... En ook welke leeftijd natuurlijk. We hebben nu al wel een aantal programma's lopen ten aanzien van buddy's. Haarlem Effect heeft daar een programma voor en we hebben ook nog de Taalmaatjes nog steeds die worden ingezet via de Stichting Taalcoaches. Dus er zijn al wel een aantal buddytrajecten die lopen en die ook gewoon blijven lopen vanuit Vluchtelingenwerk onder andere. Ja, nou ja, kijk, de Participatiewet: statushouders vallen vaak in de bijstand terecht, dus dan heb je te maken met de Participatiewet. Daar horen ook gewoon plichten bij. Dus ook overigens de nieuwe Wet inburgering. Natuurlijk houden we dan rekening met, ja, specifieke omstandigheden als het gaat over specifieke trauma's of andere zaken, want die benoemt u volgens mij. Dus daar houden we zeker rekening mee. We gaan niet zomaar mensen beboeten, maar uiteindelijk is dat wel wat de wetgever ons ook opdraagt en uiteindelijk, ja, wij beboeten ook wel eens mensen in Haarlem als we zien dat ze zich niet voldoende houden ondanks aansporingen aan de afspraken die we hebben gemaakt ten aanzien van hun participatie. Dus dat is uiteindelijk is het ook niet geheel vrijblijvend. De kwaliteit van de inburgeringslessen die hebben we dus inderdaad de afgelopen jaren al, nou, met zo'n stelsel wat omhoog weten te krikken, dus we hebben volgens mij een goede partner gevonden, in reactie op het CDA. Kijk, we hebben al een aantal maal vaker gesproken over die twaalf maanden. Die is al wat langer. Dus sinds twee jaar is het traject teruggebracht van twee jaar naar één jaar. Sommige gemeenten hanteren zelfs ook zes maanden. Het is geen, nou ja, er is geen wet en we doen op dat punt denk ik al wel wat meer dan andere regio's. Maar ja, kijk op een gegeven moment houdt een generieke begeleiding op en is het zo dat mensen wordt overgebracht naar het sociaal wijkteam en dat je dan wat meer individuele begeleiding krijgt. Dat is van twee jaar naar één jaar gegaan. Ik heb niet het idee dat we nu dat dat helemaal misgaat of zo of dat dat zou leiden tot dat het niet goed gaat. Ik weet niet precies wat de ervaringen zijn. Dat kan ik u niet een, twee, drie zeggen. Maar uiteindelijk is een inburgeraar wordt gewoon een Haarlemmer en vragen we om ook gewoon in de reguliere sociale basis daarin terug te vallen, waarbij we

overigens in de sociale basis wel aandacht vragen voor de specifieke groep inburgeraars, de statushouders, omdat dat natuurlijk wel, nou, dat we ook wel realiseren dat dat een andere groep is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel, voorzitter. Zoals ik net zei in mijn betoog: een hoop mensen die zullen zeg maar geen moeite hebben om richting sociale wijkteams te gaan, maar u zult heel veel ook mensen, bijvoorbeeld laaggeletterden tegenkomen die eigenlijk meer begeleiding nodig hebben. Ik weet uit ervaring dat de sociale wijkteams alleen kortdurend begeleiding doen en ze gaan niet iemand zes maanden begeleiden. Het is: heeft u een hulpvraag, dan bent u van harte welkom. Dan gaan ze aan die hulpvraag toewerken. Als die hulpvraag zeg maar verholpen is, dan is dat klaar. Dus het is totaal een andere manier van werken. Waarom twee jaar begeleiding Vluchtelingenwerk? Twee jaar begeleiding. Nogmaals, het is niet voor iedereen nodig, maar voor wel een categorie mensen die op een of andere manier niet snel kunnen leren nodig dat zij bijvoorbeeld meegaan naar instanties, dat zij die mensen begeleiden ...

De voorzitter: De heer El Aichi, kunt u het iets kort houden?

De heer El Aichi: Dat de sociale wijkteams samen met iemand in de bus naar een instantie gaan. Zo werkt het niet. Daar maak ik me zorgen over. U ook niet?

Wethouder Roduner: Nou, kijk ik heb gewoon budget voor een jaar, dus dat is wat we doen. Waar ik wel ... Nou ja, waar ik even nog over onzeker ben, is: hoe ziet de nieuwe sociale basis eruit en hoe is de begeleiding vanuit de sociale basis voor deze specifieke groep? Dus daar maak ik mij als wethouder inburgering, nou, in ieder geval wel hard voor. Ook richting mijn collega Meijs als we het hebben over de sociale basis: is dit een groep die inderdaad in de gesprekken voldoende aandacht krijgt? Ik denk dat wij even moeten afwachten hoe dat er dan uitziet om te constateren of dat dan voldoende is of dat we met elkaar zeggen: er zit nog een gat wat we willen oplossen. Dus ik zeg niet op voorhand: nee, dat is niet goed, maar dat is wel iets waar we scherp naar kijken.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja. Dank u wel, voorzitter. U zegt dat u er scherp naar kijkt, maar eerder zegt u: we hebben eigenlijk geen informatie over hoe goed het nu loopt nu we van twee naar één jaar zijn gegaan. Dat vind ik eigenlijk wel verontrustend om te horen, dus ik zou eigenlijk willen voorstellen dat de wethouder toch een nota schrijft waarin hij wat gegevens onder elkaar zet over hoe dat nu gaat met de verkorting. Is er meer uitval? Worden er meer boetes gegeven omdat mensen niet aan het inburgeringstraject meedoen bijvoorbeeld? We zouden toch graag wat meer informatie hierover willen hebben, want het is een beetje karig om te horen dat u zegt: ik heb geen idee eigenlijk hoe het gaat. Dat vind ik echt verontrustend.

Wethouder Roduner: Nou, ik zeg niet dat die informatie er niet is, maar ik moet wel zeggen dat ik nu hier aan deze tafel die informatie niet paraat heb. Maar ik denk dat het een terechte vraag is die u stelt, dus die informatie dat is inderdaad wel er is een verandering geweest. We zijn van twee jaar naar één jaar gegaan. Dan is het op zich wel goed om een keer te kijken: kun je daar iets van feiten uithalen: gaat het nu beter? Gaat het nu slechter? Dat is op zich echt wel de moeite waard, dus nou laat ik u toezeggen dat ik kijk of er informatie beschikbaar is en of we daar een beeld uit kunnen halen en uiteindelijk dat kunnen omzetten in een nota om hier een keer in de commissie te bespreken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Daarop aansluitend: ik zou graag willen weten wat de ervaringen zijn van de sociale wijkteams in dit geval, hoe zij de hulpverlening aan deze statushouders kunnen ...

Wethouder Roduner: Ja, is goed. Dat is een goede aanvulling. Nou, volgens mij nog een vraag vanuit ... Dus we gaan over een jaar ...

De voorzitter: Wacht even. U heeft nog een opmerking van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik begreep u even niet, mijnheer de wethouder. U zegt: dat is een goede aanvulling. Betekent dat u die vraag meeneemt?

Wethouder Roduner: Ja. Ja.

De heer Smit: Dank u.

Wethouder Roduner: Dus we gaan dus ook over een jaar gaan we dus echt even gewoon kijken: hoe is het eerste jaar ons befallen? Wat zijn de lessen? Wat voor beeld daarbij? Dat hebben we met elkaar afgesproken dat u die evaluatie krijgt. De ChristenUnie had ook nog een aantal vragen over of er voldoende banen zijn. Ja, we hebben een aantal goede partners. Dus Pasmach samen met Vluchtelingenwerk heeft in het verleden dat is via Aan de slag. Er zijn best wel wat Haarlemse bedrijven die, nou, die ook werken met Vluchtelingenwerk, dus er is een groot divers aanbod om vluchtelingen, of statushouders moet ik zeggen, hieraan in het Haarlemse werk te krijgen. Daar bekijken we ook: kan dat dan dual? Kunnen we ook gewoon ... Er zijn zelfs bedrijven die zelfs inburgeringslessen, dus taallessen op hun werklocatie aanbieden zodat je dat ook dual kunt doen en dat goed kan combineren, want taal en werk kunnen elkaar op een goede manier versterken als je dat goed organiseert. Dus dat, ja, dus er is zeker voldoende aanbod. Partij van de Arbeid, nou, die heeft volgens mij aandacht gevraagd voor het onderwijs. Daar heb ik volgens mij op gezegd: daar zijn we hard mee aan de slag om te kijken hoe we dat gaan oplossen. Daar ga ik u over een paar maanden informeren. Laten we dat dan ook gewoon ... Nee, want u vraagt volgens mij als ik het goed heb uw tweede vraag was: moeten we over een halfjaar hier al het gesprek over aangaan? Nou, ik denk dat het beter is om echt even dat jaar te wachten. Gewoon even dat jaar wat we met elkaar ... Dat we één jaar draaien, want het is ook nu een geleidelijke instroom. Het is niet zo dat de oude mensen, dus de ondertussengroep dat zit nog onder het oude stelsel. Die hebben dus ook nog die oude regels. Vanaf 1 januari vallen mensen onder het nieuwe stelsel, dus je hebt echt wel een jaar nodig dat mensen in zo'n inburgeringstraject zitten om daaruit conclusies te trekken. Dus dat moet je volgens mij niet na een halfjaar doen. Ja. Dat was hem, voorzitter.

De heer Sepers: Voorzitter?

Wethouder Roduner: Ja.

De heer Sepers: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Mag op dit punt ... Op zich kan ik me de reactie van de wethouder voorstellen, maar mag ik hem wel vragen om als blijkt dat na een halfjaar een aantal dingen helemaal uit de rails lopen dat de commissie en de raad dan wel geïnformeerd worden?

Wethouder Roduner: Ja. Dat zal ik zeker doen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, wethouder, voor alle antwoorden. Het is eigenlijk heel goed dat u niets heeft te zeggen over de afgelopen dagen. Dat betekent dus dat er geen acute rode vlaggen zijn waar we gelijk op moeten springen. Dan kan ik concluderen dat er op dit moment dus niets ... Dat u op dit moment niet direct iets van ons nodig heeft. Ik ben er zeker voor ... En dat u dus bij ons terugkomt als er iets aan de hand is.

De voorzitter: Verder nog iemand voor de tweede termijn?

De heer El Aichi: Ik heb de wethouder twee dingen meegegeven over de buurtgezinnen en de Somalische stichting die zeg maar kunnen benaderd worden, omdat zij een bijdrage kunnen leveren in het begeleiden en ondersteunen van statushouders. Daar heb ik u niet over gehoord. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Yerden, Trots Haarlem.

De heer Yerden: Ja. Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag wat zou gebeuren als iemand zich niet houden aan de verplichtingen. Zijn er ook ... Hebben jullie ook hierover een bepaalde beeld? Hoeveel mensen zijn er als we weten?

De voorzitter: Volgens mij heb ik daar wel iets over gehoord, maar dat mag de wethouder nog een keer zeggen. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nee, er zijn geen rode vlaggen. Ik denk dat het belangrijkste aandachtspunt is dat wij een aanbesteding willen voor meerdere jaren die duurder is dan dat budget wat we nu hebben en dat we ervan uitgaan dat het Rijk dat geld wel gaat geven, maar zal uiteindelijk ook bij u op de kadernota op tafel terugkomen. Dus dat is het moment dat u echt wat moet. Ja, het CDA: ik had in ieder geval uw technische vragen ook gezien. Daar heeft u volgens mij ook aandacht gevraagd voor de Somalische stichting in Haarlem. Dus ik las dat al als: goed punt, dat pakken we op en dat nemen we mee. En de buurtgezinnen. Dus die buurtgezinnen nemen we dan daarbij ook. Er zit gewoon in de wet zitten gewoon sancties, boetebepaling en ook de Participatiewet en nou, in de bijlage staat er iets over hoe die twee verschillende wetten zich tot elkaar verhouden en over welke punten je moet terugrijpen op de Participatiewet en voor welke punten je moet terugrijpen op de Wet inburgering. Maar goed, we houden ook altijd rekening, heb ik gezegd, met persoonlijke omstandigheden als het gaat over boetes en maatregelen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. U heeft één toezegging gedaan. Ik zou graag even willen dat u die herhaalt, want die hebben we niet helemaal toegehoord. Dat was een vraag van de Actiepartij ...

Wethouder Roduner: Ja.

De voorzitter: Om met meer info te komen en iets van het CDA.

Wethouder Roduner: Ja, dus volgens mij het CDA was inderdaad eigenlijk een bevestiging van wat al technisch was uitgevraagd, dus het contact met de zelforganisaties. Het tweede punt was volgens mij richting de Actiepartij: we gaan even kijken wat voor informatie we hebben over hoe de ervaringen zijn van het terugbrengen van de maatschappelijk begeleiding van twee jaar naar één jaar. Of daar bijzondere beelden

uitkomen dat zet ik in een nota. Nou, daar heeft het CDA nog wat aan toegevoegd over de wijkteams. Nou, dat gaan we in een nota aan u sturen.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Dan is dit punt voldoende besproken. Dan wil ik wethouder Roduner bedanken, want volgens mij was dit het laatste punt vandaag. Ik zie alleen nog niet ... Ik weet niet of wethouder Botter er al is? En mevrouw Maes. Vaes, ja. Dan gaan we naar ... Oh ja, wat u nu alvast even kunt doen: ik heb even doorgekregen dat het toch wenselijk is dat voor die ... Hoe heet het? Die informatiebijeenkomst dat er toch twee raadsleden gevraagd worden om dat even te organiseren. Die informatiebijeenkomst concretisering actieprogramma Geweld hoort nergens thuis. Dus ik wil graag even weten van de oppositie en van de coalitie misschien wie dat mee wil organiseren. Mevrouw Zoon. Iemand van de coalitie nog? Ja. En Ziggy wil ... Ja. Oh, of Ziggy had ook al aangemeld. Ja. Mevrouw Klazes zie ik hier. Mevrouw Klazes in ieder geval, GroenLinks. Goed. Dank u wel. Daar komt wethouder Botter.

8. Aanmeldings- en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs 2022-2023

8.1. Beantwoording art 38 vragen Trots Haarlem inzake aanmeldings- en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs 2022-2023

De voorzitter: Wij gaan naar agendapunt 8. Dat is de aanmeldings- en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs 2022 en 2023. Op verzoek van de SP en met instemming natuurlijk van de commissie is het onderwerp aanmeldings- en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs 2022 en 2023 ter bespreking geagendeerd. We hebben dus ook zoals aangekondigd een gastspreker. Dat is mevrouw Vaes: voorzitter college van bestuur IRIS Zuid-Kennemerland. Die is op uitnodiging van de heer Botter aanwezig voor dit bespreekpunt. Wij hebben ook zie ik twee sprekers: mevrouw De Haas. Moment, hoor. Dan wil ik eerst even mevrouw De Haas naar voren hebben. In het midden is als het goed is de microfoon beschikbaar om daarin te spreken. Dan gaan we zo eerst naar mevrouw De Haas. U heeft zo meteen drie minuten de tijd om de commissie toe te spreken. U heeft al wat gestuurd, volgens mij. U mag het knopje aan de rechterkant indrukken en dan gaan drie minuten lopen. Aan het einde van de tijd zal ik u herinneren dat u moet afronden en dan kan de commissie eventueel nog zo meteen vragen stellen. Ja?

Mevrouw De Haas: Oké.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw De Haas: Dit is mijn zoon ... Sorry. Zo staat ie aan? Ja? Oké. Dit is mijn zoon Thomas. Deze foto is genomen toen hij zich ging inschrijven in maart vorig jaar op het Sancta Maria. De mentor die ons inschreef vroeg ons om een foto te maken. Dat zou leuk zijn voor later over vijf of zes jaar om dan terug te kijken. Ik twijfelde en vroeg of het zeker was of hij wel geplaatst zou worden. Ja, bevestigde de mentor. Dat was zeker. Een paar weken later vond een loting plaats en werd hij uitgeloot op nummer 1 van zijn lijst en ook op nummer 2, 3, 4 en 5. We kregen twee dagen na de loting een lijst van drie scholen met nog beschikbare plaatsen in de regio waar we binnen een werkdag een keuze uit moesten maken. Het Coornhert in Haarlem, Ichthus in Driehuis en het Vellesan in IJmuiden. Het Coornhert paste helaas niet bij hem en hij is naar een school buiten Haarlem gegaan. In Haarlem was geen plaats. In een jaar waar geen normale afsluiting van groep 8 was, was dit een nare ervaring. Ik zit hier niet voor mijn eigen kind, maar ik gun niemand de ervaring die wij hebben gehad voor deze procedure en hoop dat het systeem in de toekomst wordt aangepast. Als ouders van uitgelote kinderen hebben we toen gezamenlijk en ook individueel een bezwaar ingediend bij de scholen en de overkoepelende organisatie. Niet omdat wij ons kind per se op de school van onze keuze

moesten hebben, maar omdat er veel onduidelijk en ook mis bleek te zijn met de aanmeldingsprocedure. Elke school handhaaft bijvoorbeeld zijn eigen regels met betrekking tot de loting. Sommige scholen geven voorrang op broertjes en zusjes, andere scholen weer niet. Er is geen centrale wachtlijst, maar een wachtlijst per school. Een kind die uitgeloot wordt op alle scholen staat nu niet meteen bovenaan de wachtlijst van zijn eerste keuze, maar sluit aan in de algemene wachtlijst van de school. De loting wordt per school en door een notaris gedaan, maar de notaris overziet alleen dat proces van de loting. Wie er precies meegaat in een loting wordt niet bekeken. Hier zitten gaten in het proces. Bij sommige scholen lijken er verhuisplekken vrij te worden gehouden. Bovenstaande zijn enkele voorbeelden waaruit blijkt dat het proces niet transparant is en uniform. Vanuit die klachten is er daarna door de stichting IRIS een onafhankelijke commissie opgesteld die middels een hoorzitting de verschillende partijen heeft aangehoord. De commissie heeft de aanmeldingsprocedure bekeken en heeft een aantal aanbevelingen gedaan. Met de aanbeveling voor het toen aankomende schooljaar is niets gedaan. Met betrekking tot het schooljaar na '21-'22 heeft de commissie aanbevolen om een uniforme regeling uit te werken inzake aanmelding en plaatsing. De commissie geeft aan dat de meest gelijke kansen voor kinderen ontstaan wanneer een regeling een centrale loting opvat. Hier is niets mee gebeurd. Elke school volgt nog steeds hun eigen procedures. De broertjes en zusjesregeling bestaat nog steeds op sommige scholen en er lijken geen aanpassingen te zijn in de loting zelf en het proces is nog steeds niet transparant. Leerlingen worden nu gevraagd om zeven scholen van hun voorkeur op te geven, terwijl er in veel gevallen niet zeven passende scholen zijn. Het uitbreiden van de lijst lijkt vooral in het voordeel van de scholen te zijn zodat er geen ruimte meer is voor een discussie vanuit de kant van leerlingen en ouders. Er is een uniforme regeling nodig die voor alle scholen telt. Er is een regeling nodig die ruimte geeft om de voorkeur van een leerling en in het voordeel is van een leerling. Er is een transparante lotingsprocedure nodig die zo nodig gecheckt kan worden van begin tot eind en van begin tot eind onder toezicht staat van een notaris of een andere onafhankelijke partij.

De voorzitter: Mevrouw De Haas, wilt u gaan afronden?

Mevrouw De Haas: Dat was hem. Oké.

De voorzitter: Prima getimed, zeg. Dank u wel. Nou, dan gaan we gelijk maar even naar de commissie om te kijken of er nog vragen zijn vanuit de commissie. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja. Dank u voor uw verhaal. Ik heb een vraag ... En ik kan ook dat helemaal indenken. Ik heb een vraag over uw zoon. Naar welke school is hij uiteindelijk toen gegaan? En heeft hij de mogelijkheid gehad om weer terug te keren naar bijvoorbeeld het Sancta?

Mevrouw De Haas: Hij is uiteindelijk naar het Ichthus gegaan in Driehuis. In plaats van een school die een kilometer weg was, moet hij elke dag 7,5 kilometer compleet de andere kant op fietsen en weer 7,5 kilometer terug. Vanuit de school waar hij vertrok, was hij een van de twee kinderen die naar die school ging, dus alle vriendjes gingen naar andere scholen in Haarlem. Hij heeft niet de kans gehad om terug te gaan. Daar is niks over afgesproken. Voor alle kinderen die uitgeloot werden of kinderen die op lijst nummer 5 staan, zijn er geen afspraken gemaakt. Daar was geen ruimte voor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja. Nou, wel heel treurig nieuws natuurlijk. U zegt: er zijn aanbevelingen gedaan. Daar ziet u dan niks van terug. Vraag een is: is er nog verteld waarom die aanbevelingen dan niet verwerkt zijn? En

vraag twee is: zou de teleurstelling iets verzacht worden als we nu afspreken dat die aanbevelingen wel gewoon opgenomen worden in het systeem?

Mevrouw De Haas: Ja, het zou heel goed zijn om duidelijk inzicht te hebben in het hele proces eigenlijk. Wat er gebeurt met de aanbevelingen, hoe dat dan het proces van evaluatie heeft plaatsgevonden. Wat is er bekeken? Is het proces van A tot Z helemaal bekeken om te kijken waar de gaten zitten? En wat kan daar gedaan worden? Het zou heel goed zijn om dat ook te delen met mensen hier, met sowieso het publiek zodat mensen weten wat er gebeurt met hun kinderen als ze zich ergens aanmelden. Op het moment is het voornamelijk een strategische keuze die je moet maken. Je moet heel goed uitkijken: waar zet je je eerste keuze op? Als je dan afvalt, dan kan het zijn dat je in Driehuis belandt of IJmuiden. IJmuiden wordt gezien als de regio, terwijl dat voor heel veel kinderen in Haarlem niet in de regio is. Dus dat is best wel zorgwekkend voor heel veel kinderen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Merkte ik dat u zei dat de selectie van zeven scholen eigenlijk te ver gaat en min of meer een legitimiteit biedt voor een niet-functionerend systeem?

Mevrouw De Haas: Dat klopt. Voor heel veel kinderen is het gewoon niet eens mogelijk om zeven scholen op de lijst te zetten. Binnen die zeven scholen wordt zelfs het speciaal onderwijs ook meegenomen, dus dat zijn gewoon zeven scholen. Dat kan alles zijn. Dus er zit gewoon geen ruimte meer in. Dus als je niet op nummer 1 komt, dan kan het ook zijn dat je pech hebt en op nummer 7 komt en dan is er geen ruimte meer voor discussie.

De heer Smit: Nee, maar dan constateert u in feite dat misschien nummer 5, 6 en 7 eigenlijk voor de meeste ouders en kinderen dan ook al niet meer relevant zijn.

Mevrouw De Haas: Nee, het is niet relevant. Want je moet zeven zijn en soms zijn er zelfs maar zes opties. Dus er zijn maar zeven scholen. Je moet alle scholen eigenlijk heb je gewoon geen ruimte meer.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we even naar mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Dank u wel voor het inspreken. Ik heb een vraag aan u. U had het over een hoorzitting. Waren daar ouders aanwezig? En hebben ze u ook aangegeven wat ze naar aanleiding van de hoorzitting daarmee gingen doen?

Mevrouw De Haas: Ja, klopt. Dat rapport dat door die commissie is opgesteld dat is naar aanleiding dus van die hoorzitting gedaan. Dus de ouders die dat wensten zijn individueel gehoord. Er waren 34 kinderen helemaal uitgeloot en volgens mij zijn daar 32 ouders van naar de hoorzitting geweest, of 30. Dus dat waren bijna alle mensen. Daarnaast is nog een gezamenlijke hoorzitting geweest. Dus er was ontzettend veel aandacht voor. Uit die hoorzitting is toen dat rapport gekomen met die aanbevelingen en dat zijn dus die aanbevelingen van de commissie om een uniforme regel op te stellen.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken. Als ervaringsdeskundige neem ik aan dat u er ook veel over leest en ook kijkt, nou ja: wat gebeurt er verder in het land? Heeft u misschien nog in andere regio's gezien waar het veel beter is geregeld dan in Haarlem? En heeft u misschien zo'n voorbeeld?

Mevrouw De Haas: Ik kan er zelf niet veel over zeggen, maar Ilse kan er beter ... Is daar beter van op de hoogte. Maar wat voornamelijk belangrijk is, is dat het transparant is. Dat er inzicht is en dat er niet allemaal ... Dat niet elke school bepaalt, elk bestuur bepaalt wat er gebeurt, maar dat er gewoon één uniforme regel is. Volgens mij is het in Amsterdam en de meeste gemeentes is dat al lang zo doorgevoerd.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dan wil ik verzoeken om de microfoon uit te doen. Dank voor uw inspreken. Dan gaan we even wisselen met de volgende spreker. Dat is mevrouw met de moeilijke naam. Tenminste, geen idee hoe je het uitspreekt. Maar mevrouw Leadbetter of Ledbetter. U mag het zo meteen zelf even in de microfoon zeggen wat het is. Oké. U krijgt ook drie minuten de tijd. Rechterkant zit het knopje van de microfoon. Tegen het einde zal ik even een seintje geven en dan kan de commissie ook weer vragen stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw Leadbetter: In oktober is de loting voor de middelbare school veranderd ten nadele van de kinderen. De vragen aan de wethouder daarover heb ik gisteren gedeeld met alle commissieleden. Graag leg ik een aantal gerelateerde zaken voor aan de commissie en de besturen namens mevrouw Vaes. Passend aanbod: in Haarlem past het aanbod van middelbare scholen al jaren niet bij de vraag. Als het aanbod wel zou passen, dan was er immers geen loting nodig en zouden er zeker nooit leerlingen uitgeloot worden. Toch worden al jaren kinderen van 11 en 12 uitgeloot. Het aanbod past gewoon niet bij de vraag. De historie: de gemeente is verantwoordelijk voor de schoolgebouwen. Dat betekent dat de kosten van het opbouwen en afbreken van tijdelijke noodlokalen voor de gemeente zijn. Om die kosten te beperken heeft de gemeente de schoolbesturen gevraagd om de aanmelding onderling te regelen zodat er geen noodlokalen meer nodig waren. Sindsdien bepalen daarom de schoolbesturen welke keuzes leerlingen in groep 8 hebben. Komt het systeem van loting. Tot dit jaar stelde kinderen een lijst van vijf voorkeurscholen op en werd er vervolgens geloot. Het succes van deze loting is hoog. Hoger bijvoorbeeld dan in Amsterdam. Toch worden er elk jaar kinderen uitgeloot. In dat proces zit weinig transparantie. Er wordt zeer slecht en vertraagd gecommuniceerd met uitgelote leerlingen en hun ouders. De scholen beweren in hun antwoorden dat er goed en tijdig gecommuniceerd wordt, maar ervaringsdeskundigen zoals ik en mevrouw De Haas weten dat dat niet zo is. Aanpassing van de loting: dit jaar wordt verwacht dat ouders en leerlingen een lijst maken van zeven scholen. Daar hebben ouders een aantal bezwaren tegen. Eén: er zijn niet altijd zeven scholen die passen bij je advies. In sommige gevallen moet je een school op een lager niveau op je lijst zetten met het risico daar ook echt een plaats te krijgen. Soms moet je een school ver weg op je lijst zetten met hetzelfde risico. Op Brugweb worden scholen voor speciaal onderwijs meegeteld. Dat is misleidend. Daar kan niet iedereen terecht. Drie: in het geval er maar zeven opties zijn, dan is er feitelijk geen keuzevrijheid meer. Vrijheid van onderwijs staat in de grondwet, maar bestaat eigenlijk niet voor alle kinderen in de regio Haarlem. Ondanks deze langere lijst weigeren de besturen nog steeds een garantie te geven op een plek op een school op je lijst. Laatste bezwaar: dit jaar zijn de open dagen alleen online. Dan is het al lastig om een indruk te krijgen van je toekomstige school, laat staan dat je er zeven moet kiezen op basis van Zoom. Wat gaan de besturen doen als er nu weer kinderen uitgeloot worden? Waar moeten die kinderen heen? Buiten de regio? Hoe lang wordt de lijst volgend jaar? Mijn verzoek aan de gemeenteraad: het is evident dat het aanbod niet past bij de vraag. Gezien die situatie wordt van leerlingen en ouders verwacht dat ze niet één school kiezen, maar een lijst van voorkeurscholen. Als tegenpresentatie zou het de schoolbesturen sieren als ze een aantal aanpassingen

zouden doen. Eén: een lijst van vijf scholen, niet meer. Twee: goed en tijdig communiceren met ouders. Drie: garantie op een plaats op een school op je lijst. Vier: voorrangsregels afschaffen op alle scholen. Vijf: transparantie vooraf, gedurende en na afloop van de procedure. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, mevrouw, voor uw bijdrage. U heeft het over transparantie. Dat was de vorige spreekster ook. Kunt u mij uitleggen wat u verstaat onder transparantie in zo'n proces?

Mevrouw Leadbetter: Er zijn heel veel aspecten die niet transparant zijn, dus ik kan een paar voorbeelden ... Maar ik zal een paar voorbeelden geven. Eentje daarvan is bijvoorbeeld de voorrangsregeling voor broertjes en zusjes. Als er honderd plekken zijn op een school is het onbekend van tevoren hoeveel daarvan al weggegeven worden aan broertjes en zusjes, dus eigenlijk onbekend hoeveel ruimte er is op de school. De wachtlijstprocedure is niet transparant. Het is niet wie er op de wachtlijst komt. Dus dat zijn niet de kinderen die uitgeloot worden, maar dat zijn kinderen die op hun tweede school komen bijvoorbeeld die komen hoger op de wachtlijst dan kinderen die voor alle scholen uitgeloot zijn. Dat is niet transparant. Het is vooraf ook niet bekend. Daar kom je achter als je uitgeloot wordt. Dat zijn een paar voorbeelden, maar er zijn er meer.

De heer Oomkes: Om het te begrijpen: u zegt als kinderen op een school komen waar hun broertjes of zusjes al op zitten, en dat wordt niet duidelijk aangegeven, dan is er geen sprake van transparantie. Maar hoe zou die transparantie dan moeten worden gegeven?

Mevrouw Leadbetter: Nou ja, ik ...

De heer Oomkes: Dat is toch onmogelijk.

Mevrouw Leadbetter: Dat die voorrangsregels zouden, vind ik, afgeschaft moeten worden, want die hebben ... De scholen hadden afgesproken die voorrangsregels af te schaffen, maar in de praktijk heeft maar een aantal scholen die regel afgeschaft en een aantal heeft die voorrangsregels behouden, waardoor het niet voor iedereen een gelijk speelveld is. Sommige kinderen hebben gegarandeerd een plek op een school, hoeven niet mee te loten, andere kinderen moeten wel mee loten.

De heer Oomkes: Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken. Als gemeenteraad moeten we denk ik ook goed kijken naar wat wij kunnen doen, want deze manier van loten dat is natuurlijk iets wat aan de schoolbesturen is. Dus wij kunnen wel ...

Mevrouw Leadbetter: Ja.

De heer Van Kessel: Natuurlijk het gesprek erover voeren. Dat doen we vanavond. Ook fijn dat u eraan meedoet. Maar in uw bijdrage hoorde ik op een gegeven ook iets waar de gemeente inderdaad wel wat aan kan doen. Want u zei een paar keer: het aanbod past niet bij de vraag.

Mevrouw Leadbetter: Ja.

De heer Van Kessel: Nou ja, goed. De vraag gaan we niet omlaag brengen, het aanbod zouden we dan omhoog moeten brengen.

Mevrouw Leadbetter: Ja, of ... Nou, anders moeten zijn. Dus ja.

De heer Van Kessel: Nu zie ik vaak in de begroting terug dat de gemeente Haarlem echt miljoenen achterstand heeft op het gebied van schoolhuisvesting, op het gebied van onderhoud, nieuwbouw. Mijn punt is: op het moment dat die achterstand er niet geweest was, denkt u dan dat dat aanbod dan groter geweest zou zijn, dan dit probleem dan ook weg zou zijn?

Mevrouw Leadbetter: Het aanbod staat los van de huisvesting. Het probleem met het aanbod is bijvoorbeeld in de variatie aan scholen die er is. Er zijn veel categorale vmbo-scholen waar je alleen vmbo kunt doen. Er zijn te weinig plekken op scholengemeenschappen, dus scholen met alle niveaus waar kinderen liever naartoe gaan die hopen dat ze door kunnen stromen naar een hoger niveau na de brugklas bijvoorbeeld. In die zin past het aanbod ... Dus het heeft niet te maken met de huisvesting of accommodatie, het heeft te maken met de verdeling van de beschikbare plekken. Die past niet bij de vraag.

De voorzitter: Vervolgvraag, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dat begrijp ik dan toch niet helemaal, want je zou toch zeggen dat op het moment dat één school vol zit, om het maar zo te zeggen, maar die school zou er een lokaal en een leraar bij krijgen dat je dertig extra leerlingen kan plaatsen. Ik ...

Mevrouw Leadbetter: Ja, dat was de ...

De heer Van Kessel: Wat ...

Mevrouw Leadbetter: Oude manier. Dat was de ... Ja.

De heer Van Kessel: Wat gaat er mis in mijn beredenering?

Mevrouw Leadbetter: Ja. Nee, dat was inderdaad de oude manier en het gevolg dan dat is ook niet ideaal en dat begrijp ik ook, is dat er ... Dat kost geld voor de gemeente en alle belastingbetalers. Op andere scholen is er dan weer ruimte over en leerkrachten die wellicht wiens contract wordt opgezegd of die weer maar een tijdelijk contract krijgen. Dat is ook niet ideaal. Dus een betere verdeling ... Het lotingssysteem zorgt voor een betere verdeling, maar je kan niet eindeloos draaien aan dat lotingssysteem in de hoop maar dat je dan de vraag kunt op... De mismatch tussen vraag en aanbod kunt oplossen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Leadbetter: Een passender aanbod zou een betere oplossing zijn dan een langere lijst met zeven scholen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Slik, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja. Bedankt voor de inspreker. Ik zit even te denken nog over dat aanbod. Dat passende aanbod. Heb ik dat goed dat het er eigenlijk om gaat dat er te weinig plekken zijn voor vmbo-t en gl-leerlingen

in combinatie met havoleerlingen? Omdat daar vaak of je een vmbo-school hebt of je hebt een havo/vwo school. Gaat het voornamelijk om deze plekken of?

Mevrouw Leadbetter: Nee. De mismatch verandert elk jaar. Er is sowieso een mismatch op vmbo, omdat meerdere vmbo-leerlingen, meer vmbo-leerlingen naar een scholengemeenschap willen dan er vmbo-plekken zijn op scholengemeenschappen. Dus die worden vaak uitgeloot en moeten naar een categorale vmbo. Sommige jaren zijn er problemen op de havo. Vorig jaar was het probleem juist op vwo. De vraag ... De voorkeuren van de leerlingen verandert elk jaar. Dat is soms te voorspellen en soms niet. Maar vaak als je oer te luisteren legt kan je een beetje voorspellen welke scholen elk jaar weer populair zullen zijn en waar overaanvragen ... Nee, te veel aanvraag is en welke scholen een slechte reputatie hebben. Of dat wel of niet gegrond is laat ik effen hierbuiten. Die hebben dan minder belangstelling onder de leerlingen.

De voorzitter: Dank u wel. Waar ik net de heer Slik zei, bedoel ik de heer Linder. Dat was even een verspreking. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw, ik heb één vraag, omdat ik u ook niet helemaal snapte. U zegt: als je op de school van je tweede keuze geplaatst werd, dan kun je op de wachtlijst komen voor de eerste school. Maar zegt u: als je helemaal uitgeloot bent, dan sta je nergens meer op een wachtlijst.

Mevrouw Leadbetter: Nee, je komt niet automatisch op een wachtlijst.

De heer Smit: Wanneer dan?

Mevrouw Leadbetter: Als je dan ... Als je een plek vraagt op de ... Als je je school van eerste voorkeur vraagt om op de wachtlijst gezet te worden, kan het zijn dat iemand die die school als die op zijn tweede school is gekomen daar al staat. Dus er is geen compensatie of geen ... Er wordt niet extra rekening gehouden met kinderen die uitgeloot zijn.

De heer Smit: Nee, dus er wordt niet ... Die kinderen worden niet in feite krijgen een stukje toekomstige bescherming door op andere scholen dan hoger op de wachtlijst te komen. Die kunnen in feite dubbel pech hebben?

Mevrouw Leadbetter: Ja.

De heer Smit: Terwijl dat je op een tweede of derde school hoger kan staan op de wachtlijst voor school 1 of 2.

Mevrouw Leadbetter: Ja. En werd net gevraagd hoe het in andere gemeenten geregeld is. Dit stuk is bijvoorbeeld in Amsterdam beter geregeld. Hoe lager je belandt op je lijst, hoe meer voorrang je hebt op de wachtlijst die hoger op je lijst ... Dus dan heb je kans dat je ...

De heer Smit: Juist.

Mevrouw Leadbetter: Dat het gecompenseerd wordt.

De heer Smit: Dat klinkt logisch.

Mevrouw Leadbetter: Ja.

De heer Smit: Maar nu niet hier.

Mevrouw Leadbetter: Nee.

De heer Smit: Dank u wel.

Mevrouw Leadbetter: Nu hier niet, nee.

De heer Smit: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja. Dank u wel, mevrouw Leadbetter. U had het over eigenlijk dat tekort bij vmbo en dat doorstromen, dat dat niet goed gaat. Is dan de conclusie eigenlijk dat dit betekent dat een deel van de Haarlemse jeugd die nu op school zit onder zijn niveau eigenlijk straks klaar is of eigenlijk nu wordt opgeleid? Dat is vraag één.

Mevrouw Leadbetter: Dat risico is er. Als je bijvoorbeeld vmbo/havoadvies hebt en er niet op een van de scholen terecht kunt met een vmbo/havo brugklas en een havo tweede klas, dan begin je op een vmbo/havo klas, sorry, op een vmbo-school. Die heeft dan geen havo bovenbouw, dus je moet dan weer van school veranderen. Dat is sowieso natuurlijk niet wat je wil. Je wil een school voorgoed kiezen. Het risico op afstromen is dan wel groter.

De heer Van den Raadt: En dan nog een andere vraag, want u had het over die zeven plekken. Nu moet je dus in sommige gevallen gewoon alles aankruisen zeg maar.

Mevrouw Leadbetter: Ja.

De heer Van den Raadt: Ook dingen die je eigenlijk helemaal niet erbij horen. Wat is daar nu precies het grote bezwaar?

Mevrouw Leadbetter: Nou, dan heb je dus geen keuze. Dan is het aan het proces waar je dan ... Dan kruis je inderdaad alles aan. Het is bijvoorbeeld het is net als er een restaurant is en je hebt een menu met zeven dingen, je gaat naar binnen en je ziet het menu met zeven zaken, maar je kunt niet kiezen en je krijgt er eentje van. Misschien lust je dat niet of misschien ben je allergisch, maar je krijgt wel een van de dingen die op de lijst staat en het is wel eten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder.

De heer Linder: U zegt net van dat op een vmbo-school iemand die een dubbel advies school en die op een vmbo-tl doen dat die kans groter is om af te stromen. Kunt u dat toelichten?

Mevrouw Leadbetter: Ja, dat is wat ik zie van kinderen bij mij in de omgeving. Omdat de focus van zo'n school is vmbo-tl. Dus de vmbo/havo dat is een minderheid op die school, dat is maar één klas. Dan zijn er misschien vier of vijf klassen in de brugklas die zijn vmbo-tl niveau. Dus het niveau waarop de massa ... De kinderen trekken naar elkaar toe en er wordt minder uitdaging geboden dan op een school waar hogere niveaus ook aanwezig zijn.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Wij gaan het punt verder bespreken zo meteen. Ik mag u verzoeken om de microfoon weer uit te doen en ook op de tribune weer plaats te nemen. Het rechterknopje indrukken. Dank u wel. Moment, hoor. Ja. Ja, oké. Dan gaan we het stuk behandelen. Mevrouw Özogul heeft dit stuk geagendeerd en die zou ik dan als eerste het woord willen geven. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik heb het geagendeerd, omdat we wederom problemen hebben gehad afgelopen keer bij de loting. Het systeem is jaren geleden in het leven geroepen en ik ben een van de raadsleden die daar ook voor gestemd heeft. Toen ik voor stemde, had ik dit niet voor ogen. Ik wilde een eerlijk systeem waarbij kinderen tegelijk konden inschrijven en waar ze dan ook in ieder geval bij de eerste drie van hun keuze terecht zouden komen. In de praktijk blijkt nu wederom dat er, wat ik nu hoor, 34 kinderen uitgeloot zijn. Ik kan me heel goed voorstellen dat je als groep 8 leerling heel enthousiast bent, naar een school gaat kijken, met je klasgenoot, vriend of vriendin naar de school wil en hoe teleurgesteld je bent op het moment dat je op alle vijf in dit geval uitgeloot wordt. Als ik nu de insprekers hoor dat er geen duidelijk systeem is met betrekking tot broer en zus regeling, dat de bedoeling was om het af te schaffen, maar dat het niet gebeurt, dus dat dat eigenlijk niet transparant is, dan is dat wat ons betreft kwalijk. Wat ook erg is, is natuurlijk, en dat is ook de reden dat ik het geagendeerd heb, je moet nu zeven keuzes opgeven. Kunnen we dan nog van een keuze spreken? En wat wordt het dan de volgende keer? Gaan we dan over tien keuzes hebben? Maar hebben we dan zo veel scholen in Haarlem? Dan denk ik ook, net sprak mevrouw Vaes in: dan moet haar zoon naar IJmuiden. We hebben ook minima in Haarlem die dan de kosten naar IJmuiden niet kunnen betalen bijvoorbeeld met het openbaar vervoer. Dan wordt er geroepen dat wij als gemeente niet gaan over dit systeem, maar ik vind wel dat we in gesprek kunnen met het bestuur, vooral als er een hoorzitting komt waarbij ouders input kunnen leveren, waarbij er aanbevelingen worden gedaan. En naar wat ik nu hoor als er dan niks mee wordt gedaan, dan vraag ik mij af: waarvoor is al die moeite dan gedaan? Waarvoor is zo'n hoorzitting opgetuigd? Daar zou ik heel graag antwoord willen. Waarom zouden wij niet naar een systeem kunnen à la Amsterdam? Dat als je uitgeloot wordt en op keuze 5 komt of in dit geval keuze 7, waarom zou je dan niet net als in Amsterdam hoger op een lijst kunnen komen? En waarom kunnen wij niet een transparante loting regelen in Haarlem? We zijn al jaren verder en het lukt ons nog steeds niet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Het is natuurlijk een hele mooie dag, want de SP die agendeert artikel 38 vragen van Trots Haarlem. We hebben het college die mevrouw Vaes, ja, aanstelt als woordvoerder en beantwoorder van de vragen, want de vragen zijn door de schoolbesturen beantwoord. Dit is bijna het moment dat mijn volgende droom uitkomt en dat is dat ik altijd gepleit heb voor burgerraadsleden. Dus ik zou eigenlijk willen vragen of het mogelijk is of mevrouw Leadbetter namens Trots Haarlem spreektijd, maar namens ons allemaal hier ook aanwezig kan zijn zodat dan mevrouw Vaes en mevrouw Leadbetter hier op het hoogste niveau dit kunnen uit bediscussiëren en als wij goede vragen hebben, dan kunnen we natuurlijk altijd tussendoor.

De voorzitter: Dank u wel. Dat gaan we vandaag niet doen, denk ik.

De heer Van den Raadt: Nou, dan wil ik daar even een stemming over. Dat lijkt mij wel handig, want ...

De voorzitter: Nee, maar ...

De heer Van den Raadt: Het college die komt met een deskundige.

De voorzitter: Dat zijn niet de regels. Dat weet u net als ik.

De heer Van den Raadt: Nou, we gaan toch over onze eigen agenda?

De voorzitter: Er zit ook een beëdiging. Dat werkt gewoon zo niet.

De heer Van den Raadt: Op welke argumenten van de verordening mag dat niet?

De voorzitter: Nee, echt van de ... Mijnheer Van den Raadt, gaan we niet doen. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Meeste vragen zijn denk ik al gesteld, maar eventjes voor de VVD belangrijk eigenlijk in ieder geval de vraag: hoe werkt het toewijzingssysteem nu eigenlijk? Want ik heb heel veel gehoord, maar eigenlijk hoe het echt werkt heb ik nog niet langs zien komen in de stukken en heb ik eigenlijk ook nog nooit zo meegekregen. Dus graag een toelichting: hoe vindt die loting plaats? Ik lees in de stukken dat het aanmeldingssysteem niet gedigitaliseerd is en ik vraag, maar goed dat las ik, maar in ieder geval mijn vraag is: hoe kun je een optimalisatie uitvoeren van honderden kinderen met vijf of zeven voorkeuren zonder computer? Leek mij dus in ieder geval ... Misschien heb ik het mis, zie ik aan de reacties. Zijn er voorrangregels en welke zijn dat? En graag ook uw in de zin van oplossing het aanbod past niet bij de vraag, wordt er gezegd. Deelt u die opvatting? Verder wilde ik u eigenlijk nog bedanken dat u hier zit. Daar had ik eigenlijk mee moeten beginnen, want normaliter controleert de gemeenteraad het college en ik ben ontzettend blij dat u deze vragen ook gewoon dat u hier bent en dat u die vragen wilt beantwoorden. Dus dat is gewoon dat hoeft natuurlijk allemaal niet en ik, nou, ben heel erg blij dat u ons wil informeren. Dank u wel, voorzitter

De voorzitter: Dank. U had een interruptie, de heer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, dan doe ik even een interruptie op de heer Van Kessel. Kessel. Nou raak ik even in de war. Maar de beste van de VVD, laten we het zo noemen. Vindt u het ook niet interessant als we hoorden net dat ook de inspreker, mevrouw De Haas, die zegt dan: er zijn allemaal aanbevelingen gedaan, maar die komen allemaal niet terug. Wilt u daar ook het antwoord op weten?

De heer Van Kessel: Ja. Nou, u heeft die vraag nu dan gesteld, dus dat is dan heel goed. Dus dat is, nou, de eerste van Trots op Haarlem heeft dat weer netjes geregeld.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik maak misschien een herhaling, maar dat heeft te maken met een goed systeem. Ik vraag me af of voor de ouders het systeem transparant genoeg is om de gevolgtrekking uit het systeem te kunnen herkennen. Is het, ook een vraag van ons, van OPHaarlem, is het niet een beetje onlogisch om het speciaal onderwijs bij de selectie van zeven scholen te doen als daar totaal geen behoefte of vraag naar is? En is het inderdaad waar dat de kans aanwezig is dat als je uitgeloot bent dan wel, dat zijn er maar een paar, ergens op school 5 of 6 staat dat je het risico hebt, wellicht niet zichtbaar, dat je op een lagere ... Dat je bij een schoolkeuze 1, 2 of 3 op een lagere plaats staat dan kinderen die op school 2 zitten en naar school 1 willen? Dus zit je inderdaad kun je twee keer pech hebben? En een belangrijke vraag: 34 leerlingen zijn uitgeloot afgelopen jaar. Wat was het aantal leerlingen dat zich aangemeld heeft voor het voortgezet onderwijs? Dan wil ik graag naar aanleiding daarvan en het percentage van de leerlingen dat uitgeloot is nog even een vervolgvraag aan u stellen. Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Vaes, alvast.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Van een top vijf naar een top zeven. Voor havo en vwo zijn er met moeite maar zeven passende scholen, dus dan is het altijd raak. Naar aanleiding van de informatiebrief en de informatie van beide inspreeksters heeft Jouw Haarlem de volgende vragen: wordt er bij de schoolkeuze rekening gehouden met het postcodegebied waar de aangemelde leerling woont? Is de kans voor een kind uit Schalkwijk om in Velzen-Driehuis geplaatst te worden kleiner dan voor een aangemelde leerling in Haarlem-Noord? En de daaruit voortvloeiende vraag: wordt er bij plaatsing rekening gehouden met de fietstijd? Ik ben het met de inspreekster eens dat het belangrijk is voor de sociale ontwikkeling van een leerling dat een kind in de buurt van de school woont zodat ze makkelijker kunnen afspreken met vrienden en vriendinnen. Is de volgorde van de keuze van belang? Een vraag eigenlijk namens de ouders. We hebben in de straat heel veel aankomende bruggers: komen er nog fysieke open dagen als de regels dat toelaten? En kan de inschrijfdatum dan eventueel later ingepland worden? Een vraag die ik nu heb na de insprekers: bent u het er mee eens dat de loting transparanter moet?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja. Ik vind het een heel lastige kwestie, want ik kan me voorstellen als ouder van een kind dat uitgeloot werd en voor het kind sowieso niet blij van wordt, maar toch is gewoon het hele toewijzen van plekken op een school, ja, niet altijd hetzelfde, want die ene school is één jaar super geliefd en het andere jaar wil er niemand op die school gaan zitten. Plus we hebben op zich wel veel aanbod hier in de regio, maar ... En ook de vraag: wat is een fietsafstand die aanvaardbaar is? Ik heb toevallig op mijn school, ik ben docent, heb ik een leerling die fietst twee keer anderhalf uur, omdat hij graag naar de school wil van zijn keuze. Hij is op en top, is er blij mee en zo heb ik er nog meerdere op mijn school, maar niet elk kind is hetzelfde. Dus waarbij ik wel gehoord heb: transparantie. Dat lijkt mij heel belangrijk. Dat ouders weten 1) hoe komt het dat het op die manier gaat? En ook dat het op de manier hoe gecommuniceerd wordt, dat die duidelijk is en ook begrijpend is het woord gecommuniceerd.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, want u geeft het voorbeeld van anderhalf uur. Ik denk: nou, dat is wel een hele gezonde leerling in ieder geval, als je drie uur per dag aan het fietsen. Maar dat is dan nog een leerling die naar de school van zijn keuze gaat. Moet je nou eens voorstellen als je dus naar een school gaat waar je dus helemaal dat is je allerlaatste keuze en je zou daar anderhalf uur per dag naar toe moeten fietsen. Anderhalf uur aan het denken: ik ga nu naar een school waar ik helemaal geen zin in heb. Elke dag. Hoe vindt u dat?

De heer Linder: Nou ja, dat is ... Kijk, hij gaat in die zin heeft ervoor gekozen om langer te fietsen, dus dat is een keuze. Maar het is ... Kijk, daarom zeg ik: voor de ene is anderhalf uur is dat niet geen probleem, voor de ander is een halfuur een probleem. Dus dat is niet kan ik niet zeggen dat dat voor iedereen hetzelfde is. Dat is ook het lastige hier. Daarom denk ik ook dat er meer kan gekeken worden naar maatwerk. Als er uiteindelijk 34 over blijven, dan zou ook vind ik dat er best wel daarmee in gesprek kan gegaan worden wat er mogelijk is. Bijvoorbeeld ook dat iemand uitgeloot is dan ook meer prioriteit krijgt voor een volgende keuze. Als laatste was ik eigenlijk echt benieuwd naar het verslag van die hoorzitting. Misschien heb ik die gewoon gemist, is die wel gedeeld. Die had ik op zich wel graag willen zien wat daar in principe uitgekomen is en, ja, met de vraag of het inderdaad transparanter kan om zo'n uitloting te organiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Laten we vooropstellen dat in 97 procent van de gevallen kinderen op een school in hun top drie terechtkomen. Daar zijn we natuurlijk heel blij mee. Ik snap dat het ieder jaar weer complex is met populaire scholen, meer aanmeldingen dan het jaar ervoor, et cetera. Daar heeft een van de insprekers ook aan gerefereerd. Maar vorig jaar steeg het aantal uitgelote leerlingen. Ook D66 had vragen gesteld over de uitgelote leerlingen en daarna naar aanleiding van de aangepaste aanmeldings- en inschrijvingsprocedure. Eén vraag van ons was hoe er is omgegaan met de inbreng van ouders bij het aanpassen van deze procedure. Die vraag was niet beantwoord in de raadsinformatiebrief. Het is mij nog steeds niet helder, en die vraag is ook al een paar keer gesteld, waaronder door de inspreker zelf, op welke wijze aanbevelingen van die commissie waar nagenoeg alle ouders zijn gehoord is meegenomen in het uiteindelijke resultaat van die procedure. Hoe is er gecommuniceerd met deze ouders? Wat verwachten de besturen precies van de maatregel inschrijven in één regio? Hoeveel, nou ja tussen haakjes, vervuiling op de lijst voorkom je daar nou precies mee? Klopt de opmerking van mevrouw Leadbetter over die wachtlijsten? Dus dat een kind die dan op zijn tweede school terechtkomt hoger op de lijst terechtkomt dan die uitgelote leerlingen. Zo ja, als dat klopt, is het dan niet een idee om juist daaraan te sleutelen in plaats van het aantal scholen waar je op moet inschrijven uit te breiden? Zou ik daar een reactie op kunnen krijgen? Want het betoog van de insprekers dat je bij sommige adviezen bij een top zeven gewoon moet inschrijven op echt alle scholen of dat er bij weer een ander schooladvies niet eens voldoende scholen zijn om op in te schrijven, ja dat klopt natuurlijk, of dat weten we. Dus graag een reactie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Het blijft gewoon een lastig gesprek. Aan de ene kant omdat wij er als raad niet helemaal over gaan en daardoor vooral in gesprek moeten met de schoolbesturen. Ik ben ook blij dat die aanwezig zijn. Voor de rest kunnen wij ons aansluiten bij eigenlijk alles wat er vooral gezegd is, vooral de transparantie benadrukken. Eigenlijk gaat bij mij dan ook het belletje rinkelen: als er niet genoeg aanbod is, we hebben hier al een aantal keer het gesprek gehad over een eventuele extra school in Haarlem en steeds krijgen we terug dat er niet genoeg leerlingen voor zouden zijn met leerlingenprognoses. Ik denk nu alleen maar: maar als het aanbod niet past, moet er dan niet toch een extra school bij? Is dat dan niet deze hele discussie die we dan eigenlijk weer opnieuw moeten gaan voeren? Daar wil ik ook graag een reactie op.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Willem Elschot schreef ooit: tussen droom en daad staat wet in de weg en praktische bezwaren. Dat was een jongen die zelf straalde op school en evengoed tot een behoorlijke naam is gekomen. Ik ben zelf ervaringsdeskundige. Twee van mijn kinderen zijn niet terecht gekomen op de scholen van hun eerste keuzes. Sterker nog, die moesten buiten de stad naar een andere school. En het gaat inmiddels goed met ze, dus niets is uitgesloten. Wethouder Botter heeft in overleg met de VO-raad strakkere regels ingevoerd voor wat betreft loting. Voortaan moet digitale aanmelding voorkomen dat leerlingen twee keer of vaker worden aangemeld bij verschillende scholen, staat in de stukken te lezen. Vooraf wordt er eerder een inventarisatie opgemaakt voor het beschikbare aantal plaatsen en kan eerder op trends worden gereageerd, zo wordt ons beloofd. Uit de bijdragen van de insprekers is te lezen dat dat nog niet transparant genoeg is. Die vraag om een centrale loting die transparant is en ze vragen over een proces waarin niet ten nadele van de leerling wordt geopereerd. Dus als ik het mag vertalen: iemand die de eerste school is afgewezen, zou niet naar de vijfde school moeten worden verwezen, maar naar de tweede school met redenen omkleed. De aanscherping van aanmeldregels zoals de wethouder die heeft doorgevoerd en die tot de monitoring en uitwerking ervan zijn een goede zaak. Prima dat de wethouder deze zaak met de afdeling en

de onderwijskoepel voortvarend heeft aangepakt. Kijk, hier achter steekt de vraag, en daarom verwees ik naar Elschot, dat een leerling toch op de school van zijn keuze moet kunnen rekenen. Nou, dat is bijna een platitude. Een schoolgebouw is niet eindeloos uit te breiden en de capaciteit ervan op te rekken, terwijl andere misschien wel tijdelijk mindere populaire scholen over capaciteit beschikken. Bovendien kleven er praktische bezwaren aan het realiseren van een zo'n groot mogelijk aantal onderwijsplekken. Even in de toekomst kijkend denken we dat de groei van het aantal leerlingen, dat stond voor wat onze bevolking afgelopen jaar al stil, mogelijkerwijs zo tegen 2030 afneemt. Dus we kunnen niet eindeloos schoolgebouwen gaan bouwen. Bovendien breng ik de collega's in gedachten dat een bouw van een school daar is zes jaar op zijn minst mee gemoeid, dus op moment dat je nu gaat beginnen plannen ontwikkelen, dan ben je daar in 2028 mee klaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik krijg toch een beetje het idee dat er nou een karikatuur van gemaakt wordt. We kunnen niet eindeloos schoolgebouwen blijven bijbouwen. Nou, zullen we gewoon beginnen met één? Dat zou toch wel moeten kunnen vanuit de PvdA, of niet?

De heer Oomkes: Nou, wij pleiten hier al jaren voor een school voor middelbaar onderwijs in Schalkwijk, in Haarlem-Oost en dat staat zelfs in het coalitieprogramma van deze club en daar heeft de raad ook daadkracht gevraagd via een motie die is aangenomen, dus de voorbereidingen daarvoor liggen er. Het toont alweer aan hoelang het duurt voordat we praktische bezwaren kunnen omzeilen. Elschot had gelijk. Wat vind ik nou nog veel belangrijker in de kwaliteit van ons onderwerp? We zitten in een andere commissie te praten over luchtverversingsmaatregelen. Verhoging van de kwaliteit van bestaande schoolgebouwen. Er zijn verregaande plannen tot 2028, maar zelfs dan is het niet klaar. Dan praten we over het verbeteren van de kwaliteit onderwijs algemeen in Haarlem. Heel hard nodig. Het actief aantrekken van onderwijspersoneel. Dat zijn zaken die ons tot hier zitten en die snel moeten worden doorgevoerd. Met de bestaande plannen voor wat betreft de plaatsing komen we een heel eind, al steun ik de oproep van de sprekers en vraag de wethouder om een grotere transparantie op dit gebied. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, een lotingssysteem dat is aan de ene kant heel eerlijk, maar aan de andere kant op het moment dat je uitgeloot wordt, is het ineens oneerlijk. Dus ja, dat is een gevoelige kwestie. Wij zijn het eens met de door verschillende collega's opmerkingen dat het heel lastig is om van een capaciteit in alle verschillende stromingen die we willen hebben en dan ook nog een vrije school natuurlijk en ook nog misschien ander bijzonder onderwijs om dat allemaal aan te bieden in ruime mate. Dat is niet realistisch en dus zal er altijd wel schaarste blijven en blijven er altijd mensen uitgeloot. Nu is er één klas, maar ja, dat is dus ook waarschijnlijk weer in diverse klassen, is er uitgeloot. Dat is flink en dat is ook een serieus probleem. Ik denk dus dat de opmerkingen die gemaakt zijn in hoe we omgaan met die mensen die uitgeloot worden en hoe die mensen zeg maar, ja, toch daar mee in gesprek gegaan kan worden en die mensen het gevoel moeten hebben dat ze op een redelijke wijze ook weer op een plek kunnen wachten dat dat heel belangrijk is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. De heer Hulster die zegt: nou ja, er is één klas, heel divers dan wel, maar uitgeloot. Maar vindt ie niet dat ie daar het probleem eigenlijk wat kleiner maakt dan dat het is? Want ik kan me zo voorstellen dat als je op de school wordt ingeloot die op plek 4 staat van je voorkeuren dat

je gewoon ook niet blij bent als leerling, laat staan 5, 6 of 7. Dus is die groep die ongelukkig is niet eigenlijk veel groter en zou dan dus ook de oplossing wat dat betreft zou daar niet veel harder aan gewerkt moeten worden?

De heer Hulster: Ik zei al: dat is flink. Inderdaad, het probleem onder de motorkop zal gerust wel ietsje groter zijn, maar tegelijkertijd leven wij in de veronderstelling dat het niet zo is als sommige liberalen denken dat we elke wens van elke burger daarin kunnen voorzien. Dat is ook gewoon reëel, denk ik. Er zit ook een teleurstellingsmarge in. Dat is natuurlijk voor elk geval dat dat optreedt, is dat heel treurig. Ik zou het ook heel vervelend vinden als mijn kind uitgeloot zou worden of op een school komen die niet mijn voorkeur heeft. Natuurlijk, dat is heel pijnlijk. Tegelijkertijd als je loot, dan heb je ook de kans dat je wat meer menging krijgt in je scholen en zodat we de kanselijkheid van leerlingen verbeteren. Dus er zit ook wel een klein voordeeltje kunnen we hiermee behalen. Maar goed, misschien vindt u dat niet zo belangrijk.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Die laatste opmerking van u over die variëteit op school die kan ontstaan door de loting: dat klinkt me heel positief, maar dan zouden we met z'n allen moeten weten dat de loting daar ook in feite op let en zelfs dat aanmoedigt. Want dan kun je inderdaad constateren dat er een betere spreiding van leerlingen op scholen zit. Maar dat bewijs hebben wij in ieder geval niet gekregen dat dat zo is. Dat bent u met mij eens?

De heer Hulster: Ja, dat is een beetje het ingewikkelde. Ik bedoel dat is ook de valkuil waar ik zelf een beetje intrapte toen ik hierover ging nadenken. Toen dacht: je zou eigenlijk natuurlijk een toewijzingssysteem willen maken waarbij je iedereen gelukkig maakt. Dat zou ... Je zou het willen optimaliseren. Maar goed, ik ken mensen die daar wat verder in zijn dan ik en die zeiden: nou, als je mensen gewoon allemaal hun eerste keuze probeert te laten halen, zo veel mogelijk, dat is eigenlijk het ideale model om zo veel mogelijk mensen gelukkig te maken. Dus daar vertrouw ik dan op. Maar ik wil die vraag best stellen: zijn er ook andere modellen bekeken met misschien andere uitgangspunten en zou dat betere resultaten opleveren dan het model waar hiervoor gekozen? Maar goed, ik denk dat het vooral dus belangrijk is om heel zorgvuldig om te gaan met de mensen die echt teleurgesteld raken om daar transparantie voor te bieden en om ook die mensen ervoor te zorgen dat die op een goede plek op een wachtlijst komen zodat ze kunnen wachten tot er wel een plek beschikbaar komt.

De voorzitter: Dank u wel. Had u nog een interruptie, de heer Van den Raadt, of niet?

De heer Van den Raadt: Nou, ja.

De voorzitter: Maar hoeft niet, hoor.

De heer Van den Raadt: Ja, maar ik heb nog wel spreektijd, dus het kan wel. Ik had dezelfde interruptie als de VVD, dus die is al beantwoord. De reactie erop van de heer Hulster, toen had ik wel meteen een tweede interruptie. Want u zegt dan ... Maar u praat het nu eigenlijk bij de heer Smit weer goed, dus. Maar u zegt dan: ja, er is ... Je kan niet op je school terecht komen. Ja, dat is zo is het leven een beetje lijkt het of u dat zegt, maar dan zou u ook als u dat soort argumentatie gaat doorvoeren, dan vindt u dus ook een wachtlijst van tien jaar voor een sociale huurwoning vindt u ook wel in orde, want je kan niet altijd daar wonen waar je zou willen wonen. Hoeven we ook niet bij te bouwen. Is dat dan een beetje de rest van de argumentatie?

De heer Hulster: Ja, het is misschien een beetje ingewikkeld om in dit onderwerp de hele wereldproblematiek op te lossen. Maar de realiteit is natuurlijk dat ook niet iedereen die hier zou willen kunnen wonen, hier kan wonen. Ja, dat is waar, maar ...

De voorzitter: Dat moet u ook zeker niet doen, de heer Hulster.

De heer Hulster: Maar een wachtlijst van tien jaar is natuurlijk absurd.

De heer Van den Raadt: Nee, oké. Maar dan bent u dus niet voor bijbouwen, want dat is gewoon de realiteit in het leven dus.

De heer Hulster: Wij hebben de vorige periode een amendement aangenomen waarbij we voor de bijbouw van 4000 sociale woningen hebben gezorgd en daar staan we nog steeds achter.

De voorzitter: Laten we bij het onderwerp blijven. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel, voorzitter. De inspreker gaf aan dat het systeem niet werkt. Ik wil graag een reactie hierover. En in hoeverre is het systeem voldoende transparant? Daar wil ik ook een reactie over. Ik hoor ook: het systeem van Amsterdam is veel beter dan die van Haarlem. Wat weerhoudt ons om niet het systeem van Amsterdam te gebruiken? Ik weet zelf weinig over het lotingssysteem. Ik weet het fijne ervan niet, maar ik zou graag daar meer over willen weten. Is het mogelijk om een raadsmarkt hierover te organiseren? Deze vraag die stel ik ook aan collega's. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen wel gehad zo'n beetje. Of niet? De heer Van den Raadt heeft een interruptie?

De heer Van den Raadt: Ja. Een vraag eigenlijk, want bij de stukken die ... Zijn die stukken overal bekend van die vragen van ... De wethouder heeft antwoord gegeven op onze vragen artikel 38 en daar hebben dus de standpunten van ouders staat daar ook bij. Is dat algemeen bekend of heb ik alleen dat? Want als die bekend zijn, dan zou ik graag ook meteen even daar de reactie van de wethouder of toekomstig wethouder Vaes willen hebben.

De voorzitter: Ja. Ja. We gaan volgens mij even naar mevrouw Vaes. Of even. Ja. Mevrouw Vaes, gaat uw gang.

Mevrouw Vaes: Ja, waar ga ik beginnen? Ik wist niet toen ik zei: stelt u maar vragen, dat ik in dit circus terecht zou komen. Maar ik ga mijn best doen om een aantal van uw vragen te beantwoorden. Misschien is het idee van een van de leden om een keer een soort masterclass te organiseren over loting nog helemaal niet zo gek, omdat het een aantal vragen oproept op dit moment waarvan ik me afvraag of ik die allemaal beantwoord kan krijgen binnen dit tijdsbestek. Dus ik bied mij aan om dat een keer te organiseren. Dat bij voorbaat. Als het gaat om het systeem, dat is misschien wel het eerste: wat zijn nou de feiten? Dan ... Ja, ik loop ook al enige tijd mee in dit systeem, maar ook in het vorige systeem zo'n acht jaar geleden met de heer Snoek als wethouder hadden wij te maken met de vraag: kunnen wij het systeem van toen optimaliseren? Want we hadden toen te maken met een loting en als een kind werd uitgeloot, dan moest ie zelf gaan fietsen langs de scholen waar nog plek was. Ik zeg maar letterlijk dat beeld hoe het is geweest. Dat was een onwenselijke situatie voor alle betrokkenen. Laat één ding duidelijk zijn: voor schoolbesturen is loting geen hobby. Het is een noodzakelijke manier om leerlingenstroom te reguleren, maar als we het anders zouden kunnen doen, zouden we het niet nalaten. Want wij snappen heel goed dat de teleurstelling bij ouders en leerlingen die in die situatie komen

dat ze uitgeloot worden of niet ingeloot worden op hun eerste keuze, laat staan niet ingeloot worden op hun eerste tot en met vijfde keus, dat dat vreselijk is. Voor scholen is dat ook een periode die niet de topperiode van een school is, laat dat ook duidelijk zijn. Want we zijn er voor kinderen en we zijn er om ervoor te zorgen dat kinderen op een zo goed mogelijke manier terechtkomen in hun school van voorkeur. Dus daar zijn we het allemaal over eens. Het systeem wat we toen hadden dat we kinderen moesten laten fietsen naar nieuwe scholen waar ze nog nooit naar gekeken hadden, leidde toen tot een model, dat is het model wat we nu hebben, en dat model is geënt op het idee dat alle kinderen, of ze nou ingeloot worden op hun eerste keuze of op een andere keuze, op dezelfde middag te horen krijgen: waar kom ik terecht? Om de ellende bij leerlingen en bij ouders zo klein mogelijk te laten zijn, ook voor die kinderen die niet op die eerste keuze terechtkomen. Dat heeft ertoe geleid dat we een systeem van vijf keuzes hebben geïntroduceerd voor mavo, havo en vwo, en voor vmbo basis/kader twee keuzes, omdat we daar twee scholen hebben. Dat heeft, nou ja, zo'n zes jaar gewerkt en ieder jaar hebben we dat geëvalueerd. Los van het feit dat we altijd te maken hebben ieder jaar met kinderen die niet ingeloot worden op hun eerste keuze en dus ingeloot worden op hun tweede, derde, vierde of vijfde keuze wat teleurstelling met zich meebrengt, hebben we wel ieder jaar geconstateerd dat het systeem op zich naar tevredenheid werkt. Los nog van die teleurstellingen, want die zijn er. Voor het eerst dit jaar kwamen we in de situatie terecht dat het aantal leerlingen dat niet op keuze 1 tot en met 5 ... Een van die 1 tot en met 5 geplaatst konden worden, dat dat heel groot was: 34. Dat is in eerdere jaren ook voorgekomen, maar het aantal was veel kleiner. Het jaar daarvoor waren het er acht, soms zijn het er drie, soms zijn het er nul. Vaak zijn het er nul. Dus we lossen eigenlijk best veel op met het systeem van vijf keuzes. Dat was de conclusie. Toch heeft de situatie van het afgelopen jaar ons wel geleerd dat we iets moesten. We zeiden: dit is niet wenselijk. Het is niet wenselijk voor ouders en leerlingen die het meemaken, het is niet wenselijk voor de scholen. Hoe kunnen we dat optimaliseren?

De voorzitter: Mevrouw Vaes? U heeft even een vraag van Trots Haarlem. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja. U mag natuurlijk namens Trots Haarlem wethouder, hoor. Het was goed bedoeld. Maar u zegt dus die oplopende trend, het is nu 34. Nou, we weten dat bijvoorbeeld alleen al stadsdeel Schalkwijk van 33 naar 39.000 inwoners gaat. Ziet u ook al naar de toekomst toe dat die trend volgend jaar 150 is? Daarna 225? Is dat evenredig met gewoon de opbouw van de bevolking in de stad?

Mevrouw Vaes: Nou, als we kijken naar het aantal leerlingen dat zich aanmeldt, want daar werd ook een vraag over gesteld, dat is rondom de 3500. Soms zijn er dat 3400, soms zijn het er 3600. Een paar jaar geleden waar het er ineens 3600, het jaar daarvoor waren het er 3500. Daar rond ligt het een beetje. Dan nemen we Haarlem en de directe regio daaromheen en Velzen mee. Dus het aantal leerlingen wat wij per jaar te bedienen hebben en het aantal plekken wat we hebben dat is voldoende. Het is waar wat mevrouw Leadbetter zegt: je weet eigenlijk nooit precies waar de loting zich zal voltrekken. We hebben altijd wel scholen die heel populair zijn. Ik heb zelf zo'n school, maar ik heb die school ook gehad een paar jaar dat ze ineens wel plek hadden. Dat was dit jaar ook zichtbaar, dat we ineens ... We hebben de analyse gemaakt: waar ligt het nou aan dat ineens die 34 ontstaan? Want we hebben maximaal genoeg plekken. Nou, één veronderstelling was: het heeft te maken met kansrijk adviseren. Maar dat hebben we kunnen constateren aan de hand van de getallen dat het niet zo was. Dus dat hebben we af kunnen vinden.

De voorzitter: Mevrouw Vaes, u heeft nog even een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik vind een interruptie een vervelend woord bij u, want u bent heel goed aan het uitleggen. Maar ik vroeg u net over dat getal. Die 34 uitgelote kinderen, dus niet geplaatst op de scholen 1 tot en met 5. U zei: 3500 kinderen per jaar instromen. Dat is inclusief Velzen, begrijp ik?

Mevrouw Vaes: Ja, en als we Velzen meetellen komen we dit jaar op 3600.

De heer Smit: Ja. En die 34 geldt ook voor inderdaad de hele regio inclusief Velzen en Huizen?

Mevrouw Vaes: Ja. In Velzen wordt niet geloot.

De heer Smit: Nee. Dat betekent eigenlijk dat je een 1 procent van de kinderen niet kunt plaatsen.

Mevrouw Vaes: Klopt.

De heer Smit: Dan denk ik: dan ben je met z'n allen aan het einde van dat lotingstraject zit je als schooldirecties bij elkaar, heb je 34 kinderen over die niet bij die school 1 tot en met 5 geplaatst zijn. Dan heb ik het gevoel dat als je nog een keer een stevige kop koffie neemt plus een appelpunt dat je dan toch die 34 kinderen inderdaad op hun 1 tot en met 5 school krijgt? Ik neem aan dat het toch ook gebeurd is? Want ze zijn niet naar huis gestuurd.

Mevrouw Vaes: Ja, misschien moet ik dan uitleggen hoe het werkt in de praktijk. Wat we in eerste instantie doen is dat we kijken als de aanmeldingen binnen zijn: hebben we voldoende plekken voor alle niveaus? Nou, dat was een feit. Dat was een feit. Vervolgens zien we dat het niet matcht, dat er scheve instroom is in vergelijking met een maximum van het aantal plekken. Dan is het eerste wat wij doen is kijken: zijn er scholen die klassen bij kunnen maken? Want de aantallen klassen die men geeft zijn de aantallen die gebaseerd zijn op een soortgelijke instroom per jaar. Dat is ook wat een school altijd nodig heeft. Je moet niet uiteindelijk een soort champignon krijgen in de bovenbouw van enorm veel groepen tegenover het jaar daarvoor weer minder. Dus de ideale situatie wordt aangegeven, maar op het moment dat een school heel veel leerlingen moet uitloten, is het eerste wat die school gevraagd wordt, en dat doen ze zelf al voordat ze in de vergadering komen: kunnen wij klassen bijmaken? Dat is in een aantal gevallen allemaal gebeurd. Dus er zijn veel meer klassen bijgemaakt dan oorspronkelijk de bedoeling was. Dus dat is de check die je al bij voorbaat doet. Nou, dat is gebeurd. Anders was het aantal leerlingen wat we hadden moeten uitloten veel meer geweest. Dus de ellende probeer je te reduceren tot het moment dat het niet meer kan. Want wij gaan ook tot het uiterste, dat mag u van me aannemen.

De heer Smit: Ja, dat uiterste. Kan dat bijvoorbeeld betekenen dat je in een klas die je maximaal hebt op 23 toch die 24^e nog bij zet?

Mevrouw Vaes: Nou ja, de maxima die wij gemiddeld hebben afgesproken is 28.

De heer Smit: Maar zet je dan ook soms die 29^e er toch bij, omdat ...

Mevrouw Vaes: Nou, dat is niet wenselijk. Het is niet wenselijk vanuit het gegeven dat we brugklassers eigenlijk ook een omstandigheid willen bieden dat je je klassen niet helemaal volpropt. Dus dat is eigenlijk een uitgangspunt wat we niet hanteren. In een enkel geval kan dat wel eens gebeuren dat je zegt: nou, oké, dan houden we geen plek open voor verhuizers, maar dan zetten we hem helemaal vol. Maar wij gaan geen klassen van 31 maken in de brugklas. Dat is ook beleid wat we inhoudelijk gezien niet verantwoord vinden. Dat is altijd een discussiepunt, ook met ouders die teleurgesteld zijn. Die zeggen: ja, dan zet je er toch een paar stoeltjes bij? Ja, dat kan tot zekere hoogte kun je dat doen. Dus wij rekken het op tot het aantal maxima van klassen die wij kunnen hebben en dan heb je een aantal leerlingen wat uitgeloot ... Niet ingeloot wordt, zeg ik altijd, op de eerste keuze. Dat aantal wordt centraal met elkaar besproken: bij welke school hoeveel? Wat

kunnen we nog doen? Kunnen we nog iets doen met dat we zeggen: ja, een mavo/havo/vwo afdeling, jullie hadden de balans in zoveel klassen. Voor die afdeling zoveel klassen, zoveel voor die. Daar wordt allemaal naar gekeken om maar zo veel mogelijk die ellende te voorkomen. Nou, dan kom je uiteindelijk met het systeem dat je moet loten. De enige manier waar op je niet loten voorkomt, is gewoon een marge van 10 procent extra bouw. In dit land en ook in deze stad hebben wij met elkaar afgesproken dat dat bouwen voor leegstand betekent en dat we dat met elkaar met de publieke middelen die er zijn niet willen. Dat is de verantwoordelijkheid van de gemeente, maar wij als schoolbesturen ondersteunen die gedachte. Dus je zit met een bepaalde marge, dus loten. Niet fijn voor niemand die het betreft, maar wel een feit.

De heer Smit: En dan van ons toch misschien toch de vraag: die 34 ... Als het mag, voorzitter. Want ik ...

De voorzitter: Ja.

De heer Smit: Om het af te maken. Die 34 die hebben een eigen ... Een eigen leven zijn die gaan leiden, maar die zijn natuurlijk allemaal ergens geplaatst. Hoe is dat uiteindelijk gebeurd?

Mevrouw Vaes: Ja. Nou ja, ik ga even door.

De heer Smit: Ja.

Mevrouw Vaes: Want u heeft heel veel vragen gesteld.

De voorzitter: Mevrouw Vaes, even ogenblik. Mijnheer Smit, ik vind het een beetje onbehoorlijk. Ik heb nou geprobeerd te interrumperen op u om te stoppen even met continu buiten de voorzitter om vragen te stellen aan mevrouw Vaes. Ik vind het onbehoorlijk. Ik vind dat mevrouw Vaes even haar verhaal af moet maken en misschien dat we ook even moeten kijken wat u gaat vertellen, mevrouw Vaes, want u heeft natuurlijk aangeboden ook om een soort raadsmarkt te gaan geven, dus ik zou ook voorstellen om echt te proberen de vragen te beantwoorden die ... Ja, maar u snapt wat ik bedoel. Laten we ook de vragen bewaren ook voor misschien die raadsmarkt, want we lopen nu al ontzettend uit op dit onderwerp. Dus ik verzoek u om, nou ja, misschien een paar concrete vragen nu te beantwoorden en dan kunnen we voor de rest de raadsmarkt afwachten en daar verder doorpraten. De wethouder wil ook nog wat gaan zeggen, maar dat wilt u na dit verhaal doen, hè? Ja, oké. De wil ik nu het woord weer geven aan mevrouw Vaes.

Mevrouw Vaes: Ja, dan is de vraag: wat zijn nou prangendere vragen dan andere? Misschien de vraag: wat hebben wij gedaan met de uitspraak van de bezwarencommissie die de bezwaren heeft behandeld? Eén: we hebben heel duidelijk besloten toen bleek dat er veel verdriet was rondom de plaatsing of niet plaatsing van de 34 leerlingen om dat onafhankelijk door een commissie te laten beschouwen om iedere verdenking ook maar achter ons te laten dat wij bezig zijn met het creëren van mist of niet transparant willen zijn. Ik heb heel goed gehoord van de insprekers dat dat op dit moment voor deze insprekers in ieder geval nog niet gelukt is. Dat is onze taak om dat wel voor elkaar te krijgen, maar een van de elementen die daar een rol heeft gespeeld: laten we die bezwarencommissie alle bezwaren van alle ouders goed tegen het licht houden om te kijken wat dat uiteindelijk aan uitspraak brengt waar wij als besturen mee verder kunnen. Dat is gebeurd. Ouders en ook besturen zijn en alle schooldirecties zijn uitgebreid gehoord. Ik heb ook begrepen uit de reactie van de commissie dat ouders zich zeer gehoord voelden en de commissie heeft zeer gedegen onder voorzitterschap van een jurist onafhankelijk uitspraak gedaan over de bevindingen. Een van de bevindingen was: het systeem wat bedacht is, is volledig volgens het systeem uitgevoerd zoals het hoorde te worden uitgevoerd. Aan ons de taak om transparantie beter over het voetlicht te krijgen kennelijk, want dat is ons

kennelijk niet gelukt, maar we hebben gedaan volgens het systeem wat er zou moeten gebeuren. Tegelijkertijd heeft de commissie ook een aantal aanbevelingen gedaan om te kijken hoe je dit vraagstuk nu kunt oplossen, want wij zeiden ook: geef ons nou ook iets in handen aan de hand van de analyse die jullie maken van hoe we het beter kunnen doen. Want we zitten hier niet om ouders te pesten, we zitten hier ook om het beter te doen. Daar zijn we van als scholen. Uiteindelijk zijn er een paar adviezen uit gekomen en eigenlijk hebben we ieder advies wat gegeven is hebben we omgezet in een voorstel en is het besproken met alle besproken. Een paar punten haal ik eruit die cruciaal zijn geweest in het nieuwe model: het model wat we hanteren is in kern hetzelfde model. We gaan niet met vijf scholen werken, maar met zeven, want we hebben maar een paar knoppen waaraan we kunnen draaien. Een daarvan is meer bouwen, het andere is meer scholen laten opgeven zodat de verwachting bij ouders dat het ook nog wel eens een school op een lage plek zou kunnen worden dat die in ieder geval gematcht wordt. Dat is niet de ideale oplossing, maar het is de enige oplossing die wij voorhanden hebben, gegeven het feit dat wij helderheid moeten bieden over wat er wel en niet kan. Uiteindelijk heeft de commissie ons geadviseerd te gaan naar zes of zeven scholen en we hebben berekend dat met zes we er niet zouden zijn, afhankelijk van wat zich voordoet dit jaar. We weten wel dat als we het niet nodig hebben, zes of zeven scholen, dat die ook niet gebruikt worden. Want als je het met vijf af kan, dan worden kinderen gewoon in de volgorde, want de loting gaat als volgt: scholen die geven aan wat hun maximum is, die geven aan hoeveel leerlingen ze boven hun maximum hebben aangemeld gekregen en dan vindt er onder toezicht van de notaris een loting plaats per school waar geloot moet worden. Dan gaat er een centrale matching komen in diezelfde week. Dan komen al die scholen die leerlingen hebben moeten uitloten die komen met dat pakket aan leerlingen naar de centrale matching toe, daar zitten ook alle scholen die nog plek hebben en dan wordt er weer onder toezicht van een notaris wordt er in rondes wordt er geloot of wordt er gematcht. U moet zich voorstellen: er komen uiteindelijk iets van dertig of veertig kinderen in het segment vwo uitgeloot zijn. Dan wordt er heel systematisch gekeken: wat is de tweede keuze die deze kinderen hebben gemaakt? Dan wordt er een lijst gemaakt. Van die dertig zijn er tien die naar school X willen, vijf die naar school Y en dan wordt aan school X gevraagd: is er plek voor die tien? Is die plek er, worden ze allemaal geplaatst. Is die plek er niet, wordt er weer opnieuw geloot en gaat de derde keuze voor die kinderen die dan uitgeloot worden in werking. Zo is het voor ons een heel transparant systeem, het is een eerlijk systeem, maar uiteindelijk komt het er wel op neer dat je kinderen niet inloot in keuze 1, 2, 3, 4 of 5. Wij hebben gezegd: ons doel voor het nieuwe model is dat wij in ieder geval nog steeds vast houden aan de situatie dat we alle kinderen op één middag kunnen melden: waar ben jij geplaatst? Dat was het uitkomstpunt. Daar hebben we kennelijk misschien dit jaar zeven scholen voor nodig. Ik hoop eerlijk gezegd van niet, want als het zo is dat we bij de vijfde ronde alle kinderen geplaatst hebben, hebben we zes en zeven niet meer nodig. Waarom is het nou dit jaar voorgekomen dat het er 34 waren? Er zijn twee elementen die een rol speelden: we hadden een behoorlijk groot aantal leerlingen, 3600, terwijl we er normaal ook wel eens 3400 hebben. Maar we hebben ook meegemaakt dat het er 3600 waren. En we hadden scheve inschrijving. Dus we hadden scholen die echt veel lager scoorden qua aanmelding dan normaal, we hadden veel scholen die heel populair waren, meer dan normaal en die scheefheid weet je nooit van tevoren. Dat is de oorzaak geweest waarom het hier zo uitpakte als het uitpakte. Ja. We hebben een van de ouders, dat was ook wel, ja, toeval, wiens kind ook uitgeloot was uit die groep van vijf scholen was een expert op het gebied van loting in Amsterdam. Toevallig. Ook leraar, volledig gepokt en gemazeld in dit veld. Met hem heb ik uitvoerig gedelibereerd over ons systeem, hun systeem. Ik heb hem gevraagd: als je die twee nou naast elkaar legt, wat adviseer je nou ons te doen in die fase? Dat is allemaal niet formeel in de publiciteit gekomen, maar wij putten ook uit ervaringen van anderen die er verstand van hebben. Wij hebben praktijkervaring en zij hebben meer die theoretische ervaring. Hij zei: ja, als ik die twee systemen vergelijk heeft ieder model nadelen. Maar als ik kijk naar de Haarlemse situatie denk ik dat jullie het geoptimaliseerd hebben dat ik nooit zou kiezen voor het Amsterdamse model. Nooit, zei die.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Vaes. De proof of the pudding is in the eating, die 34 leerlingen waar geen plaatsje voor was, waar zijn die nou terechtgekomen?

Mevrouw Vaes: Ja. Het klopt wat de inspreker zei dat de kinderen voorgelegd kregen: op die en die en die scholen is nog plek. Het systeem is dan dat die kinderen dan toch naar die scholen moeten gaan fietsen. Toen zeiden wij: het zijn er wel heel veel. Kunnen we niet toch een dienstverlening doen dat we die ouders en die kinderen vertellen: er is op die en die scholen nog plek. Geef aan wat je eerste voorkeur is en dan kijken wij of het kan lukken. De meerderheid van die scholen is op één of twee kinderen na allemaal op hun eerste keuze terechtgekomen. Ik moet wel zeggen: we hebben ze heel nadrukkelijk wel gemeld: realiseer je dat zo veel plekken er nog op die school zijn, zo veel plekken wat we nooit communiceren, zo veel plekken nog op die school, dus als je de grootste kans wil maken om op je eerste keuze geplaatst te worden, dan is dit het aantal plekken wat er nog is. Dus mensen hebben iets meer informatie gekregen. Dat neemt niet weg dat dat, en bij iedere afdeling waar kinderen geplaatst moesten worden, was er altijd één school binnen Haarlem en twee, drie in het Velzense. Dus wat mevrouw vertelt: ik had één keuze in het Haarlemse, dat klopt. Als een kind daar dan niet voor wil kiezen, dan was het op dat moment nodig dat dat kind inderdaad naar het Velzense moest gaan om geplaatst te worden. Ze zijn eigenlijk allemaal, op een enkeling na, geplaatst in Haarlem. Ik denk twee, drie leerlingen buiten Haarlem en de rest allemaal in Haarlem. Maar ik ben het met mevrouw eens: het is natuurlijk teleurstellend dat je vijf keuzes hebt opgegeven van een andere soort. Daar word je niet blij van. Als ik ouder was van het kind zou ik ook niet blij zijn.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ik wil even naar een tweede termijn nog heel kort, want ik zie dat mevrouw ... Of wil u aan het woord? Oh, dan ga ik eerst even naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil ook van mijn kant nog een keer extra aangeven dat ik het ontzettend betreurt natuurlijk dat er bepaalde kinderen buiten de boot vallen. Dat is heel erg vervelend, maar de gemeente kan instemmen met dit systeem, ook in de wetenschap dat we hier in Haarlem en omstreken kwalitatief hoogwaardige scholen hebben. Dus dat betekent dat als je te maken zou hebben met een school die gewoon echt heel erg slecht gewaardeerd wordt of slecht onderwijsinspectierapport heeft dat er dan een andere situatie zou gelden. Dat is in dit geval niet het geval. Er zijn natuurlijk sommige scholen die zijn populairder dan de andere. Dat hebben we ook gezien. Sommige scholen die nu heel populair zijn waren drie, vier jaar geleden een stuk minder populair en scholen die op dit moment populair zijn, doen er van alles aan om samen met het bestuur en het docentenkorps ervoor te zorgen dat die school een betere naam krijgt en ook kwalitatief nog hoger wordt. Wat je ook ziet, en dat is natuurlijk ook wel exemplarisch voor deze regio, is dat wij een hele hoge opwaartse druk hebben als het gaat over de havo/vwo leerlingen. Nergens in het land is zo'n grote hoeveelheid kinderen waar toch het advies komt om naar havo/vwo te gaan. Dat heeft deels te maken natuurlijk met de kwaliteit van het onderwijs, de kinderen die het onderwijs volgen en de druk van de ouders dat zij graag willen dat hun kinderen het beste uit zichzelf kunnen halen. Maar ook komt het heel veel voor dat wij een enorme afstroom hebben uit dat onderwijsniveau. Dat is natuurlijk ook iets waar je je van af moet vragen: willen we dat verder faciliteren? Willen we dat ondersteunen? Of zoals al gezegd werd: het aantal plekken dat er is, is ruim voldoende. In dat opzicht zal een nieuwe havo/vwo of scholengemeenschap in Schalkwijk niks oplossen, maar ik kan degenen die naar dan meteen een vraag over willen stellen geruststellen dat dat komende dinsdag in het college komt van Haarlem. Wij gaan daar uitgebreid met elkaar in het college over spreken en heel snel daarna zult u dat rapport ook krijgen. Er is ook gesproken met ouders, er zijn adviezen gegeven, er zijn allerlei modellen en er

zijn ook voorstellen om te kijken hoe je dat snel zou kunnen realiseren. Maar ook dat betekent niet dat dat direct de oplossing zal zijn, want het is maar de vraag van wie allemaal zo meteen gaat kiezen voor die school die daar komt. Maar daar gaan we het later met elkaar in deze commissie ook met elkaar over hebben. Ja, wat mij betreft is het zo dat ik als laatste nog iets zou willen zeggen ook over het gemak waar soms gedacht wordt over dat je een school kunt uitbreiden of dat je gewoon een paar porto campers neerzet of dat je denkt: nou, we trekken een blik leraren over of die gaan van de ene school naar de andere school. Zo werkt het niet. U moest eens weten hoeveel problemen je ervaart als je überhaupt ergens een noodlokaal voor de kinderopvang wilt neerzetten of voor de buitenschoolse opvang of voor het onderwijs. Dus het inspelen op de manier zoals dat nu gesuggereerd wordt door enkele van u, dat je makkelijk kunt opschalen en afschalen, zo werkt het gewoon in de praktijk niet. Dat gaat gewoon niet.

De voorzitter: Oké. Ik wil even ... Dank u wel, wethouder. Ik wil even nog naar mevrouw Vaes, want die had nog even een paar dingen te zeggen.

Mevrouw Vaes: Ja, eigenlijk twee dingen. De ouders die hebben ingesproken. Mevrouw Leadbetter, we kennen elkaar. We hebben ook via de digitale snelweg contact gehad. De uitnodiging staat om nog een keer contact te hebben. Dat ... Nee, maar ...

De heer van den Raadt: Voorzitter, ik heb daarnet voorgesteld in het begin dat mevrouw Leadbetter hier gewoon aan tafel komt. Dat mag niet. Nou wordt zij aangesproken vanuit hier, terwijl ze niks kan terugzeggen. Dan zou ik zeggen: als dat gebeurt, laat haar dan gewoon even plaatsnemen. Dat is toch een kleine moeite?

De voorzitter: Nee, ze wordt niet aangesproken. Er wordt gewoon even richting mevrouw ...

Mevrouw Vaes: Er wordt een geste gedaan. En dat geldt ook voor ...

De voorzitter: Niets meer.

Mevrouw Vaes: Mevrouw De Haas. Alleszins bereid om het gesprek te continueren. Als we iets willen, is dat contact zodanig verbeteren dat die transparantie dat die er echt gaat komen, want dat is iets wat ons wel raakt. Tweede punt, dat was ook nog het punt wat door de heer Draai nog gezegd werd: heeft u al iets gezegd over de voorrangsregels? Nee, dat heb ik nog niet. Het uitgangspunt bij de voorrangsregels is in deze gemeente of in deze regio dat scholen zelf, wetende dat ze heel anders van karakter zijn, verschillende belangen hechten aan voorrangsregels. Broertjes/zusjes is een voorbeeld. Een ander voorbeeld is de vrije school. Als je een basisschool hebt gevolgd vrije school, dan heb je voorrang op de voortgezet onderwijsschool. Het is een groot goed van de scholen dat zij daar zelf, gezien hun tradities, ook keuzes in kunnen maken. Dus we hebben daar heel lang als schoolbesturen over gesproken en gezegd: als er nou iets is waarin scholen ook zelf hun profilering mogen vertalen, dan is het in het hanteren van een beperkt, want dat is ook heel beperkt, aantal voorrangsregels. Dan misschien nog iets over de uitwerking van die voorrangsregels. Het is natuurlijk heel klein qua omvang. Als we het hebben over broertjes/zusjes, dan komt dat voor, maar dat gaat niet in groten getale. Het laatste wat ik nog wil zeggen is dan over wachtlijsten. Er is een heel gesprek geweest over wachtlijsten en misschien moet ik dat toch een beetje neutraliseren. Wachtlijsten kunnen gevormd worden op het moment dat kinderen uitgeloot worden, of niet ingeloot worden op hun eerste keuze. In die zin volg ik ook de opmerking: als je op je vierde of vijfde schoolkeuze geplaatst wordt, dan word je ook niet altijd blij. Dus wij maken wachtlijsten dan, geaccordeerd door de notaris, waarin we in volgorde van loting kinderen plaatsen vanuit het idee dat tot de eerste kennismakingsmiddag in juni als er open plekken komen die gevuld kunnen worden. In de werkelijkheid gaat dat om één, twee of drie

leerlingen. In totaal. Dit jaar waren dat er veel meer en zijn we ook gaan analyseren: waarom is dat zo? Dat bleek omdat de buurgemeenten loting gingen introduceren. Dus wat hebben ouders gedaan? Die zijn zich in meerdere gemeentes gaan inschrijven. Dat is de reden waarom wij nu zeggen: als een kind zich hier inschrijft, willen we dat die een keuze maakt voor deze regio. Want we hadden dit jaar ineens heel veel meer kinderen die zich ineens terugtrokken. Die zijn volgens de wachtlijst wel geplaatst, maar dat is natuurlijk een niet wenselijke situatie. Dus wat we proberen te doen, is te beïnvloeden dat als een kind zich aanmeldt, dat die ook daadwerkelijk daarvoor gaat en dat wij niet moeten denken: komt ie dan wel? Nou, dat is de reden waarom het zo besloten is als het besloten is. Misschien dat nog ter aanvulling.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde voorstellen ... Eerst even wat zeggen. We lopen nu ruim drie kwartier uit al. Tien over half acht hadden we ... Nou, dus over drie minuten zou er een spreker komen. Die is er ook en die wil ik niet te lang laten wachten natuurlijk. Dus ik stel voor om even een tweede termijn te doen. Als er nog vragen zijn of hetzij aan mevrouw Vaes of aan de heer Botter die net ook iets gezegd heeft, dan krijgt u daar nog even de gelegenheid voor, maar ik zou wel willen voorstellen: houd het vrij kort en laten we nou even kijken of we zo'n raadsmarkt kunnen gaan organiseren. Ja? Dus ik doe nog even een tweede termijn. Ik zag mevrouw Özogul die wilde het woord daarop. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Dank u wel. Meeste van mijn vragen zijn beantwoord. Waar ik benieuwd naar ben, is: ik snap dat die broer en zus regeling er is en dat die vrijheid er is, maar zou er dan iets aan de transparantie gedaan kunnen worden? Dat het duidelijk is voor de ouders? En ik wil ook mijn dank uiten voor het aanbod om in gesprek te gaan. Als we de raadsmarkt doen, zou ik heel graag willen dat de betreffende sprekers ook aanwezig zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja, ik wil vooral u complimenteren en ook danken voor die 28 leerlingen per klas. Ik wil u bemoedigen daarin: ga er niet overheen. Wij vinden ook als ChristenUnie vinden we het belangrijk: 28 is echt het max. Dank u wel daarvoor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ik meld me graag aan voor de raadsmarkt. Lijkt me handig dat we dan de sprekers ook daar een rol geven. Ik hoor hier weer wonderlijke dingen. Dat kinderen dan scheef zich inschrijven, dat het hoger niveau komt door hogescholen en dat het niks mee te maken heeft dat we hier in Haarlem en omgeving toch gemiddeld wel rijker zijn als bijvoorbeeld ergens een gehucht in Friesland. Dat heeft er allemaal niks mee te maken, dus dat zijn interessante beweringen. Dan hoor ik ook een heel mooi voorstel: nou, als er een beter systeem is, dan wil ik dat graag overnemen. Nou, dan hoor ik toch de sprekers zeggen: er zijn al meerdere voorstellen gedaan. We zien dat gewoon nooit terug in de stukken. Dus dat vond ik wel een beetje tegenstrijdig. Zorg dan in ieder geval dat die voorrang eruit gaat, dat er transparantie komt, dat er een garantie komt om de top vijf school te krijgen en dat afstand hoever je moet fietsen, hoe mooi het ook is als je anderhalf uur naar je school moet fietsen waar je geen reet zin in hebt, maar dat dat wel meespeelt. En het blijft natuurlijk wonderlijk dat we een systeem hebben wat de vergelijking met het restaurant vond ik heel mooi: je wil graag biefstuk eten en je gaat een restaurant in en ze zeggen: ja, we hebben vijf dingen. Eén is biefstuk, de andere zijn salades en vis. En dan krijg je nog twee opties erbij: de ene daar ben je allergisch voor en de andere is een dubbelgebakken vis. Ja, dan blijft de optie biefstuk toch nog steeds 1 en niet 7. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, net zoals mijn college meld ik mij ook aan voor de raadsmarkt als dat nodig is en wenselijk. Ik dank mevrouw Vaes voor een hele hoop uitleg. U kunt nooit elke vraag of elke onduidelijkheid weggenomen hebben, maar in ieder geval heeft u geprobeerd om zo veel mogelijk vragen te beantwoorden en dat waardeer ik zeer en dank ik u voor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Daar sluit ik me graag bij aan. Ik vond het een heldere toelichting op datgene wat tot het takenpakket van de schoolbesturen hoort. Dan even richting wethouder Botter: deze komende periode, laten we zeggen eind februari tot en met half mei, daar draait het om bij de toewijzing van leerlingen. Graag zou ik willen pleiten om een maandelijkse terugkoppeling van de nieuwe methodiek in deze commissie. We willen eigenlijk gewoon zien wat de digitalisering aan nieuwe gegevens oplevert. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Daar ben ik het niet mee eens overigens, met dat vorige voorstel. Ik ben wel heel erg benieuwd gewoon hoe het dit keer gaat lopen en ik hoop gewoon dat het in ieder geval ... Ja, precies. Ik hoop ook wel dat het gewoon beter gaat. Dat is meer dan een hoop. Ik wilde nog op één ding reageren. Ik heb nog heel veel vragen eigenlijk, maar die bewaar ik graag gewoon voor een raadsmarkt, want dan hebben we de volgende inspreker. Ik wilde nog wel één ding zeggen en dat is in reactie op de wethouder die toch aangaf, ja, dat het nu eenmaal niet zo werkt dat je effen snel kunt opschalen en afschalen met klassen. Nou, dat begrijp ik natuurlijk, maar ... En ik hoorde op een ander moment iemand nog zeggen, dat was denk ik niet de wethouder: maar ja, als je dat doet, dan bouw je eigenlijk voor leegstand. Ja, ik ben het daar gewoon niet mee eens. Ik denk dat het een politieke keuze is om de structurele krapte die wij hebben met onze schoolhuisvesting dat dat een politieke keuze is en dat wij die in Haarlem maken. Dus dit wat hier gebeurt, is een politieke keuze omdat wij niet genoeg investeren in schoolgebouwen en in leraren. Die combinatie. Daar geloof ik heilig in dat als je dat wel doet, dat je ook dit kunt oplossen. De mensen die zeggen: nee, maar je investeert voor leegstand, want er zijn scholen die minder populair ineens zijn geworden, dat is leegstand. Ik hoor: kleinere klassen op zo'n moment. Je kunt gewoon dus met kleinere klassen. Daar komen die leraren natuurlijk wel bij kijken. Maar ik hoor ook geen leegstand, want je kunt dat soort zalen altijd goed gebruiken. Buurthuizen komen we tekort. Er zijn allerlei manieren waarop je gebruik kunt maken van dit soort klaslokalen, dus ja goed, ik denk dat het gewoon goed is dat een gemeente daar toch meer in investeert. Ik hoop ook dat een volgend college de stap die nu gezet is overigens door het huidige college dat die ook door een volgend college verder wordt gezet. Verder nogmaals dank voor de toelichting. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Is er verder nog iemand die wat wil zeggen? Nee? Dan gaan we eerst even naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, die kan ik natuurlijk niet aan mij voorbij laten gaan, wat mijnheer Van Kessel zegt. Er is geen college geweest de afgelopen vijftig jaar die zo veel geïnvesteerd heeft in onderwijshuisvesting dan dit college: 50 miljoen. Dus wat dat betreft ...

De heer van den Raadt: Namens de raad, hè, natuurlijk.

Wethouder Botter: Jawel, maar er moeten wel voorstellen worden gemaakt en die moeten ook worden afgesproken. Ik ben u ook zeer erkentelijk dat u daar altijd voor bent geweest. Maar het punt is natuurlijk wel zo dat het grootste probleem op dit moment in het onderwijs dat is het gebrek aan leerkrachten. Je kunt wel investeren in schoolgebouwen, maar als je geen leerkrachten hebt, dan ben je ook ver van huis. Dan kun je gaan bouwen voor dorps- en wijkgebouwen, maar daar zijn scholen in principe niet voor bedoeld. Ik ben erg van multifunctioneel gebruik van scholen, daar zijn we ook heel erg aan het kijken hoe we dat kunnen versterken, maar wat ik gewoon echt heel erg jammer vind, en dat heb ik eerder in deze commissie gezegd, is dat ik de eerste wethouder van onderwijs ben geweest die volledig voor de komende jaren inzichtelijk heeft gemaakt van hoe het zit met het achterstallig onderhoud en dat ik keer op keer nu om mijn oren krijg van dat we er niet voldoende in investeren, terwijl we er wel 50 miljoen in geïnvesteerd al hebben.

De voorzitter: Dat lokt een reactie uit natuurlijk bij de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja. En een positieve reactie in de zin van ... Volgens mij probeerde ik dat in mijn bijdrage ook te zeggen dat dit college, en ik weet heus wel welke partijen dat geweest zijn, dat is de partij van de heer Botter, dat die wel zal ik maar zeggen die stap hebben gezet en hebben geïnvesteerd. We zijn het ook erkentelijk dat dit college dus die stap heeft gezet om inzichtelijk te maken nog wat er nodig is. Dat heeft daar allemaal bij geholpen. Dat is natuurlijk ontzettend goed, maar het kan nog wel meer. Ik zeg: het is dus een politieke keuze om wel of niet te accepteren welke krapte we op dit moment hebben. Nou, en dat was het punt wat ik wilde maken. Nou, ik ga zo meteen geef ik deze wethouder nog een extra schouderklop.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Aan die schouderklop heb ik de afgelopen jaren ... Heeft OPHaarlem de afgelopen jaren hard meegewerkt, maar nimmer gezegd dat er te weinig geïnvesteerd is. Dat is een totaalkeuze die we als college en raad samen gemaakt hebben om te kijken hoe ver je komt. Wat er wel is gebeurd, en ook daar hebben wij op aangedrongen, is zichtbaar maken wat de mer à boire voor de komende tijd is. Ook daarmee word je misschien niet vrolijk, maar je maakt het in ieder geval zichtbaar. Dan blijft ook de opmerking van mijnheer Van Kessel staan: het maakt altijd uit welke keuze je maakt over de inzet van middelen om te verruimen of niet. Dat is niet iets wat je kunt ... Dat is iets waar je in kunt kiezen. Maar de wethouder moet in ieder geval niet zeggen dat ik bij het rijtje hoor van die fracties die hebben gezegd dat er te weinig geïnvesteerd is.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, een vraag aan de wethouder: veel gemeentes maken gebruik van mobiele scholen. Hoe denkt de wethouder daarover?

Wethouder Botter: Ik ben zodra het mobiel kan en wanneer het ook nog kostenefficiënt is, ben ik altijd voorstander.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja, dan ook nog even een kleine vraag. Dus dat u zegt: dit college heeft zo veel geïnvesteerd, 50 miljoen. Daar zegt u dus eigenlijk mee: die gebouwen stonden er heel slecht voor en het vorige college heeft gewoon heel veel dingen verzaakt.

De voorzitter: Nee, dat is uw mening. Nog iemand?

Wethouder Botter: Nou, kijk ...

De voorzitter: Mijnheer Botter, wilt u ook nog een keer? Nou, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Daar wil ik wel wat op zeggen. We komen uit een enorme crisis, mijnheer Van den Raadt. We komen uit een enorme crisis van de afgelopen jaren. Dus de afgelopen jaren is het gewoon financieel minder goed gegaan met Haarlem en we hebben de tering naar de nering moeten zetten. Nu was er de mogelijkheid om te investeren in het onderwijs.

De voorzitter: De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik had ook een vraag gesteld aan de wethouder of hij kan toezeggen dat wij een paar maanden mee kunnen kijken naar de monitoring van het nieuwe systeem.

Wethouder Botter: Ik vind het eigenlijk een hele vreemde vraag van u, want u bent juist heel erg op de hoogte van hoe de verhouding en de verantwoordelijkheden liggen. Zou ik u mogen voorstellen dat we eerst even de raadsinformatiemarkt afwachten en dat we kijken zo snel mogelijk dat we die organiseren met elkaar? Als u daar het vertrouwen erin niet heeft dat het uiteindelijk goed komt, dat we dan iets van een monitoringssysteem op gaan zetten? Want ik vind ook niet dat we mensen die hard aan het werk zijn moeten verplichten om ons van informatie te voorzien alleen vanwege het gevoel te krijgen van dat het goed gaat.

De heer Oomkes: Nee, uiteraard. Dat wil ik ook helemaal niet. Ik weet ook dat er heel hard wordt gewerkt. Maar nu praten we over de effecten van een systeem wat zich in het vorige voorjaar heeft afgespeeld. Die 34 leerlingen waar we het over hadden. Misschien kunnen we die informatie eerder boven water halen.

Wethouder Botter: Buiten het feit van dat u heel veel heeft gehoord en de geweldige introductie die mevrouw Vaes heeft gegeven, zijn er ook nog een heleboel andere dingen nog niet eens aan bod geweest. We zijn ... Of we, de schoolbesturen zijn onderling in gesprek met de basisscholen om te kijken of er veel meer zicht gekregen kan worden op hoeveel kinderen uitstromen uit groep 8, hoe je daar beter op kunt anticiperen. Nou, daar zou je ... Zo zijn er nog een heleboel maatregelen die nog niet aan de orde zijn gekomen die we dan graag in die raadsinformatiemarkt graag met u willen delen. U zult dan ongetwijfeld het gevoel krijgen van dat het flink wordt aangepakt. En de garantie dat er nooit meer een groep kinderen zal worden uitgeloot die kunnen we niet geven, met welk monitoringssysteem dat we ook gaan, hoe heet het, aanleggen. Op het moment dat iedereen kiest voor een bepaalde school, ik ga bewust geen scholen noemen, want dan beïnvloed je alweer mensen, op het moment dat mensen naar een bepaalde school gaan, dan is het die scheefinschrijving en dan zijn we nog in dat geval verder van huis.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Oomkes: Maar wethouder, wat is er tegen transparantie?

De voorzitter: De heer Oomkes, ook even via de voorzitter, alstublieft. Transparantie dat wordt gegeven en we hopen daar in de raadsinformatiemarkt misschien nog meer van te zien. Ik weet niet of mevrouw Vaes nog iets wil zeggen? Anders ... Nee. We gaan die raadsmarkt gaan we in gang zetten. Die gaan we organiseren. Dan wil ik mevrouw Vaes hartelijk danken voor de uitgebreide bijdrage.

Mevrouw Vaes: Graag gedaan.

De voorzitter: En nou ja, tot bij de raadsmarkt dan. Ja. Ik wil even een procesvoorstel doen. We hadden al eigenlijk eetpauze om tien voor zeven, maar ik wil eigenlijk de inspreker die zit te wachten nu even eerst aan het woord laten. Dat is maar een paar minuutjes. Dan gaan we daarna rustig eten. Ja? Gaan we dat doen? Dan gaan we nu even de inspreker naar voren halen. Ja. We gaan beginnen. Ja, wou ik teruggeven. We moesten even wat dingen omgooien.

10. Spreektijd voor belangstellenden

De voorzitter: We gaan dus even nu eerst agendapunt 10 doen. Dat is spreektijd voor belangstellenden. Aan tafel hebben we zitten mevrouw Van Eglon. Die wil iets vertellen over haar situatie, volgens mij. Ja, u krijgt ook weer drie minuten de tijd om uw verhaal aan de commissie te doen en daarna kan de commissie ook u wat vragen stellen. Ik verzoek u ook om geen namen te noemen, want het is misschien wel een ingewikkelde situatie, maar geen namen van personen of zeker geen ambtenaren te noemen. Maar u weet hoe het werkt, het is u uitgelegd. Ja? Rechterknopje indrukken en dan gaan de drie minuten lopen. Veel succes. Nee, indrukken en loslaten. Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Van Eglon: Goedenavond, allemaal. Mijn naam is Simonette van Eglon. Ik kom u vertellen dat er iemand werkt bij de schuldhulpverlening, een teamleider, die zo veel fouten heeft gemaakt samen met de bewindvoester uit Alkmaar en mij en mijn twee kinderen vreselijk behandeld hebben. De bewijzen liegen er niet om. Het gaat om de volgende feiten: ten eerste zijn er schulden meegenomen die al betaald waren in 2015/2016 waardoor de schuld die er ingeleverd moest worden bij de rechtbank om afgetekend te worden rekening en verantwoording totaal niet klopte. Vanaf 2018 tot 2021 liep ik bij het traject van de gemeente waarbij ik meerdere malen aangaf bij de teamleider dat er wel heel veel dingen niet klopten, daar ook verschillende bewijzen van laten zien, waarop er direct werd gereageerd dat ik bij bewind in Alkmaar weer moest wezen. Er is tevens nog een gesprek gevoerd met bewind en de teamleider op 11 juni 2021 waarin werd gesuggereerd dat er plotseling uit 2003 een schuld was opgedoken, dus dat was gewoon 7000 euro erbij. Dit was totale onzin en dat is bewezen ook. Ik zal u de feiten opnoemen waar ik ook bewijs van heb en van wat er ongeveer allemaal niet klopte en hoeveel geld er weg is. Schulden in traject meegenomen die er niet waren: bepaalde schulden zijn er in 2015, 2016 al afbetaald en stonden in 2018 nog steeds op de rekening en verantwoordinglijst. In 2015 en 2016 is er ruim 3650 al ingelost op een schuld van 6000 euro. Van teamleider overzicht Zilveren Kruis gehad wat er ook open stond volgens haar, maar dat was totaal niet waar, want dit was al betaald. Ze stonden ook op de bankafschriften. Belastingdienst was er geen schuld. Vanaf 2018 heeft bewind naar gemeente Haarlem totaal 15.000 euro overgemaakt. Ik heb vanaf 2015 tot 2021 alle inkomsten afgestaan en ik heb altijd gewerkt. Als u dit even bedenkt: zes jaar salaris, zes jaar vakantiegeld, zes keer een dertiende maand, belastingteruggave, kinderbijslagen, pleegzorggeld ruim 650 euro in de maand. Omdat de twee dames geïrriteerd waren omdat ik bleef aangeven dat er dingen fout gingen werd ik op 25 euro leefgeld met twee kinderen gezet en hebben zij zes maanden ruim lang mijn internet en tv niet betaald. Tenslotte, ik heb het gesprek opgenomen van 11 juni van de teamleider van gemeente en de bewindvoester uit Alkmaar. Ik ben inmiddels 200 mails verder en ruim 40 brieven. Ik ben zwaar belazerd en net als met de toeslagaffaire willen ze dit ook in de doofpot stoppen. Nogmaals, ik heb alle bewijzen en afschriften. Dan tenslotte van al het geld wat er afgelopen zes jaar is binnengekomen zijn er zeven schuldeisers afbetaald met een bedrag van 195 euro. Het is echt schandalig dat deze mensen, vooral een teamleider bij een schuldhulpverlening, een bewindvoester uit Alkmaar en de rechtbank net doen of hun neus bloedt en denken hiermee weg te komen.

De voorzitter: Dat was het? Ja? Nou, heel wat. Maar dank u wel voor uw inspreekbijdrage. We gaan even naar de commissie. Ik zie dat de heer El Aichi van het CDA een vraag heeft.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel voor het inspreken. Ik hoor vanaf 2015 tot en met 2021 in de schuldhulpverlening. Is er nooit voor gekozen om de WSMP in te gaan?

Mevrouw Van Eglon: Nee.

De heer El Aichi: Waarom niet?

Mevrouw Van Eglon: Omdat de schuld was kleiner en ik heb ooit een eigen zaak gehad in 2004 op de zwarte markt en toen heb ik helaas een faillissement gehad waardoor ik in VSMP gegaan ben.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Wat een naar verhaal is dat, want volgens mij bent u best bijdehand om dit soort dingen te kunnen interpreteren en dat hoor ik ook van 150 mails en 40 brieven en dat dat dan niet stopgezet kan worden. Wat was daar de reden voor?

Mevrouw Van Eglon: Ze willen mij sowieso al bijna drie jaar niet spreken. Op een gegeven moment had ik een advocaat in de hand genomen. Die heeft zelfs de bewindvoerder gebeld: goh, ik zie hier overzichten en er kloppen dingen niet. Vindt u het goed dat ik alleen naar Alkmaar kom zodat u het aan mij uit kan leggen en dat ik het misschien aan mevrouw Van Eglon uit kan leggen? Misschien zien we dingen over het hoofd. Toen werd er al gezegd: nee, we willen met niemand meer praten. Dit is al een hoofdpijndossier. We geven ook geen inzage in spullen. Zelfs de rechtbank heeft meerdere malen gevraagd aan de desbetreffende bewindvoerder: goh, mag ik de spullen zien? Zij geven gewoon niet thuis. Zij willen gewoon totaal geen openheid in zaken, terwijl het wel om al mijn geld ging. Hetzelfde als de gemeente. Ze worden helemaal gek van mijn naam daar. Roep maar mijn naam, mevrouw Van Eglon, en ze lopen gillend weg daar. Dat meen ik echt daar. Ik kom er niet eens meer binnen.

De voorzitter: Ja. Ik zet even de microfoon uit, want de microfoon staat niet goed. Slecht te verstaan. Dus graag ook even in de microfoon praten. Graag. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Wat is uw situatie nu?

Mevrouw Van Eglon: Nou, de situatie is nu dat ik inmiddels natuurlijk al een tijd van de schulden af ben, alleen er is heel veel geld verdwenen. Zowel bij de gemeente Haarlem, als de bewindvoerder uit Alkmaar willen totaal niet meer met mij praten en ik ben al bij de rechtbank heb ik om een zitting gevraagd. Nou, daar ben ik al drie jaar aan het smeken: laat me mijn bewijsstukken nogmaals zien. Ik kan aantonen dat er echt heel veel fout is gegaan. Ik had een schuld van 6000. Er wordt afgetekend een RMV op 34.000 in 2018. Ik blijf het aangeven, ik blijf het zeggen. Je krijgt gewoon elke keer een deur voor je hoofd. Ik heb twee kleine kinderen had ik, nu zijn ze gelukkig groter, hebben ze me op 25 euro leefgeld gezet in een week tijd. Gaat nergens over. Dan krijg ik als excuus: ja, er is een schuld uit 2003. Kan niet, want ik het WSMP gehad. Begin je met een schone lei, heb ik aangetoond. Nee, die hoort er gewoon bij. Belachelijk. Ik ben het ook echt zat met die hele mensen gewoon daarvan en vooral omdat het een teamleider is. Ik zal echt niet de enige zijn hoor die daarmee in de maling wordt genomen. Er moet echt mensen hun ogen moeten opengaan. Er moet daar echt een bezem doorheen.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik had twee vragen. Ten eerste super vervelend wat u allemaal meemaakt natuurlijk. U komt dan hier eigenlijk een beetje roepen in de woestijn idee heb ik. Wat verwacht u van ons? Wat wilt u dat wij eraan doen? Behalve dat natuurlijk doordat u het nu vertelt dat wij er in ieder geval van weten en er wat mee kunnen doen. En om te voorkomen dat wij denken dat u misschien daar de enige bent en dit is een mevrouw die een beetje opstandig is en tralala, kent u misschien daar ook mensen, omdat u al zo lang er mee bezig bent, die ook in datzelfde schuitje zitten? Hebt u meer verhalen van andere mensen waar het verkeerd gaat?

Mevrouw Van Egmond: Nee, ik ben hier wel heel intensief, maar ik moet zeggen heel egoïstisch met mezelf bezig. Ik ben weer met opleiding bezig geweest en of met werken natuurlijk heel hard bezig geweest, ik ben hier achteraan gegaan en bewindvoerder achteraan gegaan, rechtbank achteraan, twee kinderen opvoeden, dus ik heb ook niet echt op Facebook of iets, dat heb ik niet eens, maar bij wijze van, een visje uitgegoid: goh, wie heeft er ... Ik kan mij voorstellen dat ik niet de enigste ben. En ik ben al blij dat ik nou eens gehoord word, want ik word nergens meer gehoord en ik hoor alleen maar: nee, hoor. Niemand luistert er meer gewoon, terwijl echt de bewijzen liegen er niet om. Ik ben dat gewoon ook een beetje zat dat vechten. Ik ben al zo lang bezig.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, ik begrijp u heeft een advocaat in de arm genomen.

Mevrouw Van Egmond: Klopt, ja. Had.

De heer El Aichi: Had.

Mevrouw Van Egmond: Ja.

De heer El Aichi: Dus de zaak is nu gewoon ...

Mevrouw Van Egmond: Nee, die advocaat heeft me geholpen, alleen zij kreeg niet de vergoeding van de bijdrage van de ... Je moet een bijdrage op een gegeven moment aanvragen en zij kreeg daar niet de vergoeding voor om mij te ondersteunen daarin. Zij heeft een afwijzing gehad van, ja, ik weet niet precies hoe dat het heet, sorry. Ja.

De voorzitter: De heer Smit, heeft u nog vragen?

De heer Smit: Ja. Dank u wel, voorzitter. U zei: ik had een startschuld van 6000 euro.

Mevrouw Van Eglon: Ja.

De heer Smit: En daar is 34.000 euro op ...

Mevrouw Van Eglon: Op afgetekend.

De heer Smit: Afgeboekt. Vervolgens zegt u: ja, maar er is achteraf nog gezegd dat een oude schuld van 7000 er ook bij geteld is. Dus uiteindelijk zou het dan 13.000 euro zijn ...

Mevrouw Van Eglon: Ja.

De heer Smit: Waarvan u er 34.000 hebt betaald.

Mevrouw Van Eglon: Ja. 34 is er afgetekend bij die rekening en verantwoording bij de rechtbank. Toen kreeg ik zelfs nog, want je moet dat ondertekenen, heb ik in 2018 niet ondertekend waardoor ik nog een brief van de rechter terugkreeg: mevrouw Van Eglon, waarom tekent u uw RV niet af? Heb ik nogmaals de bewijsstukken gestuurd, te kopieën ervan en daarna niks meer gehoord. Ik heb ze echt heel veel gestalkt bijna, sorry.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Verder nog vragen uit de commissie? De heer Oomkes.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja.

De voorzitter: PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Heeft u uw dossier inzichtelijk gemaakt voor mensen die daar interesse in hebben? Met andere woorden: met gebruikmaking van een belofte van geheimhouding, is dat in te zien door mensen die u eventueel zouden kunnen helpen?

Mevrouw Van Eglon: Ja, hoor. Ik heb alles.

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag van mevrouw Özogul. Die had via de ... U kunt haar op het scherm zien. Die gaat u even een vraag stellen.

Mevrouw Van Eglon: Zie ik toch niet vanzelf, hè?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja.

Mevrouw Van Eglon: Oh, hallo.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag. Heeft u ook een klacht bij de gemeente hierover ingediend en wat is daarover gezegd? Daar ben ik benieuwd naar.

Mevrouw Van Eglon: Ik heb meerdere ...

Mevrouw Özogul-Özen: Ja.

Mevrouw Van Eglon: Oh, sorry. Ja, ik heb meerdere klachten ingediend. Ik heb ook bij de geschillencommissie, ook bij de griffier, overal. Niks. Ik krijg steeds nee op mijn rekest. Ik word niet eens gehoord. Ik heb verschillende malen de secretaresse van mijnheer Wienen, mevrouw Hulshorst aangeschreven met het verhaal. Echt wel twintig keer uitgelegd. Ik krijg geen respons. Niks. Ik word gewoon genegeerd, heet dat.

De voorzitter: Maar nogmaals, geen namen noemen alstublieft.

Mevrouw Van Eglon: Oh.

De voorzitter: Het is al gebeurd, maar ... U heeft ook niet echt aangeklaagd. Maar deze viel nog wel mee op zich, maar nogmaals. Verder nog vragen uit de commissie? Nee? Nou, dan wil ik mevrouw Van Eglon hartelijk danken en veel succes en sterkte wensen. Ik hoop dat het toch opgepakt wordt en dat er nog een oplossing gaat komen voor u.

Mevrouw Van Eglon: Ik hoop het ook. Heb ik een vraagje. Want ik zou dit ook naar de griffier, zodat u alles ook op papier kunt krijgen toch? Ja.

De voorzitter: Dat is goed.

Mevrouw Van Eglon: Ja. Dan stuur ik dit vanavond ... Ja. Of kan ik het een kopietje maken en achterlaten?

De voorzitter: Nou, als u het per mail heeft, digitaal, dan kunt u het ook mailen naar de griffier, hoor.

Mevrouw Van Eglon: Dan doe ik dat. Ja.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel. Staan daar ook dan de gegevens van mevrouw in? Mochten we contact willen opnemen?

De voorzitter: Nou kijk, als u nog een ander verhaal heeft. U heeft natuurlijk hier uw verhaal verteld. Dit is natuurlijk allemaal opgeslagen, dit verdwijnt niet meer. Als u nog extra informatie heeft en wilt delen, dan kunt u het naar de griffie sturen. Als u natuurlijk uw gegevens mee wilt geven dat laat ik aan u. Dat zijn uw persoonsgegevens.

Mevrouw Van Eglon: Ja, doe ik.

De voorzitter: Nou ja, dus dat mag u doen. Ja.

Mevrouw Van Eglon: Ja.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Van Eglon: Ga ik zeker doen. Nou, in ieder geval ...

De voorzitter: Oké. Nou, succes.

Mevrouw Van Eglon: Harstikke bedankt eindelijk voor het luisteren.

De voorzitter: En fijne avond. U mag de microfoon ook weer uitdoen als u wilt.

Mevrouw Van Eglon: Oh. Links of rechts?

De voorzitter: De rechtse knop. Ja, dank u wel. Dan ga ik nu even schorsen, want dan gaan we even een eetpauze houden.

Mevrouw Van Eglon: Eet smakelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil half negen weer terug zijn als het kan.

Pauze

Ter advisering aan de raad

11. Vaststellen startnotitie Domus Plus aan de Nieuweweg 2

De voorzitter: Ja. Welkom terug weer bij de vergadering van de commissie samenleving. We gaan heel even iets omgooien. We zouden nu eigenlijk agendapunt 9 doen, jaarverslag schoolverzuim, maar we gaan even eerst het andere agendapunt over Domus Plus doen. Dat is agendapunt ... Dat zal wel 11 zijn, hè? Ja. De reden is ook omdat we natuurlijk twee insprekers hebben en die willen we ook niet te lang laten wachten, dus die willen we als eerste ook het woord geven. Ik zie we gaan dus zo meteen de startnotitie Domus Plus aan de Nieuweweg 2 vaststellen. Het is ook een adviesstuk. Hiervoor hebben twee insprekers aangemeld. Dat is de heer Kleist en de heer De Bruin. Ik zie mijnheer De Bruin al aan tafel zitten. Nou, u weet hoe het werkt. U krijgt weer drie minuten de tijd om de commissie toe te spreken en daarna we doen het even om en om dit keer. Dus als u klaar bent, gaat de commissie nog even vragen stellen als ze dat willen en dan gaan we even wisselen met de heer Kleist. Ja? Dan geef ik nu het woord aan de heer De Bruin. Gaat uw gang.

De heer De Bruin: Dank u wel. Geachte leden van de commissie samenleving, op deze eerste vergadering in het nieuwe jaar wil ik ook graag u een gelukkig en vooral gezond 2022 toewensen. Mijn naam is, voor degenen die het niet weten, Henk de Bruin, de naaste bewoner van de Nieuweweg nummer 2. In onze gesprekken en samenkomsten met het bureau Tertium hebben alle aanwezigen aangegeven tegen de komst van Domus Plus locatie te zijn op de Nieuweweg gelegen aan de rand van het Reinaldapark en dat er geen draagvlak voor is, het gehele proces in zijn geheel niet transparant verlopen. We hebben aangegeven dat wij van elke stap door de gemeente op de hoogte willen worden gehouden en volledig betrokken worden bij dit proces. In het raadsstuk vermeldt u dat het openbaar zal worden aanbesteed en niet bekend is welke partij hierbij betrokken wordt, terwijl u in alle correspondentie de naam Domus Plus gebruikt. Wat ik hoorde van het Leger des Heils een beschermd naam en woonvorm van hunzelf. Vreemd. Hieruit blijkt dat u al een keuze heeft gemaakt, anders mag je deze naam niet gebruiken. U gaat er gewoon voor dat deze woonvorm aan de nieuwe weg komt en in een zogenaamd participatie- en inspraakplan het er gewoonweg doorheen wilt drukken. Naar de reacties van de omwonenden wordt toch niet geluisterd. Dit noemt u transparante democratie. Gewoonweg schandalig hoe er met ons wordt omgegaan. Wij vinden dit participatie- en inspraakplan dan ook beslist niet behandelbaar. Onze inbreng aangaande de locatie Schoteroog werd van het begin af aan weggewuifd. Wij willen u voorstellen deze locatie alsnog te willen meenemen in uw besluitvorming. Wij zullen ons dan ook in de door u te volgen procedures blijven verzetten als omwonenden en gebruikers van dit gebied. We wensen u de komende tijd veel wijsheid toe. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer De Bruin. Dan gaan we nu even naar de commissie. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer De Bruin, ik hoor uit uw woorden dat de gemeente zegt dat er geparticipeerd is, maar u hebt niet het idee dat er geluisterd is. Ik weet niet of u het Anton Piekhofje het relaas daarvan kent, dat lijkt daarop. Heeft u vertrouwen dat er in de toekomst wel naar u geluisterd wordt?

De heer De Bruin: Nou, eigenlijk niet. We hebben op een gegeven moment allemaal aangegeven, ook de bewoners, dat we gewoon fel tegen zijn, maar ook dat het niet past binnen het Reinaldapark. Daar wordt nu gewoon ingespeeld op een participatieplan, gewoon doordrukken en straks hebben we voldaan aan onze voorwaarden. We hebben verder niks erover te vertellen.

Mevrouw Zoon: Nee, dus u wordt niet serieus genomen?

De heer De Bruin: Nee, zeker niet.

Mevrouw Zoon: Oké. Helder. Dank u.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer De Bruin, had u eigenlijk al dat gevoel dat toen de gemeente de boerderij aankocht dat de keuze was gemaakt en dat de rest van het traject tot nu eigenlijk een soort farce is, maar dan met het woord participatie?

De heer De Bruin: De boerderij is daar werden we ook mee verrast, want middels een gelekte brief moesten we daar op een gegeven moment kennis van nemen. Op een gegeven moment de boerderij is aangekocht ten behoeve van Domus Plus. Dat stond duidelijk omschreven. Klaar.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mijnheer De Bruin, voor het inspreken. Wederom. Uw inzet is duidelijk: u bent tegen de Domus Plus op deze locatie. Maar is er, want deze raad heeft uiteindelijk al een raad genomen over de locatie en daarom is deze startnotitie vanavond ook geagendeerd, is er nog een mogelijkheid of in ieder geval zijn er voorwaarden waaronder u zegt: als er naar deze zaken wel wordt geluisterd die worden ingebracht vanuit de buurt, dan gaan wij ook een poging wagen om deze Domus Plus voorziening hier op deze locatie, nou ja, te tolereren? Om het maar even zo te zeggen, bij gebrek aan een beter woord. Zijn die er?

De heer De Bruin: Nou, we hebben gezegd dat wij op een gegeven moment betrokken willen blijven bij de gesprekken, maar dat we het niet eens zijn met de komst van Domus Plus. Maar dat hebben we ook duidelijk gezegd, hebben ook andere mensen duidelijk gezegd. Nou ja, wij vinden het ook qua veiligheid, als je kijkt naar dat prachtige park wat aan 60.000 mensen is gegeven, wat door kinderen en alles wordt gebruikt, gaat het voor u als gemeente denk ik problemen geven en een desinvestering en dat u een situatie krijgt gelijk als Weel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mijnheer De Bruin, voor het inspreken. Ik vraag me af: hoe ver gaat uw verzet tegen de komst van deze voorziening op deze locatie? Gaat het zo ver dat u ook weigert om bijvoorbeeld deze startnotitie te lezen of heeft u hem gelezen?

De heer De Bruin: Ik heb alle vier de stukken gelezen. Wat er eigenlijk ... Nou ja, wat mij eigenlijk bevreemd, is dat er in de startnotitie door het bureau ook eigenlijk niet wordt genoemd dat we volledig allemaal tegen waren, want met die bijeenkomsten is dat heel duidelijk naar voren gekomen. En nu worden wij op een

gegeven moment dat we willen participeren. Nou, we zullen in gesprek blijven en gaan, maar we zullen ook, ja, onze inzet op een andere manier tonen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, een vervolg.

Mevrouw Klazes: Ja, korte vervolgvraag dan. Want u heeft het gelezen. Dan heeft u ook gelezen het plan, het participatieplan, hoe u wordt betrokken bij het vervolg van dit traject. Er is een wijkprojectgroep ingesteld en maandelijks worden daar gesprekken mee aangegaan. Wat vindt u van dat participatieplan? Nog even helemaal los van wat u van het uiteindelijke plan vindt. Maar van de participatie in aanloop tot de realisatie van dit plan, wat vindt u van die participatie?

De heer De Bruin: Nou, de participatie vind ik goed, want ik heb zelf ook het voornemen, tenminste ik heb me aangemeld om zitting te nemen in die werkgroep. Ik zal daarmee in gesprek gaan.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Klazes: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Mijnheer De Bruin, u had het over het bureau Tertium. Op antwoord van onze technische vragen hebben we te horen gekregen dat dit participatieplan 22.000 euro heeft gekost. Ik vraag me af: wat hebben zij gedaan voor u? Dus hoe gingen die bijeenkomsten? Was het koffie drinken of hoe ging dat?

De heer De Bruin: Nou, wij hebben allemaal ons verhaal mogen vertellen en het verhaal was van iedereen heel duidelijk: jongens, we zijn tegen. Zij drongen steeds aan dat we in participatie moesten ... Dat er een participatieplan opgezet zou worden, maar wij merken ons verhaal niet terug in alle berichtgeving.

De voorzitter: De heer Aynan, vervolgvraag.

De heer De Bruin: Ja, zonde van het geld dus eigenlijk.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Was er iemand van de gemeente bij?

De heer De Bruin: Er was wel iemand van de gemeente bij, ja.

De heer Aynan: Ja. Een andere vraag. Want u wenst ons wijsheid toe. Dank u wel. Maar wat zou volgens u wijsheid in deze zijn? Als u het voor het zeggen had.

De heer De Bruin: Nou, als ik kijk naar het hele plan, maar dan kijk ik ook naar Schoteroog, zou ik eigenlijk willen vragen: jongens, breng Schoteroog ook nog eens een keer goed onder de aandacht. Daar kunnen deze mensen, deze doelgroep waar echt een voorziening voor gevonden moet worden goed eigenlijk functioneren. Daar is handhaving en alles bij de veiligheidsbedrijven aanwezig. Het zit niet zo dicht op een gebied waar veel mensen en ouders met kinderen gebruik van maken. U weet ook wel dat deze mensen, dus er komen twee begeleiders op de Domus Plus locatie. Er zitten 24 mensen. Nou, er worden echt geen 24 begeleiders aangesteld en deze mensen zijn gewoon de hele dag op zoek naar verslaving. Ze mogen ook in de voorziening blijven gebruiken en deze mensen zullen toch op een gegeven moment, ja, er alles aan doen om aan de middelen te komen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, mijnheer de voorzitter en de heer De Bruin voor het inspreken. Als u kijkt naar de betrokkenheid van de buurt in aanloop naar het besluit dat is genomen om een verslaafdenopvang te gaan bouwen en u kijkt dan vooruit naar het participatieproces wat nu nog moet gaan plaatsvinden, kunt u dan zeggen dat u vertrouwen heeft in het aankomende participatietraject?

De heer De Bruin: Nou ja, de participatie dat wel, maar naar de komst niet. Dus wij gaan in gesprek, daar willen we graag aan deelnemen. Nou ja, die groep die wordt momenteel door de wijkraad samengesteld, dus wij gaan het verder meemaken.

De heer Van Kessel: Nou, dank u wel. Goed dat u inderdaad ook gewoon actief gaat meedoen met dat participatietraject en dat u zich niet laat kennen door wat daarvoor gebeurd is. Dan nog een vraag over een ander onderwerp en dat is de zorgen over de veiligheid. Kunt u nog één keer aangeven wat precies de zorgen van u en misschien van andere omwonenden zijn met betrekking tot een verslaafdenopvang in en rond het Reinaldapark?

De heer De Bruin: Ja, dat kan ik. Sorry. Nou, het is als deze mensen door het park gaan zwerven en op weg ook naar het winkelcentrum in het park lopen enkele mensen te wandelen, als er iets gebeurt, dan kan er niet echt ingegrepen worden. Heb je in de stad, zoals het nu momenteel ook bij de Wilhelminastraat op de nieuwe Groenmarkt waar we regelmatig geconfronteerd worden met deze doelgroep, en het is natuurlijk heel triest als je ziet dat deze mensen zo moeten leven, maar af en toe dan zie je ze ook vechten met elkaar en schelden en tekeergaan. Als jij in dat park loopt in je eentje en er zijn geen andere mensen direct in je omgeving, wie grijpt er dan in? In de stad kan je mee gaan helpen en kan je zorgen dat er een veiligheidssituatie ontstaat.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, de raad heeft bij de vaststelling van de locatie gezegd dat ze eerst een veiligheidsplan willen voordat ze akkoord gaan met de verdere bouw van deze locatie. Is daar nu in uw ogen al een start voor gemaakt?

De heer De Bruin: Nou, er is in ieder geval een gesprek geweest over het veiligheidsplan. Wij hebben allemaal ons kenbaar gemaakt wat wij eigenlijk zien, maar daar ging het eigenlijk los van Domus Plus om het Reinaldapark. We hebben, want er waren/zijn bepaalde problemen die er spelen en dat moet u er ook los van zien, want het Reinaldapark moet ook veilig zijn. Daar ging het eigenlijk om.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog vragen? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja. Is er over dat veiligheidsplan een deadlinedatum gezegd tegen u? Want inderdaad hebben we afgesproken dat dat eerst klaar moest zijn. We beginnen nou alweer over die startnotitie, maar als dat niet klaar is kunnen we natuurlijk niet verder, als we tenminste doen wat we beloven. Maar is er gezegd wanneer dat allemaal precies klaar is en wanneer u er dan mee kan instemmen ja of nee?

De heer De Bruin: Nou, ik heb dat nog niet vernomen. Het tijdstip. Het is aangegeven dat er op een gegeven moment dat ze genoteerd hebben wat er allemaal speelt en dat ze er maatregelen tegen zouden gaan treffen. Maar in eerste instantie zie je heel veel politie rondrijden rondom de Nieuweweg. Ik moet u eerlijk zeggen:

momenteel is er weer doodse stilte. Dus het is ook even tijdelijk een eenmalig gebeuren dat dat opeens gaat opleveren: jongens, kijk we zijn er. Maar momenteel zien wij echt niemand meer.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van den Raadt: Dan kreeg u ... Nog twee vragen, voorzitter. Eén vraag is: u werd net gevraagd: wat is het ultieme dat u dan ontzettend blij wordt van deze situatie? Zou u daar ook niet kunnen noemen van dat die Domus Plus daar een bepaalde leeftijd en bepaalde duur blijft staan? In het oorspronkelijke plan staat natuurlijk dat die er vijftien jaar blijft staan en daarna ... Ik gok zelf dat dat eeuwig verlengd gaat worden, maar kunt u niet zeggen: oké, wij willen, zoals gevraagd werd, aan van alles en nog wat meedoen als ie er gewoon definitief maar tien jaar staat en daarna weg gaat?

De heer De Bruin: Nou, ik kan me niet voorstellen dat als de gemeente een investering gaat doen op deze locatie en wat denk ik toch een behoorlijk bedrag met zich meeneemt dat het voor vijftien jaar is. Ik denk ... En wie garandeert ons dat er na 24 mensen geen 40 mensen zitten straks? Ik bedoel we hebben geen enkele garantie.

De heer Van den Raadt: Nou ja goed, u kunt het onderhand bekijken hoe serieus het aanbod is. Nou, de laatste vraag dat is waar ik eigenlijk wel een beetje van schrik, is kijk die Domus Plus die daar dan komt, nou goed, daar zijn we al vanaf dag één tegen, maar wat staat daar nou nog meer dat het 25.000 vierkante meter groot is en dat we ook wel even de rest allemaal kunnen inplannen. Was u daar allemaal van op de hoogte, wat er allemaal nog meer bij gaat komen?

De heer De Bruin: Nee. Er is wel gesproken over dagbesteding, maar dat had net zo goed plaats kunnen vinden in de Waardenpolder of iets dergelijks. Maar dat staat er nu duidelijk in vermeld dat er op een gegeven moment nog meer bijgebouwen bij gaan komen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niks meer? Dan dank ik de heer De Bruin voor uw bijdrage. Dan gaan we even wisselen met de heer Kleist.

De heer De Bruin: Oké.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer De Bruin: Goienavond verder.

De voorzitter: Fijne avond, ja.

De heer De Bruin: Ja. Dank.

De voorzitter: De heer De Bruin? De heer De Bruin? Als u wilt, dan mag u ook even op de tribune blijven zitten, hoor. Goed. Welkom, de heer Kleist. U weet ook hoe het werkt hier. Dus ik geef u ook weer drie minuten de tijd en dan gaat de commissie vragen stellen. Gaat uw gang.

De heer Kleist: Geachte leden van de commissie, u weet inmiddels wel wie ik ben, maar voor de eventuele mogelijke toeschouwers: mijn naam is Wim Kleist. Ik ben niet alleen de vicevoorzitter van de wijkraad Parkwijk-Zuiderpolder-Penningsveer, maar ik ben daarnaast ook lid van de beheeradviescommissie Burgemeester Reinaldapark. Ik wil deze vergadering van 13 januari 2022 aangrijpen om u allen voor de

komende jaren de nodige gezondheid te wensen en de broodnodige wijsheid voor de nog te nemen beslissingen. Heden staat op de agenda het vaststellen van de startnotitie Domus Plus aan de Nieuweweg 2 en het participatie- en inspraakplan Domus Plus. Met name dit laatste trof mij in relatie tot een collegebesluit van 18 januari 2011 waarin onder andere het te vormen beleid met betrekking tot participatie en inspraak werd behandeld. Reden hiervoor was het feit dat zowel Haarlemmers en het college beide niet altijd tevreden waren over de manier waarop geparticipeerd en ingesproken werd en dat het beter kon door in het begin van een project, ik herhaal in het begin van een project, of besluitvormingsproces een goed participatieplan te maken. De uitkomst werd de nieuwe Haarlemse participatiepraktijk 2011 waarin zeven bladzijden heel helder werd uiteengezet waar dit aan diende te voldoen. Slotconclusie was de hoop dat de participatie en inspraak slimmer, duidelijk en innovatiever plaats zou vinden. Het bijzondere van een participatie- en inspraakplan, kortweg PIP genoemd, is dat helder is vastgesteld aan welke punten een PIP dient te voldoen en in de beginfase van een project wordt samengesteld. Het zal u allen duidelijk zijn dat het project Domus Plus in de verste verte niet voldoet aan de vereisten die aan een PIP gesteld dienen te worden en terwijl dit dus al ruim elf jaar fungeert. Ik vraag me in alle gemoede af of u überhaupt bekend met het begrip PIP. Dit klemt des te meer daar duidelijk wordt beschreven dat als het gaat om een onderwerp waarover uiteindelijk de raad besluit het PIP ook wordt besproken in de raadscommissie. Die kan het inhoudelijk beoordelen en krijgt de kans meteen aan te geven of de raad een actieve rol wil spelen in de participatie en de inspraak. Ik kan het in dit nieuwe jaar niet laten om nog eens te wijzen op de naar mijn mening veel betere locatie die onderbouwd met een goed plan aan u aangeboden is en een zeer magere behandeling heeft gehad. Een locatie die voor toekomstige bewoners van een Domus Plus naar mijn mening een veel betere is. Er had ook moeten staan, namelijk Schoteroog. Ik hecht er dus aan dat dat in het verslag wordt opgenomen dat Schoteroog daar dient te staan. Ik wens u wederom de nodige wijsheid en wijs u nog even op het bekende spreekwoord: beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Kleist. Vragen van de commissie? Ik zie de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, beter ten halve gekeerd. Dus uw oproep is nu eigenlijk aan iedereen die echt voor die buurt het beste wil om nu tegen die startnotitie te stemmen zodat in ieder geval de rest van de stappen ook niet doorgaat?

De heer Kleist: Ik denk dat het een heel duidelijke oproep is. Ik wil nog even benadrukken dat wij absoluut niet tegen de mogelijke toekomstige bewoners van een laten we het nog steeds maar Domus Plus noemen, maar een dergelijke instelling, maar dat wij vinden dat er uiteraard een veel betere plek, zelfs betere plekken te vinden zijn dan de huidige. Dat is alleen niet ten behoeve van de bewoners van de Nieuweweg 2 en ook inderdaad van de Groene Lint en heel Parkwijk, maar ik denk ook voor de toekomstige bewoners van een dergelijke locatie dat ze zich daar veel beter zouden voelen dan op een plek waar ze eigenlijk niet gewent zijn. Dus dat zou een win-win kunnen zijn. En zelfs voor de gemeente een win, dus dan heb je win-win-win. Dat is drie keer. Nu heb je twee keer niks.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Mijnheer Kleist, u legt net uit dat in 2011 er een traject gekozen is om te beginnen met participatie, maar dan moet je toch als college ook bijvoorbeeld vanaf het begin niet eerst een besluit nemen, maar eerst gaan praten met de mensen? Dat is toch veel vermoeiender dan dat je eerst het besluit neemt en dan met participatie het besluit erin perst?

De heer Kleist: Het lijkt mij ... Dat lijkt me heel helder. Dan denk ik: als je nagaat terug naar 2011, we leven nu 2022, dat kennelijk kan je hier zeggen: vroeger was het misschien beter. Want zoals het nu gaat, is het niet goed. Ik vind het heel jammer dat daar geen lering uit wordt getrokken, dat het allemaal heel duidelijk is waaraan dus een participatie en inspraak aan zou moeten voldoen. Dat staat daar beschreven op zeven bladzijden. Dat is niet voor niks. Maar dat maken wij dus inderdaad als bewoners en burgers van Haarlem niet mee in die mate, dus dat betreurt ik zeer.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Ik hoop dat u het waardeert dat OPHaarlem weer teruggaat naar 2011 en de PIP-procedure in ons programma opneemt als zijnde de juiste manier om met wijken en bewoners om te gaan.

De heer Kleist: Ik denk dat het eigenlijk de enige juiste wijze is om dit inderdaad te behandelen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, u wordt nu als wijkraad ook voor het blok gezet heb ik het idee. Klopt dat?

De heer Kleist: Nou, dat was bij de aankoop al dat dat gebeurde, dus ja. We stonden al eigenlijk met 1-0 achter en we staan nu denk ik met 4-0 achter, dus ja. We blijven dus inderdaad wel ons daartegen verzetten, want nogmaals wij zijn niet tegen deze mensen. Die hebben echt een plek nodig en dat geldt voor iedereen waar ik ook voor spreek en met wie ik spreek. Het gaat alleen om het feit dat het niet op de juiste locatie is, voor niemand. Dus er zijn andere locaties en we weten dondersgoed waarom dat niet behandeld is. We hebben de plannen ingediend, we hebben het onderkend, we hebben het onderbouwd, dat inderdaad groen geen enkel probleem was, want dat was het probleem van wethouder de heer Roduner. Die had problemen met groen op een gegeven moment. Dat hebben we weerlegd. Het wordt gewoon niet behandeld. We hebben dat neergelegd bij alle commissies. En wat komt ervan terug? Niets. Ik vind dat te triest voor woorden, nogmaals. Ik snap dit niet. Maar goed.

Mevrouw Zoon: Helder. Nog even een vervolgvraag, want u wordt met naam en toenaam als wijkraad in de notitie ook genoemd, dat u het participatieproces mede moet gaan leiden. Hoe voelt dat?

De heer Kleist: Dat voelt aan één kant denk ik goed, omdat je nog steeds de mogelijkheid hebt om dat te bezien en als er problemen zijn om dat te benoemen. Om maar één ding eventjes te noemen: dat heet de startnotitie. Dat is een officieel stuk. Ik heb voordat het werd ingediend en voor het werd besproken met de wethouders en met de burgemeester medegedeeld dat ik grote moeite had met de tekst en de inhoud van deze participatie en deze startnotitie, omdat er dus dingen in staan die gewoon een zwakke afzwakking is van wat er daadwerkelijk aan de hand is. Dus jullie worden gewoon denk ik niet volledig op de juiste manier geïnformeerd, terwijl je wel moet beslissen. Ook dat betreurt ik ten zeerste.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Dank u wel voor het inspreken. U zegt: we hebben moeite met de tekst, maar als ik het ruimtelijke uitgangspuntenplan lees, dan staat erin dat uw advies integraal is overgenomen. Dus wat is het nu?

De heer Kleist: Dat is heel wat anders dan een startnotitie. En dat men inderdaad ook wij als wijkraad meedenken over de mogelijke gevolgen als het eventueel op die plek wordt gerealiseerd dat we dan

dondersgoed willen en dondersgoed vastgelegd willen hebben dat het op die manier gebeurt dat het zowel voor de buurt als voor de bewoners zo veilig mogelijk gaat. Ook daar willen we graag als het zover komt de vinger in de pap houden. Wij willen ons niet meer opzij laten zetten. Die tijd is geweest.

De heer Aynan: Ja, helder. Dus wat er instaat dat klopt dan, qua in ieder geval inhoud. Dat interpreteer ik dan zo. Andere vraag, voorzitter. U zegt: deze plek, dus de Nieuweweg nummer 2, is niet de juiste plek voor niemand. U legt het accent voor niemand. Dat betekent dus ook niet voor de toekomstige bewoners. Klopt dat? Zo ja, waarom is deze locatie dan volgens u niet geschikt?

De heer Kleist: Dat lijkt mij helder. Omdat het heel dicht nabij de Groene Linten staat, gaat komen als het doorgaat, ik blijf het zeggen. Dat is een wijk die heel mooi dus inderdaad neergezet is en fantastisch, een verheffing dus van Parkwijk, een wijk waar dus jongere mensen zitten met heel veel jonge kinderen die daar tot op heden met heel veel plezier wonen. Ik heb het idee dat als je dan geconfronteerd wordt met een dergelijke locatie en helaas, ik moet het zeggen, met bewoners die toch iets anders denk ik in elkaar steken dan bijvoorbeeld de bewoners van de Groene Linten, dat je daar heel helder kan zeggen dat die plek daar niet voor geschikt is. Dat vinden de bewoners van de Groene Linten, dat vinden de bewoners van de Zuiderpolder en dat vinden ook de bewoners van Parkwijk, Amsterdamse buurt en Slachthuisbuurt. Dan praat ik niet eens over de Boerhavewijk.

De heer Aynan: Mijnheer Kleist, dat was dus net niet de bedoeling van mijn vraag. Die ging over de toekomstige bewoners van Domus Plus. Ik neem aan dat u dan deze locatie ook ongeschikt acht voor hen. En zo ja, waarom?

De heer Kleist: Ik acht het niet geschikt voor hen, omdat ze a) ze worden geconfronteerd met een buurt die hen niet met open armen zal verwelkomen, die daarnaast ook nog een keer wordt geconfronteerd met denk ik zaken die niet bevorderlijk zijn voor hun rust. Als je nagaat wat er allemaal langs komt: daar komen schoolkinderen langs, daar komen dus paarden komen daarlangs, enzovoorts. Het park zelf dat wordt ook druk bezocht, dus dit kan nooit iets zijn wat een rustige locatie is. Dan praten we niet eens over die zaken die niet kunnen en niet mogen die wel gebeuren, namelijk het drugsgebruik wat er dus inderdaad plaatsvindt. Ja, dat was een van de eerste voorwaarden voor een dergelijke locatie: dat het niet nabij een locatie moest zijn waar dus inderdaad drugs voorkwam. Nou, dichterbij kan je het haast niet hebben. Dus dan snap ik een aantal uitgangspunten niet die dus inderdaad niet worden nageleefd. Zo zijn er zo veel dingen die ik uiteindelijk helemaal niet meer begrijp. Dus.

De voorzitter: De laatste vervolgvraag van de heer Aynan en daarna ga ik nog even naar mevrouw Klazes.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Dank voor uw heldere antwoord. Toch eventjes een vervolgvraag. U zegt: de toekomstige bewoners van Domus Plus komen in een buurt te wonen die ... Ja, ze worden daar dus geconfronteerd met een buurt die hen niet verwelkomt. Verwacht u daar problemen mee?

De heer Kleist: Ik ben geen ziener die in een glazen bol kijkt, maar ik heb gezien dus inderdaad in het verleden bij andere locaties wat daar gebeurt. Ik ben ook in Amsterdam dus inderdaad geweest. Dus ik heb een klein beetje idee hoe dat gaat. Het is heel erg simpel. De bewoners die op een kilometer afstand van die locatie zaten bij het AMC, die heb ik benoemd en gevraagd hoe het zit. Die wisten bijna niet eens dat een locatie daar was. Die hadden daar geen last van. Als je nagaat wat het winkelcentrum, wat dus nog een kilometer verder ligt, op twee kilometer minimaal, dan hoor je heel andere geluiden. Dat ze daar zelfs dus extra bewaking moeten instellen. Er zijn bewoners die zeggen je weet niet wat er voor mijn deur allemaal gebeurt. Ik ga het

niet beschrijven, maar het is eigenlijk niet normaal. Dat is ook logisch, want ze gaan op zoek naar en als je op zoek bent naar drank, dan ga je naar een plek waar je dat kan krijgen. Het is in een winkelcentrum. Als het dan inderdaad mooier weer wordt in de zomer, dan ga je gezellig met zijn allen rond elkaar, ga je dus inderdaad, ja, het zo plezierig mogelijk voor jezelf maken. Dus dat begrijp ik allemaal best, maar dan moet je er wel rekening mee houden dus inderdaad waar je ze plaatst. Ja? En ze moeten uiteraard ook, want het kan niet anders, zij moeten hun ... Wat hen drijft dat is het verlangen naar of drank of verdovende middelen. Nou, dus die zoeken ze, die krijgen ze en die gaan ze gebruiken. Dus dat is toch volkomen logisch? Zelfs in Amsterdam waar dus inderdaad een verbod is op alcohol, daar kunnen ze ook niets mee. Dus het is denk ik heel erg wijs als jullie nog eens een keer zouden nadenken over een andere locatie dan de huidige. Wat ik nog even wil nageven ...

De voorzitter: Ik wil wel doorgaan, mijnheer Kleist.

De heer Kleist: Sorry?

De voorzitter: Er zijn nog meer commissieleden die vragen willen stellen. Gaan een klein beetje tempo ... Nee, u mag nog even uw zin afmaken, dan ga ik ...

De heer Kleist: Ik wil nog één zin afmaken. We hebben namelijk gevraagd op een gegeven moment aan beide wethouders. Ik ga geen namen noemen. Dus inderdaad in Petit comité, andere locatie dan de huidige, die toen voorlagen, om die te bespreken. Dat is helaas niet gebeurd en ook de verslaglegging daarvan in de stukken is niet correct naar de burgers toe. Dus dat betreurt ik ook ten zeerste.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijnheer Kleist, er gebeurde iets grappigs zojuist. Of tenminste grappig, ik weet niet of ik het grappig moet noemen. U begon uw zin met: ik heb niks tegen de mensen, tegen de toekomstige bewoners van de Domus Plus. Ze hebben recht op een plek. Ik hoor het mijnheer De Bruin ook vertellen. Ze hebben ook recht op een plek. Dus daar ligt het niet aan, maar in diezelfde zin zegt u: maar het is niet zo verstandig om ze hier te plaatsen, want de weerstand, het verzet van de buurt is dusdanig groot dat ik dat niet zo goed af zie lopen. Maar waar ligt nou het zwaartepunt? Vindt u daadwerkelijk oprecht dat deze mensen een plek verdienen en begrijpt u werkelijk in welke situatie deze mensen zitten dat ze ook die plek verdienen? Of zegt u: nou, ze verdienen wel een plek, maar niet bij mij om de hoek, want onze buurt is tegen en wij komen daartegen in verzet als ze daar eenmaal zitten. Want het klinkt een heel klein beetje als een beetje een bedekt, bijna een soort van dreigement als deze mensen hier komen ... Nou, ik mag dat ... Mijnheer Kleist ... Mijnheer Van den Raadt, mijnheer Kleist is heel goed in staat om mij te woord te staan zo meteen. Laten we het aan mijnheer Kleist overlaten. Dit is hoe ik het voel en misschien vergis ik mij. Dat gaat mijnheer Kleist mij nu haarfijn uitleggen, maar dat is hoe het op mij overkomt en ik heb het recht om dat zo te voelen, denk ik. Mijnheer Kleist.

De heer Kleist: Ik kan dat denk ik heel goed beantwoorden, want ik heb gezegd dat ze niet welkom zijn. Dat is wat anders dan wat u zegt. Daarnaast is het zo dat het heel helder is dat zowel de heer De Bruin, als ik, zowel als de leden van de wijkraad, laat ik dan daar even voor spreken, absoluut vinden dat deze mensen een plek nodig hebben. Dat betekent dus inderdaad dat u als raad daar uw uiterste best voor moet doen om daar een plek te vinden dat iedereen dus inderdaad daar happy mee is. Niet een plek waar alleen de gemeente misschien happy mee is. Dus dat is misschien een antwoord op uw vraag en bovendien, u weet dondersgoed

hoe het is, want u heeft het zelf ook meegemaakt dat er dus inderdaad, denk ik, gebruikers voor uw deur zaten waar uzelf ook niet happy mee was. Om dat maar even terug te geven.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik wil hier geen vervelende discussie van maken. Klopt, ik heb vervelende gebruikers in mijn steeg gehad en de steeg naast mij en op straat. Niet omdat ik een nobel mens ben of wat dan ook, maar ik heb deze mensen nooit iets verweten. Het is zoals het is. Nogmaals, het maakt mij niet tot een beter mens, maar iedereen heeft een eigen manier om daarmee om te gaan. Op het moment dat je, zoals ik, in het centrum van de stad woont, hoort dit erbij. Dat wou ik dan even aan u teruggeven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Als eerste bedankt voor het inspreken. Ik vroeg mij af, als er nu weer ... Stel, de gemeente blijft bij deze locatie, wat zou volgens u moeten gebeuren dat alsnog het zodanig in te richten dat ook de buurt ermee kan leven?

De heer Kleist: Ik denk dat u dat eigenlijk wel kunt vergeten. Wij gaan het niet zodanig inrichten dat de buurt hiermee kan leven. Wij zullen ons blijven verzetten tot het uiterste, wat dat betreft. Dus dat lijkt mij heel helder. Wat wij willen en dat wil ik nogmaals benadrukken, is een goede plek voor deze mensen. Niet deze plek die jullie hebben uitgezocht. Dus, we kunnen wel door blijven gaan hierover, maar dat is gewoon het punt. Wij zijn en staan achter het feit dat deze mensen een goede plek nodig hebben. Hoort u mij goed: een goede plek. Dat is wat anders dan de plek die op dit moment is uitgezocht.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Kleist. We gaan ... Ik wil gaan afronden. We zijn al 45 minuten met sprekers bezig.

De heer Aynan: Ik hoor hier echt iets essentieels.

De voorzitter: Wat hoort u dan?

De heer Aynan: Wij gaan ons tot het uiterste verzetten en toch in de projectgroep gaan zitten. Dan geef je dus advies aan de gemeente en vervolgens gaan diezelfde mensen dan naar de rechter ofzo. Hoe moet ik dat voor mij zien? Misschien kan mijnheer Kleist daar een toelichting op geven?

De voorzitter: Nou, heel kort dan, want ik heb die opmerking al vaker gehoord. Dat is niet nieuw voor mij.

De heer Kleist: Volgens mij zijn dit twee verschillende dingen. Wij willen, voor zover mogelijk, op dit moment, terwijl dat vanaf het begin af aan had moeten gebeuren, dus hierbij betrokken blijven en een vinger in de pap. Niet alleen dat die vinger in de pap gehoord wordt, maar ook als men het er niet mee eens is, dat die ook wordt benoemd. Dat, als men het er niet mee eens is, ook benoemd waarom men het er niet mee eens is, maar dat gewoon van de tafel vegen zoals bijvoorbeeld Schoteroog dat gebeurt ons niet meer. Wij zijn denk ik iets wakkerder geworden door helaas het gebrek aan de participatie vanaf het begin en dat willen wij niet meer. Dus wij zullen echt alles eraan doen om dit project goed te laten slagen. Dat is multi-interpretabel.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, u had nog een vraag?

Mevrouw Çimen: Ja, dat ging eigenlijk over dit punt. Dus dank voor het antwoord.

De voorzitter: Goed, dan zijn we aan het einde gekomen van uw bijdrages. Ik dank de heer Kleist voor uw bijdrage. U kunt op de tribune gaan zitten en de beraadslaging hier vanaf die plek waarnemen. Ja, oké, dank u wel. Fijne avond.

De heer Kleist: Dank voor de tijd.

De voorzitter: Dan gaan wij door met de inhoudelijke behandeling van dit punt. De gemeente laat een woonvoorziening bouwen aan de Nieuweweg 2. Hier komen 24 daklozen mensen met een verslaving en/of psychische problemen te wonen, die nu nergens anders terecht kunnen. Deze maatregel is opgenomen in het vastgestelde beleidskader opvang wonen en herstel. Het is voor de gemeente belangrijk dat deze voorziening er komt en zorgvuldig wordt ingepast in de omgeving. De commissie samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2. Te weten de startnotitie voor Domus Plus aan de Nieuweweg 2 vast te stellen, het participatie en inspraakplan vast te stellen en een budget beschikbaar te stellen van 160 duizend euro voor het uitvoeren van het participatieplan en de voorbereiding van de noodzakelijke bestemmingsplanwijziging en de kosten te dekken uit de reserve opvang wonen en herstel. De commissie wordt gevraagd over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Wie kan ik als eerste het woord geven? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. We hebben het vorig jaar uitgebreid gehad over de locatie voor de Domus Plus voorziening in Haarlem. D66 staat achter deze voorziening in de stad. Het is belangrijk om ook een plek te bieden voor de mensen die nu echt nergens anders een goede plek kunnen vinden en voor overlast in de stad zorgen, juist omdat ze geen plek hebben. Tegelijkertijd weten we en horen we nogmaals dat omwonenden zich zorgen maken over de veiligheid en eventuele overlast in hun buurt en weten we dat het vertrouwen van Haarlemmers een flinke knauw heeft opgelopen door de wijze waarop dit proces heeft plaatsgevonden. De gemeente staat daarom al 2-0 achter bij deze Haarlemmers. Ik hoorde zelfs al 4-0 bij één van de insprekers. De rest van het te doorlopen proces moet dan ook vlekkeloos verlopen en moet er daadwerkelijk ruimte zijn voor dialoog en participatie van de omwonenden van de Nieuweweg 2 en het Reinaldapark. Voorzitter, er lopen nu meerdere processen gelijktijdig. In de startnotitie is aangegeven dat er een enquête onder circa 7700 huishoudens is uitgezet over de ervaren veiligheid en eventuele overlast in het Reinaldapark voor het vaststellen van de definitieve veiligheids- en beheersplan. Dat aantal heb ik niet teruggekregen uit de behandeling in de commissie bestuur. Ik heb daar nog wel twee vragen over. Hoe is het college eigenlijk gekomen tot die circa 7700 huishoudens? Wat is zo'n beetje de radius van omwonenden die wordt meegenomen in deze enquête? En ik vraag hiernaar, omdat het risico bestaat dat als je focusgroep te verspreid en dus de facto te groot is, de resultaten kunnen verwateren. Graag een reactie. Voorzitter, daarnaast loopt het proces ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem en daarna van de heer Smit.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. U heeft het over een ruimte voor dialoog en participatie zijn we eigenlijk al jaren mee bezig. We hebben net een aantal insprekers gehoord. Vindt u dat die ruimte er is?

Mevrouw Çimen: Ik denk dat deze specifieke insprekers in ieder geval hebben aangegeven wij willen deze ontwikkeling gewoon überhaupt niet. Wij hebben daar als fractie een ander besluit over genomen vorig jaar over deze locatie. Ik denk dat het proces gewoon echt niet goed is verlopen en dat daar te weinig ruimte is geweest voor het goed informeren van mensen en echt het gesprek aangaan, een wederzijds gesprek voeren met deze mensen. Er zit gewoon heel veel boosheid en frustratie in. Ja, en dan is dat heel moeilijk om dat weg te nemen.

De voorzitter: Nog een vervolg, de heer Aynan?

De heer Aynan: Ja, goed dat u dat vaststelt. De participatie is niet goed verlopen. We hebben eigenlijk de verkeerde weg zijn we ingeslagen, maar het lijkt erop, zoals ik het in ieder geval lees en zoals ik de mensen hoor ... En niet alleen de insprekers trouwens. Dat we gewoon doorgaan op die verkeerd ingeslagen weg. Bent u dat met mij eens?

Mevrouw Çimen: Nou, kijk, doordat men erachter kwam dat die locatie was aangekocht, is er op de rem getrapt vanuit de raad. Toen is dat onderzoek gekomen naar meerdere locaties. Er zijn zo'n zestigtal locaties uitgekomen. Dat hebben we met elkaar hier in verschillende commissies afgepeld tot een viertal locaties. Nou, toen is het Schoteroog er wederom bijgekomen en uiteindelijk hebben wij daar als raad met alle informatie die wij tot ons hadden op dat moment een keuze in gemaakt. Ja, daar sta ik nu wel achter.

De voorzitter: Niet nog een interruptie op de interruptie, alstublieft, want ik wil ook mijnheer Smit nog even de kans geven. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mevrouw Çimen, u constateert in feite dat u mede als coalitie debet bent en mijnheer Aynan constateert het ook, aan het verkeerd gelopen proces. U zegt net even, er zijn zestig locaties geweest die dus, verengt naar vier, we hebben gekozen. U heeft nou net de locatie gekozen die anderhalf jaar daarvoor was aangekocht, waar we even de titel Domus Plus hebben afgehaald bij de koop, om het zogenaamd neutraal te laten lijken. Laat het nou precies een tijdje later weer op die locatie uitkomen. Dat is toeval, maar als je een bureautje inhuurt om plekken te zoeken die niet conform de eisen zijn die gesteld worden met afstanden enzovoort, dan kun je inderdaad uiteindelijk gemanipuleerd bij de Nieuweweg 2 uitkomen. Maar het is wel een enorm toeval dat je erbij uitkomt. Dat is gebeurd. Vervolgens zegt mijnheer De Bruin: we staan met 4-0 achter. Dat herkent u, u voelt dat ook. Dan zegt u: vanaf nu moet het proces vlekkeloos verlopen. Maar als je de eerste helft met 4-0 achter staat en u begint nu aan een vlekkeloze tweede helft ...

De voorzitter: Mijnheer Smit, uw interruptie is heel lang, hè? Dat kost wel tijd.

De heer Smit: Dan blijft het toch vier nul. Dan blijft het toch vier nul?

Mevrouw Çimen: Ik ga reageren. Kijk, u zegt natuurlijk: er zit een soort van sinister plan achter, want u wilde eigenlijk al als coalitiepartij uitkomen op de Nieuweweg.

De heer Smit: Nee, het is puur toeval, maar het is zo frappant toeval.

Mevrouw Çimen: Nee, dat hoor ik, maar ik hoor ook de opmerking onder de opmerking die u nu in mijn richting strooit. Kijk, de vraag is, die locatie is aangekocht. Er is vanuit de raad, waaronder mijn eigen fractie, ook gezegd: jongens, er moet gekeken worden naar andere locaties. We moeten de stad veel breder gaan doorpluizen om te kijken naar een geschikte locatie. Dat hebben wij ook met elkaar hier besproken in verschillende commissies. Was er een manier waarop u als partij overtuigd zou zijn, überhaupt van de Nieuweweg 2? Kijk, de weerstand, die is in de wijk, die is gewoon heel groot. Dat snap ik, dat hoor ik, dat zie ik. Maar uiteindelijk moeten wij hier natuurlijk vanuit een groter belang ook keuzes maken, vanuit alle belangen die wij hier zien. Dat betekent soms ook dat je inderdaad toch buurten ook tegen je gaat krijgen staan. Ja, en op dat punt zijn wij nu. We hebben nu als raad het besluit genomen om die locatie hier nu aan te wijzen. Dus wat vraagt u dan nu nog meer van mij?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Nou, in feite, dat u constateert dat de besluitvorming binnen kaders op een plek is uitgekomen die nooit had mogen kunnen, namelijk midden in een park in een wat kwetsbare wijk, waar kinderen spelen, waar volwassenen spelen, waar gerecreëerd wordt en waar 24 mensen dagelijks aan hun drank en drugs moeten komen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, houd het kort.

Mevrouw Çimen: Tegelijkertijd zien we ook op andere locaties dat het middelengebruik ook met zeventig procent afneemt, zodra die locatie er is. Kijk, deze mensen zitten nu in een reguliere opvang, die passen daar niet, daar ontstaan ook bedreigende situaties midden in het centrum, in noord en die worden ook op straat gezet, omdat het eigenlijk niet goed komt. Dus deze mensen wandelen al door onze straten. We moeten hier iets voor bedenken. We zijn gekomen tot deze locatie Nieuweweg 2, wat absoluut niet de schoonheidsprijs verdient. Dus dat ga ik ook absoluut niet hier proberen te zeggen. Ja, en dat is nu waar wij zijn. Ja, en dan denk ik, oké, ik snap het gevoel dat de insprekers zeggen: we gaan nu op een tweebeenenprincipe zitten. We blijven ons verzetten tegen de locatie en tegelijkertijd zetten we in op het andere spoor. We willen wel betrokken blijven, want als het er toch gaat komen dan wil ik daar wel wat te zeggen over hebben. Of over te zeggen hebben. Ja, dat snap ik.

De heer Smit: Dat snapt u, maar ik ben nog steeds een voorstander van beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald.

Mevrouw Çimen: Dat is helder. Dat is helder.

De voorzitter: Gaat u verder, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, voorzitter, daarnaast loopt dus het proces over de ontwikkeling van de Domus Plus voorziening en zodra de raad instemt met deze startnotitie kan zowel de bestemmingsplanwijziging, als de uitvoering van het PIP van start. Nou, om dit proces goed en actief te kunnen blijven volgen als raad, zeker ook omdat dit dossier nu in drie verschillende raadscommissies wordt geagendeerd, wil ik graag een toezegging vragen aan de wethouder. Ik wil graag zichtbaar gemaakt krijgen wat de inbreng van de stakeholders is in dat participatie en inspraakplan, in de verschillende volgende fase en op welke wijze hun inbreng is verwerkt in de verdere planvorming, dan wel de overweging waarom het niet is overgenomen. Ik hoor graag, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, deze startnotitie is de aftrap van de volgende fase voor Domus Plus voorziening hier in Haarlem. GroenLinks is altijd een voorstander geweest van een dergelijke opvang voor een groep mensen die onze ondersteuning nodig heeft en we zijn blij dat we na de vele hobbels tot een locatiekeuze hebben kunnen komen. We kunnen instemmen met de startnotitie en de daaraan gekoppelde participatieplan en ruimtelijke uitgangspunten. Wat betreft het participatieplan. Het was en is belangrijk om de omwonenden bij elke stap mee te nemen in het proces. Ik onderschrijf de woorden van mevrouw Çimen dat het inderdaad in het verleden dat het geen schoonheidsprijs verdient, dat het beter had gekund, maar we kunnen het altijd ... We hebben geleerd van onze fouten, hoop ik. Ik hoop dat het nu beter gaat.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem en daarna nog van mevrouw Zoon.

De heer Aynan: Ja, u zegt participatie, de omwonenden meenemen. In een eerder jaar, in een eerdere vergadering zei u: het is van essentieel belang dat er draagvlak is onder de bewoners en anders doen we het niet. Zo helder was u. Vindt u dat er ... Ja, zeker. Vindt u dat er nu draagvlak is onder de bewoners?

Mevrouw Klazes: Nou, dit is echt ontzettende onzin, mijnheer Aynan. Dan wil ik graag het filmpje zien waarop ik dat gezegd heb.

De heer Aynan: Het staat online, al een jaar.

Mevrouw Klazes: Nee, dat is niet waar, mijnheer Aynan. Ik zou gezegd kunnen hebben: het zou fijn zijn als het breed gedragen zou worden in de buurt. Ik kan mij heel goed voorstellen dat ik dat heb gezegd, maar niet dat het als een voorwaarde geldt voor de plaatsing van deze Domus, want dat er verzet is en dat mensen het niet willen, dat was ontzettend duidelijk. Als u deze ...

De heer Aynan: U heeft letterlijk gezegd, als de bewoners het niet willen dan doen we het niet. Zo simpel zei u het.

Mevrouw Klazes: Nou, mijnheer Aynan, dat kunt u nu wel zeggen, maar dat ga ik gewoon bestrijden, want dat heb ik gewoon nooit gezegd. Dus ...

De heer Aynan: Heel veel succes dan.

De voorzitter: Even, mevrouw, nee, mevrouw Klazes heeft het woord. Mijnheer Aynan, niet continu inbreken. Ik geef het woord, ja. Eerst even mevrouw Klazes ... Ik wil weten of u het af wil maken en dan mevrouw ... Oh, mevrouw Zoon, gaat uw gang. Mevrouw Zoon, gaat u ... Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik vraag mij ook af, want u zegt: ik ben zo stelling van het gaat gewoon door en we gaan het doen en ik roei wel tegen alle winden in. Tegen welke ... Mocht blijken dat er toch ergens een afslag genomen wordt, hoe bereid bent u dan om die afslag te nemen?

Mevrouw Klazes: Ik heb weer een beetje het idee dat mij woorden in de mond worden gelegd. Ik roei tegen alle winden in. Nou, ik vind het prachtige beeld, maar daar herken ik mijzelf niet zo in, in deze. Volgens mij hebben we het hele proces wat nodig is geweest om op dit punt aan te komen, is uiteindelijk hebben we daar met veel gehobbel en veel gedoe zijn we tot deze locatie gekomen. Ik begrijp dat daar heel veel verzet tegen is, zoals er ook verzet zal zijn tegen Schoteroog en tegen alle andere locaties die we gekozen zouden hebben. Er is, voor GroenLinks is het ontzettend belangrijk dat deze mensen die onze steun en ondersteuning verdienen, dat die een plek vinden hier in de stad. De noodzaak voor zo'n locatie, voor zo'n voorziening wordt alleen maar groter met de jaren. We krijgen echt een probleem als we deze mensen niet op een locatie zetten, op een voorziening zetten waar ze ook nog de kans hebben om gewoon zichzelf te kunnen zijn en tot rust te kunnen komen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: En het maakt dan niet uit wat omwonenden daarvan vinden? U zet ze daar neer en dat is het dan?

Mevrouw Klazes: Natuurlijk maakt dat uit. Wat denkt u? Denkt u niet dat ik het veel liever zou hebben dat mijnheer Kleist en mijnheer De Bruin zouden zeggen: goh, we hebben ... Wat ik ook hoor in de woorden, ze

verdienen een voorziening. Deze mensen verdienen een plek om tot rust te kunnen ... Ik hoor het ze zeggen en dan vervolgens die afslag waar u het net over heeft, die wordt door hen genomen, niet door mij. Vervolgens wordt er gezegd: maar ze zijn niet welkom in onze buurt. Dat, in mijn optiek, botsen die twee stellingen tegen elkaar aan. Wat mij betreft, deze mensen verdienen een plek. Wat ons rest nu, is om ons stinkende best te doen, zodat wij hier bij elkaar zitten en zeker ook het college om te zorgen dat de ruimtelijke inpassing en de voorzieningen en de beveiliging en het beheer. Dat we dat volstrekt, zo goed mogelijk regelen. Dat daar geen twijfel over kan bestaan. In aanloop tot het uiteindelijk de uitvoer van deze voorziening, dat wij de bewoners en de omwonenden ... En ik begrijp hun wrevel heel goed, beter dan dat u misschien zult begrijpen. Ik begrijp waar hun probleem zit en hun pijn. Daarom moeten we ze in elke stap moeten we ze meenemen. Ze hebben het recht om te weten waar we naartoe gaan en hoe we dat gaan doen. Ik vind ook dat zij hun inspraak moeten hebben en op dat punt kom ik nog, in hoe die voorziening eruit gaat zien. Er wordt een hoek van vijfduizend meter wordt bebouwd. Naar ik begrijp, is er geen enkele reden om aan te nemen dat dat groter wordt dan die vijfduizend meter. Dan blijft er 20 duizend vierkante meter blijft erover om, noem het een barrière of misschien een dagbesteding barrière, noem het op. Daar kan over nagedacht worden. Wat ik voor mij zie, in mijn kleine ideale wereldje is dat de omwonenden uiteindelijk misschien, nadat ze alles hebben geprobeerd om het tegen te houden en die kans hebben ze. Als het bestemmingsplan wordt tegengehouden, dan hebben wij ons daarbij neer te leggen. Als de Raad van State akkoord gaat met hen en niet met ons. Dat is ook nog een mogelijkheid dat het helemaal niet doorgaat. Dat kan, hè, maar wat mij betreft gaat het door en gaan we dat samendoen met de omwonenden, samen met de bewoners. Ik hoop dat er ergens een kentering komt, dat het minder erg blijkt te zijn dan wat er nu allemaal wordt verwacht.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zou graag aan mevrouw Klazes willen vragen, dat als ik haar vraag om een stukje vlees te eten, zou ze dat dan doen?

Mevrouw Klazes: Nou, ik lig daar 's nachts wel eens wakker van. Het antwoord is nee, ik eet nog liever poep. Wat is uw punt?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, graag een vervolgvraag, want mijn punt komt inderdaad. Als ik u vervolgens ga vragen, maar welk sausje zou u dan lekker vinden om over het vlees te doen of het lekker misschien een justje of lekker uitjes erbij. Zou u dan wel vlees gaan eten?

Mevrouw Klazes: Ja, ik begrijp waar u naartoe wil. Er is iets wat je absoluut niet wil en dan vraagt iemand anders: in welke kleur wil je het hebben dan? Dat is eigenlijk wat u zegt, hè, als we het vlees er even tussenuit filteren. Wat mij een dierbaar ding zou zijn. Als u het daarover heeft, dan heeft u het over enkel uitsluitend het belang van mij. Wel of geen vlees of wel of geen poep. Daar heeft u het over. Hier geldt een breder belang. We leven niet alleen voor onszelf. Er is gewoon een breder belang en ik denk dat wij hier als bewoners van Haarlem allemaal een soort van verantwoordelijkheid hebben om niet alleen voor jezelf te leven, maar ook te kijken wat het bredere belang is. Als dat betekent dat het er komt, maar dat je moet gaan nadenken in welke vorm en welk sausje erover heen gaat, dan is dat zo. Het leven is niet alleen maar zonnenschijn en lentebloesem.

De voorzitter: Gaat u verder. Ik waarschuw wel, we lopen ontzettend uit de tijd met de lange beantwoording en lange vragen. Het is een heel belangrijk onderwerp, weet ik, maar het kan waarschijnlijk ook iets korter. Houd daar rekening mee.

Mevrouw Klazes: Ik zal het iets korter ... Ik ga loos mijn literaire vergelijking ... Goed, volgens ons is dit geborgd en dan hebben we het over de participatie. Deze vorm van participatie is ... Mag ik aandacht? Is geborgd in dit plan. Ik heb mijnheer Kleist even gebeld en gevraagd, een paar dagen geleden en gevraagd of hij inderdaad het plan had gelezen en wat hij ervan vond. Ook in zijn optiek, heb ik begrepen van mijnheer Kleist, maar misschien gaat hij mij nu aanvallen, kon hij inderdaad wel ... Hij neemt ook plaats in deze bij projectgroep. Ik ga ervan uit dat hij met dit gedeelte van het plan in ieder geval in kan stemmen. Volgens GroenLinks liggen met name in het ontwerp van de opvanglocatie en de invulling van het perceel eromheen heel veel kansen om de locatie, ook voor de omwonenden, uiteindelijk van meerwaarde te laten zijn. We zijn dan ook blij met de vermelding van een goede ruimtelijke inpassing van de voorziening en hoogwaardige architectuur. Deze mogelijkheden zijn nu in potlood geschetst in de ruimtelijke uitgangspunten. Wij hopen dat tegen de tijd dat er gewerkt gaat worden aan het ontwerp, de bewoners hier ook nauw betrokken bij zullen worden en een stem zullen krijgen in het uiteindelijke ontwerp. Misschien een suggestie een ontwerpwedstrijd voor Haarlemse architecten, waarbij de bewoners een stem hebben, zou een idee kunnen zijn. Ik denk nog altijd positief. GroenLinks heeft nog heel veel suggesties, maar die komen ongetwijfeld in een later stadium aan de orde. Het participatieplan ziet er op papier goed uit, de bewoners worden middels de wijkprojectgroep goed meegenomen in het proces. We hopen uiteraard dat ook in de uitvoering sprake is van een oprechte dialoog met de omwonenden.

De voorzitter: U heeft even een interruptie, doe ik het even snel nog, van mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. U zegt een heleboel dingen. Dat u begrijpt ook hoe de buurt denkt en dan zegt u: ik hoop dat het van meerwaarde kan zijn. Dan wil ik even graag een paar voorbeelden van meerwaarde van u.

Mevrouw Klazes: Ja, oh, ik heb nog even. Ja, nou, een meerwaarde zou kunnen zijn ... En ik ben daar vrolijk over aan het nadenken, mijnheer Smit. Er zijn allerlei inpassingen mogelijk van de ruimte om de voorziening heen, waarbij er misschien sprake zou kunnen zijn van een gedeeld belang. Van zowel de bewoners van de voorziening als van de omwonenden. Stel nou dat daar, in plaats van het braakliggend stuk grond wat het nu is, daar een prachtige pluktuin komt, met bloemen en fruitbomen. Verwijt mij maar een soort van idealisme, maar het is niet uitgesloten dat dat er gaat komen. Een pluktuin die daar eventueel zou komen, die ook nog het gebouw aan het zicht wil onttrekken, zou misschien ook een hele leuke toevoeging zijn voor het park. Ik snap, als je geen vlees lust, dat je dat ook nu niet gaat eten. Dat snap ik heel goed, maar ik wil toch even te berde brengen. We bespreken nu de startnotitie in deze commissie. Tijdens het proces is het logisch om het onderwerp aan de orde te laten komen, en daar val ik mevrouw Çimen bij, te laten komen bij de commissie ontwikkeling, wanneer het gaat over het omgevingsplan en bij de commissie bestuur wanneer het gaat over de veiligheidsaspecten. Ik zou graag een duidelijk beeld willen hebben van hoe dit onderwerp, dit dossier van commissie naar commissie gaat. Hoe dat centraal ook, die informatie, gedeeld wordt in alle commissies. Dus graag een antwoord daarop van de wethouder als hij daartoe in staat is. Ik heb begrepen dat ... Mijnheer De Bruin had het over Domus Plus zijnde een beschermde naam, merknaam van het Leger des Heils. Ik heb begrepen uit het stuk dat dat niet zo is. Dat het geen beschermde naam is. Dus dat het door iedereen in principe gebruikt zou mogen worden. Dat betekent ook dat er inderdaad meerdere partijen zijn die zich kunnen inschrijven op deze voorziening. Mijn vraag is dan, wordt dat in een aanbestedingsprocedure, wat

wellicht wel zou moeten in verband met de financiën, of is er ook iets mogelijk dat er een gunning komt van een partij? Ik weet niet hoe dat technisch allemaal werkt, maar graag een antwoord daarop. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, de Domus Plus is een heet hangijzer en nou ja. We hebben als raad op een hele ingewikkelde manier een besluit genomen dat het op deze locatie kwam. Actiepartij heeft nog zijn motie ingediend om ook naar Schoteroog te kijken. Dat is toen weggestemd door de meerderheid van de raad, een ruime meerderheid van de raad vond dat toen onzinnig. Later wilden ze dat wel heel graag, maar goed, toen was het al te laat. Dus nu hebben we de Domus Plus op deze locatie. Toen hebben we een motie ingediend, waarin we zeiden: we willen eerst het veiligheids- en beheerplan zien en als we zien dat er een werkend veiligheid en beheerplan is, dan willen we graag, dan kunnen we een volgende stap zetten. Daar heeft toen een meerderheid van de raad mee ingestemd. Dus in feite hebben we het college de volgende opdracht gegeven. Maak een veiligheid en beheerplan en dan nemen we het besluit. In het ontwerpproces staat dat het veiligheids- en beheerplan al in het tweede kwartaal van 2022 klaar was. Dat kan ik mij niet zo erg herinneren. Nou goed, al die jaartallen die daar staan. Ik denk dat het 2023 moet zijn, maar dat dat een collegebevoegdheid is. Dus daar kunnen wij als raad dan eigenlijk helemaal niks meer aan doen. Dat is eigenlijk, klopt dat natuurlijk niet, want we hebben als raad een motie ingediend, waarin we zeiden: wij willen daar op dat moment willen we het besluit nemen. Vinden dat er hier een werkbaar veiligheids- en beheerplan is, dan kunnen we akkoord gaan met de vestiging van de Domus Plus. Dat is er nu niet. Dus zullen we niet instemmen met de startnotitie. Tenzij de wethouder hier een keiharde bevestiging doet dat hij B&W op bladzijde 7 van 8 van de startnotitie schrapt en daarvoor in de plaats zet raad. Anders zullen wij met een amendement komen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, u zult wel begrijpen dat we op voorhand op dit plan tegen zijn. Dat we geen vertrouwen hebben in een goede afloop. Daarbij verbaast het mij waarom deze startnotitie niet in de gezamenlijke commissie wordt behandeld met ontwikkeling. Het geheel voortraject is dan ook samen met de collega's van ontwikkeling gedaan en nu betreft u hen er weer niet bij. Het gaat nota bene om het wijzigen van een bestemmingsplan. Dat is toch echt iets voor ontwikkeling. Dus waarom heeft u daar niet voor gekozen? Het bestemmingsplan moet worden omgezet en u weet nu al dat daar bezwaar tegen komt. U snapt dan toch ook wel dat niet een geschikte locatie is voor deze doelgroep. We hebben zojuist ook weer vragen gesteld. Ze zijn niet beantwoord, heb ik begrepen, over de onveilige situatie in het Reinaldapark. We krijgen signalen en klachten van bewoners over vernieling en viezigheid bij gebrek aan handhaving.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, gewoon even uit interesse. Dit is geen geschikte locatie voor deze voorziening, zegt u. Wat is wel een geschikte locatie voor deze voorziening in Haarlem?

Mevrouw Zoon: Nou ja, u weet dat we hebben ingestemd voor Schoteroog.

Mevrouw Klazes: Ja, maar daar is uitgekomen dat dat niet kon. Dus ...

Mevrouw Zoon: Dat kan wel. Ja, dat is maar waar je de mogelijkheden ziet. Je moet altijd mogelijkheden kijken en niet naar de onmogelijkheden. Je kan op een gegeven moment heel bureaucratisch zitten van ja, de

provincie wil het niet, maar als je iets wil, dan kan het heus wel. Dat is hetzelfde met '...', die heeft gewoon een boerderij aangekocht met de voorbestemming van die Domus Plus in te doen. Dat kan opeens ook dan wel. Dus het is precies wat je wil. Dus wij zijn voor Schoteroog.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, nog één korte vervolgvraag. Even voor mijn eigen beeld, hè. U vindt dat het daar niet kan, heeft dat iets te maken met de ... Heeft dat te maken met de bewoners en de mening van de bewoners, het verzet daartegen of heeft dat te maken met het feit dat u echt niet vindt dat het daar kan?

Mevrouw Zoon: Dat heeft meer te maken met de buurt zelf. Dus het onveilige Reinaldapark, waar we nu al zien dat daar te weinig handhaving is en dat dat verloederd. Dat dit soort maatschappelijke voorzieningen daar niet een bijdrage aan leveren om die buurt te verrijken en te verhogen naar een betere buurt. We zouden graag willen dat dit naar een betere buurt zou rijzen. Dat is nou niet deze interventie helpt in mijn beleving daar niet bij.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Zoon: Goed, ik ga weer verder. Het vertrouwen in toezeggingen over meer handhaving heb ik inderdaad niet meer. Wat gaat u nu doen om dat op orde te krijgen. De toezeggingen aan de bewoners hebben daardoor ook geen waarde. Als ik nu al niet aan de toezegging kan voldoen, hoe gaat dat dan in de toekomst? U schrijft dat er 24 cliënten zijn en dat de Nieuweweg de opvang wordt voor die 24 cliënten. Betekent dat dat de beoogde terrein aan de Versprongweg nu overbodig is? Dat zou ik ook nog wel een antwoord op willen weten. Begrijp ik het goed dat de boerderij nu wordt afgebroken en een duurzaam gebouw gaat bouwen voor die 24 cliënten? Daarbij meldt u dat deze kavel strategisch vastgoed is, met als argument dat het belangrijk is om eigen beheer dit soort voorzieningen te realiseren. Ik begrijp dan ook niet dat u de Rijkstraatweg verkoopt voor een appel en een ei. U had hier ook kunnen slopen en dan duurzame voorzieningen voor 24 cliënten kunnen bouwen. Waarom heeft u daar niet voor gekozen? Oh ja, en het participatieproces. Bij het Anton Piekhofje was er ook een zogenaamd participatieproces. Er werd gesproken, maar er werd niet geluisterd. Tot grote frustratie van de buurt. Ook hier hoor ik weer dezelfde signalen. Hoe gaat u ervoor zorgen dat het participeren ook luisteren is en misschien wel argumenten van andere mensen in plaats van doordrukken. Daarbij wil ik ook nog van u horen of er een weg terug is? Als blijkt dat er vele onmogelijkheden komen in dit project, bent u dan bereid om het project stil te leggen en iets anders te zoeken? Dat was het. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde even naar mevrouw ... Of had u een interruptie, mevrouw? Heel snel.

Mevrouw Klazes: Aan welke onmogelijkheden moeten wij dan denken tijdens het proces?

Mevrouw Zoon: Ik heb het over veranderen van een bestemmingsplan. Gaat dat lukken? We hebben het over het bouwen, gaat dat lukken? Blijft dat binnen het budget wat we er allemaal voor nodig hebben? Dus dat soort zaken zit ik aan te denken van het is een enorm project wat we hier ingaan, waar ontzettend veel mensen tegen zijn, waar we nog heel veel hobbels moeten nemen. Hoe hoog gaan die hobbels worden en kunnen we dat allemaal met elkaar wel voor elkaar krijgen?

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde nu even naar mevrouw Özugul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel, voorzitter. Dit project verdient geen schoonheidsplaatje, prijsje, pardon. Ook wij hebben geprobeerd, net als de Actiepartij, om te kijken naar het Schoteroog. Dat is weggestemd. Wij hebben ook gevraagd om van tevoren een veiligheidsplan, een plan van aanpak en een programma van eisen te samenstellen. Dat is niet gedaan, maar, daar tegenover hebben wij afgelopen jaren veel met daklozen te maken gehad. We hebben gezien dat de problemen groot zijn en dat de urgentie om snel een Domus Plus te realiseren van groot belang is. Het gaat wel om onze aller kwetsbaarste Haarlemmers. Wat wij wel zien, is dat participatie op dit moment bij het Anton Piekhofje al niet goed gaat. Dus ik kan mij voorstellen dat de bewoners, ja, weinig vertrouwen hebben met betrekking tot de participatie. Dus mijn vraag is aan de wethouder, die nu waarneemt, hoe gaan we ervoor zorgen dat er inderdaad ook naar de bewoners geluisterd wordt en dat de participatie een echte participatie wordt? Dat we niet weer blijven hangen in zaken zoals het nu met het Anton Piekhofje gebeurt? Ook van belang is dat er snel een Domus Plus gerealiseerd wordt. Als wij nu horen dat de bewoners van alles gaan proberen bezwaren, natuurlijk hebben ze daar het recht toe, en dergelijke, om dit tegen te houden, dan maken wij ons wel zorgen. Daarom hadden wij ook een motie ingediend om eventueel tot het moment dat het gerealiseerd wordt, een tussenoplossing te vinden. Dat is weggestemd. Dus wij hopen echt dat dit spoedig behandeld wordt en dat we dus verder kunnen, maar tegelijkertijd wil ik ook dat de wethouder gaat zoeken naar eventuele tussenoplossingen. Want als het langer gaat duren, willen wij dat onze Haarlemmers niet aandoen. Dan een andere vraag. Hoe gaan we verder als blijkt dat het bestemmingsplan niet gewijzigd kan worden? Of hoe gaan we verder op het moment als blijkt dat het vele malen langer gaat duren dan de bedoeling, doordat er bezwaren zijn of doordat de rechtbank ons eventueel terugfluit? Want daar overal natuurlijk een kans.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, u heeft een interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Mevrouw Özogul, u heeft het over luisteren naar de bewoners. Nou, de bewoners hebben ook in het verleden massaal van zich laten horen. Ze zijn in meerderheid tegen. Dus wat wil de SP en wat bedoelt u nou met luisteren naar de bewoners?

Mevrouw Özogul-Özen: Mijnheer Aynan, net als u hebben wij ook gepleit om het bij het Schoteroog te realiseren. Dat is niet gelukt. Dan is er een keuze. Soms is die keuze zwaar, maar wij hebben de keuze gemaakt om voor te stemmen, omdat de daklozen op dit moment zeer snel een plek nodig hebben. Wat ik ermee bedoel, is dat er in dit participatietraject goed geluisterd wordt. Dat er samengewerkt wordt en dat alle zorgen. Dat er snel een veiligheidsplan komt, wat ook door de bewoners geaccepteerd gaat worden.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, daar gaat mijn vraag juist over. Wat geeft u het college nou mee? U heeft het over plannen die geaccepteerd moeten worden door de bewoners, maar we constateren dat dat niet het geval is. Wat doet u dan? Zegt u van nou oké, we doeken de boel op en we gaan toch ergens anders kijken? Of we gaan toch door?

Mevrouw Özogul-Özen: Mijnheer Aynan, we hebben gekeken met zijn allen naar meerdere plekken. Als wij dan keer op keer horen dat er geen mogelijkheid is en als de moties die we indienen niet aangenomen worden door de meerderheid, dan kunnen we blijven waar we zitten, maar we hebben ook met kwetsbare Haarlemmers te maken waar we rekening mee moeten houden. Die niet kunnen wachten op dit moment. Er zijn al genoeg problemen. Dan heb ik het net al gezegd, dan moet je soms moeilijke keuzes maken. De keuze waar je misschien niet blij mee bent, maar we hebben die keuze gemaakt. We hebben daarvoor gestemd. Wat

wij nu willen, is dat er verder gegaan wordt, maar dat de participatie goed wordt, dat de veiligheidsplannen goed zijn en dat er uiteindelijk in ieder geval een oplossing komt, waar de buurt mee kan leven.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Özogul-Özen: En als u een plek heeft, waarvan u zegt: dit kan sneller gerealiseerd worden, dan wil ik met u meedenken. Zal ik er echt niet tegen zijn, maar die is er op dit moment niet.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil nu uw termijn geven, de heer Aynan. Ik wil even doorgaan, want we gaan echt anders ... Een heleboel punten moeten we besluiten vanavond. Dus ik geef uw termijn en u kunt eventueel nog vragen indirect stellen aan mevrouw Özogul. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ja, eigenlijk hebben we helemaal aan het begin de verkeerde afslag genomen. Die leidde inderdaad, ja, direct of indirect, altijd naar de Nieuweweg. Het valt mij op dat we die verkeerde afslag blijven nemen. Participatie, ook de keuze tot de vier locaties en we gaan maar door op die verkeerd ingeslagen weg. We hebben vanavond de startnotitie voor ons, die gaat over Domus Plus weer de Nieuweweg. In de startnotitie worden de belangrijkste randvoorwaarden en uitgangspunten vastgelegd. Ik moet helaas concluderen dat ik die belangrijke randvoorwaarden en uitgangspunten niet zo helder verwoord zie in deze startnotitie. Ik zit hier in de commissie samenleving, omdat ik ook dit dossier volg. Ontwikkeling en de commissie bestuur, maar commissie samenleving gaat over zorg. Juist die zorg, de toekomstige bewoners die de zorg nodig hebben, want het zijn inderdaad verslaafde mensen met psychische en zelfs psychiatrische problemen. Over die zorg wordt nu juist in deze commissie, in deze startnotitie niks gezegd. Dat mis ik. Ten tweede. De inspraak en participatie, de PIP, daar heeft u het over. Daar is best een duur bureau voor ingehuurd, Tertium, voor 22 duizend euro. Ik zie daar ook helemaal niks nieuws in. We hadden net zo goed onze nota participatie en inspraak kunnen gebruiken. Hadden we met onze eigen ambtenaren ook prima afgekund. Waarom is een extern bureau ingehuurd? Dan een ander punt, voorzitter, de projectgroep. De projectgroep bestaat uit de wijkraad, een of meerdere bewoners, een ondernemer en iemand uit de moskee. Maar juist de grote zorgpunten bij vooral de bewoners, dat betreft veiligheid en de zorg. Daar is helemaal niemand in vertegenwoordigd in die projectgroep. We zien ook bij andere Domus Plussen in het land dat juist die verankerd zijn de projectgroepen. Dus waarom is niemand daarin vertegenwoordigd. Dus vanuit bijvoorbeeld Leger des Heils en vanuit de politie. Want de belangrijkste vraag die beantwoord dient te worden, en volgens mij heeft deze raad daar een amendement raadsbreed over aangenomen, dat had de Actiepartij het heel terecht over. Dat ging namelijk over de veiligheid en beheersplannen. De belangrijkste vraag die beantwoord moet worden, is hoe komen de toekomstige bewoners aan hun drugs? Want dat ze eraan moeten komen, dat is een feit. Dat staat ook gewoon hier keihard in deze nota. Die vraag moet beantwoord worden. Dat moet ook beantwoord worden in het veiligheids- en beheerplan. Daar is juist Domus Plus vanuit het Leger des Heils heel erg gespecialiseerd in. Het verbaast mij dat daar met geen woord over wordt gerept. Dus komen wij tot de conclusie dat amendement één spade verder, die inderdaad het veiligheid en beheerplan als voorwaarde stelt voordat we überhaupt aan de startnotitie beginnen, dat daar niet aan voldaan wordt. Dan moeten we concluderen dat dit raadsstuk niet behandelbaar is. Ik wil ook de commissie daartoe uitnodigen om niet akkoord te gaan, want u doet uw eigen amendement geweld aan als u hiermee akkoord gaat voordat het veiligheids- en beheerplan duidelijk maakt dat inderdaad op de Nieuweweg, dat we daar een Domus Plus veilig, leefbaar, bereikbaar kunnen houden, ook voor de toekomstige wijkbewoners. Want u heeft ook de insprekers gehoord en er moet echt heel veel gebeuren, willen we die meekrijgen. Jouw Haarlem heeft helemaal in het beginakkoord gegeven om op zoek te gaan naar een voorziening voor deze bewoners. Gaandeweg hebben we de verkeerde afslag genomen. Toen hebben we gezegd: en nu trappen we

op de noodrem, maar het mag niet zo zijn dat, omdat we aan het begin de verkeerde afslag hebben genomen, dat we maar door blijven gaan totdat we vallen in het ravijn. Op dit moment is het ook aan u om aan de noodrem te trekken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik verander geen woord aan de toelichting van de heer Aynan. Klasse. OPHaarlem ook vindt dat we deze mensen, en dat zeggen we allemaal, een plek gezocht moet worden. Een rustige plek en een plek die ook de mensen niet nerveus maakt en die ook niet te veel impulsen biedt. Niet voor niets is er heel serieus naar Schoteroog gekeken, naar een plek die buiten de stelling van Amsterdam viel. Naar een hele rustige plek en er kon niets, er kon wel een aantal jaren daarvoor een jachthaven met botenloods gebouwd worden. In feite, als je alle stukken, of als je alle vergaderingen naluistert, ook de laatste raadsvergadering, geen argument is gegeven om uit te leggen waarom Schoteroog niet kon.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Is het u ook opgevallen dat Schoteroog wel voor de helft bebouwd kan worden met zonnepanelen? Dat is wel mogelijk blijkbaar.

De heer Smit: Ja, maar dat komt omdat het een NNN-gebied is. Dat wist u nog niet. Wij constateren hetzelfde als mijnheer Aynan. Er is geen veiligheidsplan, er is geen beheersplan. Twee essentiële zaken, want als wij ons afvragen hoe het park, de buurt wel of niet belast kan worden, gaat worden, door de drugsproblematiek, het aanleveren van drugs aan deze mensen, dan intervenueert dat ongetwijfeld ook met op dit moment al de prostitutie in en rondom, in ieder geval aan de randen van het park. Ook dat kan door deze situatie alleen maar verergeren. Zitten we in een wijk met een mooi park, voor de rest niet zo veel bijzondere dingen, maar een mooi park, waar je met je gezin en de kinderen bezig bent en dan heb je dit soort activiteiten om je heen. Zorgelijk, want nergens in Nederland zetten we die mensen zo dicht bij plekken waar gerecreëerd, gewoon en geleefd wordt. OPHaarlem beseft dat op dit moment de discussie over Schoteroog nu vandaag niet verder gevoerd kan worden. We hopen op andere verhoudingen in een nieuw college om die discussie opnieuw te voeren, want die kan gewoon nog een keer gevoerd worden. Als argumenten in ieder geval op tafel mogen komen en beoordeeld gaan worden. Net zoals mijnheer Aynan zegt. Bij het ontbreken van een veiligheidsplan en een beheersplan kunnen wij onmogelijk instemmen nu met de startnotitie. Is niet correct, is ook niet conform de afspraken en wij beseffen dat de buurt met 4-0 achter staat en dat we in feite, als we doorgaan, alleen maar een tweede helft spelen, waarbij de buurt met 4-0 achter blijft staan. Alleen kunnen we dan roepen: het was een mooie tweede helft. Daar doet OPHaarlem niet aan mee. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit, u heeft nog één minuut. We hebben nog een aantal punten. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Deze zaak sleept zich voort sinds het begin van deze bestuursperiode, mede doordat de wethouder niet al te standvastig heeft geopereerd en de omwonenden pas in tweede instantie uitgebreid worden geconsulteerd. De startnotitie heeft als doel precies dat dit jaar mogelijk te maken. Pas daarna wordt het bestemmingsplan gewijzigd. De PvdA is voorstander van het plan, de locatie en een zorgvuldig overleg met de omwonenden. Het consulteren van omwonenden kan onzes inziens dan ook niet tot doel hebben om dat planvorming te blokkeren, maar die waar mogelijk te verbeteren. Daarbij moet worden meegenomen dat het gemeentebestuur zorgt voor permanente begeleiding van de bewoners van de boerderij en de nota toezegt dat er een permanente beveiliging aan het project wordt gekoppeld, die ingrijpt

bij dreigende overlast van cliënten voor de omgeving. Gelukkig neemt de wethouder nu kleine stapjes in een meerjarig traject. Ze wil een bruikbaar bestemmingsplan voor Domus Plus, inclusief de inrichting van het overige terrein. Daarmee samenhangend een definitief veiligheids- en beheersplan voor het hele Reinaldapark en omgeving. In de risicoanalyse worden de beheersmaatregelen genoemd, die in relatie met de buurt zijn, dan wel worden genomen. Die aanpak moet ook leiden tot een beter beheers- en veiligheidsplan voor de rest van het Reinaldapark. Tussen de regels door is te verstaan dat de kwaliteit van deze plannen van invloed is op de realisatie. Als de provincie constateert dat Domus Plus zorgvuldig kan worden ingepast en dat dat geheel van flankerende maatregelen voldoende is, dan kan de ontwikkeling mogelijk zijn en lijkt een ontheffing van de omgevingsvergunning, verordening, haalbaar. Om deze reden is de PvdA-fractie zeer benieuwd naar de gegevens van de enquête die in december is uitgevoerd bij 7700 huishoudens in Oost en de Boerhavewijk, met als doel een beeld te krijgen van de veiligheidssituatie. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie de heer Van den Raadt nog even?

De heer Van den Raadt: Ja, nog even wat u nou precies zei over die beveiliging die daar kwam en wat die dan allemaal kon doen volgens u?

De heer Oomkes: Anders dan u ben ik bij de soortgelijke vestiging van Domus Plus in de Bijlmer geweest. Daar heb ik gezien wat een beveiliging daar allemaal voor elkaar gekregen heeft en wat er voor interacties ontstaan met de omwonenden daar. Ik heb daar alleszins vertrouwen in.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, dat vroeg ik niet. Ik vroeg wat de heer Oomkes nou in zijn eerste termijn zei over die beveiliging en dat die dan de buurt daar ging beschermen of zo iets.

De heer Oomkes: Nee, niet de buurt gaan beschermen. Je moet het vergelijken met een portier van een middelbare school, zoals het Gymnasium hiernaast heb je ook een fantastische vent die de hele omgeving in de gaten houdt en zorgt dat niemand overlast berokkend. Dat kan daar ook.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van den Raadt: Ja, maar wat kan die beveiliging dan precies doen? Die kan alleen maar de politie bellen toch?

De voorzitter: U blijft in herhaling vallen, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nee, ik vraag nu wat anders hoor, voorzitter.

De voorzitter: Dat is het laatste. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Nou, vooruit. Nou, als u de situatie hier achter ons u kent, weet u dat deze conciërge, portier, echt werkelijk alles in de gaten houdt rond die school. Ten nutte van de omgeving en ten nutte van de scholieren en leraren.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Bedankt. Dank u, wethouder, voor de startnotitie over Domus Plus en het Nieuweweg 2. De ChristenUnie is blij te zien dat de realisatie van Domus Plus met zorg is gedaan. De buurt betrekken is van cruciaal belang. We hebben begrepen dat zij nu 4-0 achterstaan, maar goed, als voetballiefhebber denk ik

graag terug van de wedstrijd van Liverpool waar ze daar alsnog gewoon iets moois van maakten. Dus ik denk met deze participatie- en inspraakplan, nou, die moet het dan gaan doen. Dus ik wens u daar heel veel succes mee. Ik hoop dat, of laten we zo zeggen, ik ben overtuigd dat dit gaat lukken. De onrust in de Amsterdamse buurt ...

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie van mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor u nogal positief gestemd over het hele participatieproject. Hoe denkt u dat daar vertrouwen in is in de buurt?

De heer Linder: Het gaat voornamelijk daarom, in die zin ook wat de wethouder in principe van plan is om te doen, in die zin om op te zetten. Dat de participatie in het nieuwe op een, de buurt in mee te nemen. Heb zelfs van insprekers begrepen dat ze daaraan zullen meedoen. Ik hoop, ik heb daar toch mijn verwachtingen in dat dit participatieproject wat oplevert.

De voorzitter: Dank u wel. Er is nog een interruptie ...

Mevrouw Zoon: Zeer positief.

De voorzitter: Oh, van de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel. Voor de ChristenUnie is participatie van cruciaal belang. Dat is belangrijk. Wat verstaat u onder cruciaal?

De heer Linder: Nou ja, het is belangrijk om de bewoners in die zin erin mee te nemen in wat je doet. Ja, dat is in eerste instantie niet zo gelopen misschien als de bedoeling is. Daarom denk ik dat het goed is dat met die participatieplan, een inspraakplan, dat daar een nieuwe start wordt gemaakt.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, belangrijk om bewoners mee te nemen, maar als ze niet mee willen komen, wat dan?

De heer Linder: Je kan niet meer dan dingen ook in die zin aanbieden. In die zin is het aan de bewoners die zin ook om elkaar in te vinden, om uiteindelijk toe te komen dat een werkbare situatie ontstaat. Daar heb je de bewoners bij nodig. Ik geloof niet pertinent daarin dat nu al de zaak is gelopen. Ik geloof dat er nog kansen liggen.

De voorzitter: De heer Smit? Gaat u verder de heer Linder.

De heer Linder: De onrust in de Amsterdamse buurt, het Teylerplein, is verplaatst naar het Reinaldapark en daar was het al aardig onrustig. Dus kunt u vertellen of er naast handhaving ook andere middelen ingezet worden om de rust in het Reinaldapark te zorgen? Zoals bijvoorbeeld jongerenwerkers en zo verder.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Het mag duidelijk zijn dat de VVD zich grote zorgen maakt om de veiligheid in het Reinaldapark en het gebrek aan draagvlak voor deze verslaafdenopvang. Maar recht zo die gaat, hier ligt een vrolijke startnotitie. De VVD, laat ik beginnen met de veiligheid. De VVD is blij met de extra

middelen voor de handhaving in het Reinaldapark, hoewel de bewoners zich er nog niet veiliger door voelen helaas. Ook zijn wij tevreden dat er een verbeterplan wordt opgesteld voor de veiligheid in het Reinaldapark. Nu staat er in de startnotitie dat het veiligheidsplan voor de verslaafdenopvang voortborduurde op de aanpak overlast Reinaldapark. Die twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en mijn vraag is of deze ook in beiden de onderlinge relatie wordt geanalyseerd? Dus komt in het verbeterplan Reinaldapark, wordt daar een analyse gemaakt over de gevolgen voor de Domus en wordt in het plan voor de Domus een analyse gemaakt voor wat het betekent voor het Reinaldapark? Dus werkt het twee kanten op, dat is mijn vraag. Klopt het, voorzitter, is mijn vraag aan de wethouder, dat de burgemeester vanuit zijn veiligheidsrol betrokken is en regie voert op de samenhang tussen deze twee veiligheidsplannen? De wethouder schrijft dat het belangrijk is dat omwonenden zich veilig voelen. Mijn vraag is, wat is voor het college veilig genoeg? Wat als de signalen van onveiligheid in het Reinaldapark de komende periode aanblijven? Kunt u daar nog eens een keer op ingaan? Dan ga ik over naar het draagvlak. Ik stoor mij eraan dat in de risicoanalyse onrust bij de omwonenden genoemd wordt als risico voor vertraging. Dat de participatie als een beheersmaatregel wordt genoemd. Is participatie hier bedoeld om de onrust weg te nemen bij de mensen? Of om bewoners mee om de oren te slaan bij de rechter? Kunt u daar een reactie op geven? Inspraak is een wettelijke verplichte stap in het besluitvormingsproces en zo komt het ook op mij over. De keuze voor de verslaafdenopvang is gemaakt en het moet er koste wat kost komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, ik heb toch een beetje moeite met de manier waarop u deze voorziening typeert, verslaafdenopvang. Dat er mensen zitten, kwetsbare mensen, die mogelijk een verslaving hebben, dat klopt, maar daarmee is het geen verslaafdenopvang wat mij betreft.

De heer Van Kessel: Ik hoorde geen vraag, maar volgens mij ...

Mevrouw Klazes: Bent u het met mij eens, mijnheer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Nee, ben ik niet eens, want volgens mij is het opvang voor mensen met een verslaving. Als ik dat dan samenvoeg, is het verslaafdenopvang. Kijk, we kunnen er allemaal andere woorden voor gaan zoeken, maar het verandert de waarheid niet. Het is een stukje vlees.

Mevrouw Klazes: Nou, ik ben het dan, sorry, voorzitter, dat ik u even ... Dan ben ik het echt gewoon niet met u eens, want woorden doen ertoe. Woorden doen ertoe. Het woord wat u kiest voor deze opvang draagt niet bij tot het eventueel goed landen van deze voorziening op deze positie. Ik verzet mij daartegen, want u maakt er iets van wat het niet is. Ik hoop dat u iets meer empathisch vermogen aan het daglicht dan het deze naam te blijven geven.

De heer Van Kessel: Nou, we zijn inmiddels al zover gekomen dat GroenLinks ons ook gaat vertellen wat we wel en niet mogen zeggen. Nou ...

Mevrouw Klazes: Het is een vriendelijk verzoek, mijnheer Van Kessel. Niet meer, niet minder.

De voorzitter: Gaat u door, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nee, maar goed, kijk, het is ... Nu komen allemaal mensen tegen mij, laten ze allemaal zien dat er overal wel verslaafdenopvang niet staat. Het is een opvang waar mensen komen die verslaafd zijn. Ja, ik

kan er niks anders van maken. Als u mij dan nu een soort, ja goed, asociale woorden in de mond wil doen, of oproepen tot een soort beleefdheid. Het zijn mensen met een verslaving, die opgevangen worden. Ik noem het gewoon zoals het is hoor, mevrouw Klazes.

De voorzitter: Mevrouw Klazes en daarna de heer Smit.

Mevrouw Klazes: Even een laatste, want ik kan het toch niet laten. Het zijn inderdaad vaak mensen met een verslaving. Het zijn ook mensen die een hele ongelukkige start hebben gehad in het leven. Dus misschien kunnen we het ongelukkige-start-in-het-leven-opvang noemen. Net zo waar.

De heer Van Kessel: Misschien moet u er nog even aan toevoegen, dat u, doordat zo anders te noemen, er niet een beter mens van wordt.

De voorzitter: Oké, en dan de heer Smit, OPHaarlem. Oh, ook klaar? Ja, voldoende. Gaat u verder, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: De keuze voor de opvang voor mensen die ... Voor de Domus Plus. Een ongelukkige start in ... Ja, nee, goed. De keuze voor de verslaafdenopvang is gemaakt en dat moet er koste wat kost komen. Dat brengt mij dan nog bij twee vragen over de financiën. Hoe wordt er financieel rekening gehouden met de juridische kosten van procedures aangespannen door de omwonenden? Zijn die gebudgetteerd? Hoe wordt er rekening gehouden met eventuele planschades? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Over het algemeen moet ik constateren dat de startnotitie goed onderbouwd is. Toch wil ik een paar kanttekeningen maken. Voor de zomer is het college voortvarend van start gegaan om iets te doen aan de veiligheid rondom het Reinaldapark. Wat mij opviel is dat het college alles afwijkt, of afwijst, als het gaat om veiligheid in het Reinaldapark. Geen cameratoezicht, geen verlichting. Dit zorgt voor teleurstelling bij omwonenden van de Nieuweweg en de wijkraad. Daarom vraag ik hierbij het college om of zij bereid zijn of is om meer te doen aan de veiligheid door cameratoezicht te plaatsen, meer verlichting, meer te doen met de parkeersituatie. Er is een enquête in december uitgezet onder 7700 huishoudens. Mijn vraag aan de wethouder, wanneer verwachten wij de resultaten van deze enquête? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan, interruptie.

De heer Aynan: Vorig jaar is u amendement, want u was de initiatiefnemer, in Spaarnedieper aangenomen. Het amendement vroeg heel duidelijk om eerst de veiligheids- en beheerplannen te behandelen, te presenteren, voordat we een startnotitie zouden krijgen. Vindt u dat dat amendement uitgevoerd is?

De heer El Aichi: Ik wacht eerst de antwoorden van de wethouder.

De heer Aynan: Ik stel u een vraag en niet de wethouder.

De heer El Aichi: En ik gaf u een antwoord.

De heer Aynan: Voorzitter, dit is toch geen antwoord?

De voorzitter: U heeft nog twee minuten, zeg ik er ook maar even bij.

De heer Aynan: Ik heb nog twee minuten, correct. Er is hier, volgens mij raadsbreed, een amendement aangenomen die heel duidelijk is, eerst veiligheid en het beheer op orde en dat willen we kunnen beoordelen voordat we akkoord kunnen gaan met de startnotitie. Ik zie hier een startnotitie, maar ik zie geen veiligheids- en beheerplan. Bent u dat dan met mij eens?

De heer El Aichi: Ik heb u al een antwoord gegeven.

De heer Aynan: Voorzitter, wat is dit?

De voorzitter: Wie kan ik nog meer? Oh, nou ja, dit is het antwoord wat hij wil geven. U kunt wel blijven vragen, maar gaat van uw tijd af. Maar gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, ik ben ook een voorzitter gewend die ons een beetje faciliteert, maar mijnheer El Aichi wil dus geen antwoord geven.

De voorzitter: Hij heeft een antwoord gegeven en dat is zijn antwoord. Dus daar blijft hij bij. Wie nog meer? Niemand? Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, Trots Haarlem was vanaf dag één tegen Domus Plus bij de Nieuweweg. Dat waren we, dat zijn we en dat zullen we blijven. Dat is tenminste duidelijkheid bij een partij en niet dat geswicht halverwege of voorwaarden stellen of nu het licht zien, terwijl je eerst achter de schermen probeert die mensen over te halen van om het daar toch te krijgen. Dat vind ik helemaal erg. Dan hebben we een partij als GroenLinks die vraagt dan van ... Ten eerste, GroenLinks vind ik echt schandalig wat u daarnet deed bij die inspreker. Gewoon beschuldigen van de dreigementen en dan nu aan de VVD zeggen dat ze netjes taalgebruik moeten doen. Mag u eerst wel even naar uzelf kijken. Dan, nou, als we dan echt gaan zeggen de mensen mogen het zeggen ...

Mevrouw Klazes: Voorzitter? Ik word rechtstreeks geadresseerd en ik kan het natuurlijk niet laten om dan te vragen waar mijnheer Van den Raadt op doelt? Welke uitspraak van mij precies?

De heer Van den Raadt: Nou, ik had het niet tegen u persoonlijk. Ik had het tegen GroenLinks. Maar dat u daarnet zegt dat u ... U suggereert net dat de heer Kleist een dreigement maakt. Nou, dat neem ik u kwalijk, want u neemt het daarnet kwalijk dat de heer van de VVD zegt dat het verslaafden zijn. Wat het natuurlijk ook zijn. Nou, dan mag u ook een keertje naar uzelf kijken dat u ook even bedenkt wat u allemaal zegt.

Mevrouw Klazes: Nou, u kunt veel van mij zeggen, maar ik ben niet verslaafd. Maar dit even terzijde. Mijnheer Van den Raadt, ik wil toch één ding heel duidelijk zeggen, want het is breder dan alleen wat hier vanavond gebeurt. Op het moment dat je iets consequent benoemt tot iets en je verkleint een onderwerp tot wat het misschien deels is, maar niet alleen is. Daarmee geef je ook een bepaalde waarde aan dat onderwerp. Ik vind dat een hele gevaarlijke ontwikkeling. Op het moment dat je consequent blijft zeggen dat dit een verslaafdenopvang is, waarmee je alleen maar de weerstand die er toch al is, vergroot en geen enkele poging doet om het tot rust te brengen en misschien ook de andere kant te belichten. Dan vind ik dat echt een hele kwalijke zaak. Woorden doen ertoe en ik vind dat wij hier als volksvertegenwoordigers ons dat ter harte moeten nemen. Als u mij verwijt dat ik mijnheer Kleist heb ... Dat hij heeft gezegd dat ... Ik heb niet gezegd dat

hij het heeft ... Nee, ik heb het gevraagd aan hem. Was dit een dreigement? Het komt op mij over als een dreigement.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, we waren er allemaal bij en u heeft nog maar twee minuten ook. Dus dat geef ik u maar mee.

Mevrouw Klazes: Ja, oké, maar ik kan dit ... Ik wil hier even dan even terug naar dat hoe je dingen benoemt. Dat is mij een lief ding. Je kan inderdaad, en daar is geen woord van gelogen, het zijn mensen met een ongelukkige start in het leven, die weinig kansen hebben gehad. Ja, die zijn ergens along the way zijn ze ook nog verslaafd geraakt. Door ze te beperken, hun betiteling te beperken tot verslaafden. Dat gaat mij gewoon wat te ver en daar wil ik graag wat van zeggen inderdaad. Dat is ook mijn rol als volksvertegenwoordiger in deze openbaarheid.

De voorzitter: Dat heeft u nu uitgebreid gedaan. Ik heb even nog een interruptie van mevrouw Özogul van de SP. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Ik wil van de heer Van den Raadt weten hoe hij dan de daklozen in dit geval wil opvangen? Het is makkelijk om tegen te zijn, maar wat is zijn oplossing dan? Waar had hij dan een Domus Plus willen hebben en wanneer denkt hij dat te kunnen realiseren? Of denkt hij niet aan de aller kwetsbare Haarlemmers?

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik zal het kort samenvatten, want als ik tien minuten heb, wil ik het wel lang samenvatten. Ik heb nog één minuut. Heb ik vorige keer uitgelegd. Schoteroog zou prima zijn. Hier wordt inderdaad gezegd: we moeten een veiligheidsplan hebben. Is er niet bij, dus je moet sowieso tegenstemmen. Als je heel slim bent, stem je hier gewoon tegen in de hoop dat het helemaal niet doorgaat. Dat zou fantastisch zijn. Dan horen we dat natuurlijk de bewoners ... Bewoners, wat willen jullie doen dat jullie wel tevreden zijn? Nou, daarom zullen wij met moties komen en dan zullen we kijken hoe dat nou serieus gemeend wordt. Dan zullen we voorstellen dat de buurt mag bepalen wat er met de rest van die invulling van die 25 duizend vierkante meter gebeurt, als die Domus Plus gebouwd is. Zullen we met een voorstel komen dat er een houdbaarheidsdatum op die Domus Plus komt. Dat die of na tien of vijftien jaar sowieso verdwijnt. Kijken wie daar dan voor is, als je de bewoners echt de laatste woord wil geven. Dan zullen we ook met een voorstel komen om eerst die PIP en dat veiligheidsplan te maken en dan pas met een startnotitie te komen, maar dat hebben we al afgesproken in dat amendement, wat eerst is geweest. Dus iedereen moet natuurlijk nu tegenstemmen, want anders ben je helemaal niet geloofwaardig. Dat is nou precies waar die buurt het over heeft. Dat wij als bestuur helemaal niet geloofwaardig zijn. Dus je moet nu gewoon tegen stemmen en zeggen: eerst dat PIP en dan zien we wel.

De voorzitter: En dan heeft u nog vier seconden over. Nou, is mooi getimed. Zijn er nog andere mensen? Volgens mij hebben we iedereen gehad, of niet? De heer Van Kessel, u had een interruptie?

De heer Van Kessel: Ja, nog een persoonlijk feit. Ik werd net aangesproken over het feit dat ik de Domus Plus, die zoals ik begrijp inmiddels eigenlijk hoogstwaarschijnlijk geen Domus Plus gaat worden, een verslaafdenopvang noemde. Nu heb ik eventjes gekeken, als je op internet intikt wat er staat als je verslaafdenopvang ...

De voorzitter: U heeft nog 37 seconden.

De heer Van Kessel: Ja, die ga ik goed gebruiken ook. Wat je krijgt als je verslaafdenopvang intikt. Zonder nou daar verder op in te gaan, zie ik eigenlijk dat alle media in Nederland het woord gewoon netjes gebruiken. Dus ik wilde dan toch richting mij collega van GroenLinks in ieder geval aangeven dat op het moment dat ze in ieder geval kritiek heeft op mijn spreektekst, dat ze in ieder geval ook naar de hele spreektekst kijkt en niet naar één woord. Eigenlijk om te zeggen dat dat woord verslaafdenopvang een heel normaal Nederlands woord is om een opvang zoals dit te typeren.

De voorzitter: Uw tijd is op en die van u ook bijna. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Heel kort dan. Ik heb niks tegen het woord verslaafdenopvang, maar wel in dit verband. Dat is het enige.

De voorzitter: Nou, vooruit.

Mevrouw Klazes: Omdat het dit niet is.

De voorzitter: Oké, ik denk dat we maar even naar de wethouder gaan. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, en dan zit je hier en dan is er twee uur lang gesproken en dan moet je waarschijnlijk binnen een kwartier een reactie geven. Ik heb tien minuten heb ik? Oh, nou, ik zie dat ik nog 21 minuten heb. Nee, maar alle gekheid op een stokje. Dit is een onderwerp waar je in feite uiteindelijk alleen maar verliezers kent. Je kent alleen maar verliezers, omdat iets wat mensen eigenlijk zich tegen de borst stuit, niet naast zich willen hebben, automatisch leidt toch ook tot een discussie van pas dan participatie en inspraak zoals we dat op de traditionele manier willen vormgeven. Past dat nou hierin? En in hoeverre is het ook niet zo dat je, als je kijkt naar de historie van Haarlem, dat we dit natuurlijk al veel vaker hebben meegemaakt. We hebben het voordat we uiteindelijk naar de Velservoort gingen, hebben we hele discussies gehad of dat daar wel veilig was of niet veilig was. Mijnheer Van den Raadt met zijn berenpyjama en ik hebben daar nog geslapen om omwonenden te overtuigen dat het veilig is om daartussen te slapen. Dat je daar bent. Dat waren nog eens tijden, hè, mijnheer Van den Raadt. Maar we hebben ook dit gezien zeg maar bij andere plekken. Het heeft heel lang geduurd voordat we aan de Wilhelminastraat eindelijk een locatie hadden, die geschikt was voor een groep mensen die heel erg kwetsbaar is, die niet gewend is om hier aan tafel te komen zitten om in te spreken, die niet gewend is om hun stem te laten horen. Dat is al erg genoeg, maar nogmaals, ook de Wilhelminastraat, dat heb ik van nabij ook meegemaakt toen ik zelf de portefeuille maatschappelijke opvang had, heeft er uiteindelijk toe geleid, net als bij de Velservoort, dat de omwonenden op een gegeven moment gezamenlijk met deze groep mensen activiteiten gingen verrichten. Dus nu ... Ik weet niet of u wel eens bij de Velservoort bent geweest, maar naast de Velservoort daar is een hele mooie tuin met een kinderboerderij. Gesponsord door stichting Kinderpostzegels, die gewoon de mogelijkheid biedt, ook voor buurtbewoners om daar te komen. Daar komen gewoon heel veel buurtbewoners. Wat mij heel erg tegen de borst stuit, is dat deze groep mensen die hier een plek zouden moeten gaan krijgen gewoon weggezet worden als kinderverkrachters, kinderlokkers en andere mensen. Nou, dat gevoel dat krijg ik. Dat gevoel dat krijg ik gewoon als ik zit te luisteren. Dat vind ik niet terecht voor deze groep. Dan denk ik ...

De voorzitter: Interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de voor... Mijnheer de wethouder, zo wil ik in ieder geval niet weggezet worden. Geen enkele suggestie op dit punt gedaan. Ik hoop dat u dat corrigeert in uw woorden, want, in ieder geval naar mij toe, ik heb op geen enkele manier de minste suggestie hiervoor gegeven.

De voorzitter: Oké, duidelijk. De heer Aynan.

Wethouder Botter: Wat ik zeg, is dat het lijkt alsof er over deze groep wordt gesproken als kinderlokkers en kinderverkrachters. Dat heb ik gezegd. Ik heb ...

De heer Smit: Als ik dat niet ben, moet u zeggen wie het wel is.

Wethouder Botter: Ik heb het insprekers horen zeggen.

De heer Smit: U zit hier nu aan tafel met ons en u heeft het over ons.

De voorzitter: Oké, de heer Smit. De heer Aynan, had u daar nog iets over te zeggen?

De heer Aynan: Ik wilde eigenlijk woorden van dezelfde strekking gebruiken. Er is door geen enkel commissielid, geachte voorzitter, ooit zulke suggestie gedaan. Het is echt ongepast om dat hier tijdens de behandeling zo naar ons ... Nee, voorzitter, we horen net aan de overkant dat woorden ertoe doen. Laten we zelf dan alstublieft ook het goede voorbeeld geven.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, u moet echt ingrijpen, want het schoot hier al uit de slof dat iemand zegt voor mijn gevoel is er iemand aan het bedreigen. Nou, komt er een wethouder die gaat gewoon zeggen het gaat over kinderverkrachters en weet ik het wat allemaal. Niemand heeft dat gezegd. Gaan we nu elke keer van alles beweren, als je dan maar de zin erachter zet: ja, maar zo kwam het op mij over. Ja, daar moeten we echt even mee stoppen, want we moeten wel even serieus met elkaar normaal omgaan, want dit gaat echt helemaal nergens over, hoor. Dit niveau is niet goed.

De voorzitter: Duidelijk.

Wethouder Botter: Dat ik het terugneem, mijnheer de voorzitter. Dan doe ik dat. Dus wat mij betreft is dat bij deze gebeurd, maar de teneur van de gesprekken vind ik een hoog NIMBY-karakter hebben. Dat spijt mij. NIMBY-karakter hebben. Not in my backyard.

De voorzitter: Gaat u verder. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Als dit suggereert dat er toch bijna een vergelijking is, maar wat u net zei, dan wil ik dat u dat ook terugneemt, want we hebben alleen gesproken over problematieken. We hebben gesproken over gevoelens van de wijk en als u not in my backyard in feite koppelt aan wat u net zei, dan verzet ik mij daar weer opnieuw tegen.

Wethouder Botter: Dat neem ik niet terug, want, kijk, daar gaat het op een gegeven moment natuurlijk wel over. In hoeverre moet je als een stedelijke voorziening, die er is voor een hele specifieke kwetsbare groep, overlaten aan een bepaalde buurt of die daar wel of niet moet komen? Ik ben het met u eens dat het qua communicatie nog vele malen beter had gekund, maar we gaan nu pas eigenlijk toekomen aan het PIP, aan

dat participatie en inspraakplan, want de afgelopen vier jaar zijn we vooral bezig geweest over de vraag van de locatiekeuze. Ik heb begrepen vanuit alle overzichten die ik heb gekregen en die ook in de stukken staan, dat er heel veel bijeenkomsten zijn geweest met bewoners en dat er gesproken is over inspraak. Alle stukken die vandaag hier voorliggen waren nog naar de wijkraden en de verschillende groepen gegaan, nog voordat zeg maar het college erover had gesproken. Dus het is echt zo dat we in ieder geval op dit moment heel nadrukkelijk bezig zijn om te zorgen dat de juiste mensen hierbij betrokken moeten worden ook daadwerkelijk betrokken worden en dat in het afgelopen traject van de afgelopen vier jaar we ook op onderdelen iedere keer met elkaar van gedachte hebben gewisseld.

De voorzitter: Wacht even, u heeft een interruptie. En het is uw laatste bijdrage van vandaag.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, in het traject tot aan de besluitvorming ligt er een heel dossier waaruit blijkt dat participatie niets heeft voorgesteld.

Wethouder Botter: Ja, nou ja, kijk, wat ik mij gewoon ook afvraag als ik dit in deze commissie hoor, is dat er ook wel onduidelijkheid is over waar wat wordt behandeld. In de commissie bestuur is op 9 december uitgebreid met de burgemeester besproken over het veiligheids- en beheersplan van het Reinaldapark. Als we kijken naar de motie van 22 april over de Spaarnedieper is op 1 juli geconstateerd dat bij de uiteindelijke keuze een veiligheids- en beheersplan zat voor de Domus Plus zoals is afgedaan. Dat is ook met de BAS afgedaan na 1 juli. Dus het feit van dat er geen veiligheids- of beheersplannen zijn ... Vervolgens is afgesproken, na in de herfst van vorig jaar, dat het veiligheids- en beheersplan van het gebied waar de Domus zou moeten plaatsvinden, dat dat gekoppeld wordt aan het veiligheidsplan waar de burgemeester mee bezig is, met eenzelfde vergelijkbare inspraakgroep die dat in de commissie bestuur behandeld. Die heeft ook daarin de regie. Daarom treft u dat ook bij deze stukken niet aan. Daarom ga ik ook verder niet in op het hele verhaal rondom veiligheid in de brede van het Reinaldapark, omdat dat echt iets is wat in de commissie bestuur thuishoort, maar dat is natuurlijk aan u hoe u dat organiseert. U heeft een paar keer gevraagd van kan er niet een gezamenlijke commissie komen. Kunnen we dat niet organiseren met elkaar? Natuurlijk, dat is allemaal mogelijk. Daar gaat u ook over. Dat mag u beslissen. Dat moet u alleen met de griffie regelen. Niet met het college. Als u een gezamenlijke activiteit wil hebben over we willen een keertje met de drie commissies bij elkaar komen om over dat thema te praten. Wij zullen komen. Wij zijn graag uw gast om de integraliteit van het hele verhaal met u door te nemen. De oorsprong van dit hele verhaal over de Domus Plus en de Skaeve Huse, want de Vergierdeweg is iets anders. Dat zijn ...

De voorzitter: Wacht even de heer Botter, sorry. De heer Aynan heeft nog een vraag.

De heer Aynan: Nog even terug naar participatie, voorzitter. Ik hoor de wethouder zeggen: de klassieke manier van participatie voldoet niet meer en eigenlijk moeten we dit soort voorzieningen niet aan de buurt overlaten, in ieder geval de beslissing niet. Hoe ziet u dat concreet voor zich? Dan gewoon nu hoe we nu straks met Domus omgaan en de buurt.

Wethouder Botter: Nee, niet zo zeer over de vraag of en waar de Domus moet komen. Ik denk dat dat een integrale afweging zou moeten zijn, maar wel verder hoe je het verder invult. Hoe je het gaat inrichten. Hoe je het verder vormgeeft. Wat er nodig is. Of er wel of geen inderdaad pluktuin komt of dat er misschien daar ook een kinderboerderij komt. Of dat je misschien een deel op een hele andere manier inricht. Het gaat erom dat op het moment dat je het moet besluiten en dat klinkt misschien heel erg rigide, maar op het moment dat het gaat om een kwetsbare groep, dan moet er op een gegeven moment een knoop worden doorgehakt, zoals dat ook gebeurd is bij de Wilhelminastraat en zoals dat ook gebeurd is bij de Velserspoort. Dan is het natuurlijk

heel erg belangrijk dat op het moment, wanneer die kogel door de kerk is, je aan de hand van zo'n startnotitie, zoals die vandaag bij u voorligt. Dat je vervolgens daarmee gaat kijken van hoe zorgen we er nou voor dat we die 4-0 achterstand die wordt genoemd, zo snel mogelijk weg werken om ervoor te zorgen dat dat draagvlak zo snel mogelijk aanwezig komt.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Misschien is de Wilhelminastraat een heel goed voorbeeld, voorzitter, want daar hebben we samen jarenlang met de bewoners inderdaad naar gezocht. Verschillende andere locaties zijn afgeschoten, ook omdat er geen draagvlak was en juist voor de Wilhelminastraat was draagvlak. Daarom hebben we toen samen met de stad besloten om die voorziening daar te faciliteren. Het is niet door de strot gedouwd zoals nu de bewoners in ieder geval het gevoel hebben. Misschien moet u daar kijken hoe we dat toen samen met de bewoners hebben gedaan.

Wethouder Botter: Ja, natuurlijk hebben we dat gedaan. Natuurlijk heb ik ook met de wijkgroep centrum en de bewoners aan de overkant het over de tuin die daar nog was voordat fase drie van de Raaks daar werd gebouwd, maar ik heb elke maand heb ik met die mensen rond de tafel gezeten. Elke maand heb ik met de wijkbewoners daar gesproken over welke invullingen en welke inhoud we daar moesten plaatsvinden. Want ook al was er dan misschien draagvlak daar om het daar uiteindelijk te plaatsen, ik hoor ook niet dat er per se zeg maar ... Nou, laat ik het anders zeggen. Ik hoor heel veel weerstand, maar ik hoor ook een sensibele, een gezond verstand van die mensen moeten ergens komen. Dan is het vervolgens dat ik mij kan voorstellen als je ernaast woont, of in de buurt woont, dat er wordt gezegd: ja, liever niet naast mij. Nou, dat vind ik heel begrijpelijk, want het is onbekend. Wat onbekend is, maakt onbemind en vervolgens ga je kijken in andere plekken, in een hele andere context. Ik denk dat we met elkaar gewoon moeten gaan kijken van hoe zeg maar aan de hand van dat inspraakproces ... En u heeft het iedere keer over dat kost 22 duizend euro, maar in de antwoorden aan u stond dat het 11 duizend euro was voor de Vergierdeweg en 11 duizend euro voor de Domus. Dus voor dit traject was het 11 duizend euro.

De heer Smit: Dus 22 duizend.

Wethouder Botter: Ja, maar dan wel voor twee participatietrajecten en niet voor één. Dus dat wil ik nog graag even toelichten.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik wil toch even op dat veiligheids- en beheerplan ingaan. U zegt: ja, dat is al in de commissie bestuur aan de orde geweest en er is al een veiligheids- en beheersplan geweest over deze locatie, maar dat is helemaal niet waar. In deze planning staat ook dat het nog komt en dat er ... En dan staat er vervolgens achter wie neemt het besluit daarover? Dat is B&W. Dat verbaast mij een beetje, als wij hier met zijn alleen een amendement aannemen waarin we zeggen: wij willen als raad zien wat het veiligheids- en beheerplan is en op basis daarvan kunnen we dan het besluit nemen. Dan verwacht ik dat daar raad achter staat. Dat de raad de go daarvoor geeft. Ik ben zo optimistisch om te denken dat het kan, maar ik wil het wel even zien voordat we verder gaan. Dat is wat we volgens mij in het amendement hebben vastgelegd. Dan vind ik het merkwaardig dat u zegt: ja, u begrijpt het allemaal niet, dat is allemaal al aan de orde geweest. Mijnheer Wienen heeft daarover gesproken in de commissie bestuur. Dat is natuurlijk niet zo. Er is geen veiligheids- en beheerplan getoond voor deze locatie. Wel over het park is er gesproken, maar het gaat over deze locatie. Dat gaat qua veiligheid, hoe kunnen we het mensen die daar wonen veilig daar wonen, hoe hebben de ... Hoe

kunnen we de overlast beperken voor de buurt? Hoe gaan we dat inregelen? En hoe komt er een overleg tussen de buurt, de bewoners van de nieuwe locatie en de omwonenden, hoe gaan we dat organiseren? Zodat er een goed overleg is waarin structureel naar oplossingen voor problemen wordt gezocht.

Wethouder Botter: Ik weet uit discussies die de burgemeester met ons heeft gehad in het college, dat hij ook met buurtbewoners en partijen heeft gesproken. Ik weet ook, want dat heb ik zelf ook gezien, dat er op 9 december in de commissie bestuur een concept aan de orde is geweest van dat plan. Dat wordt verder uitgewerkt. Ik heb ook meegekregen dat op 11 juni bij de definitieve locatiekeuze, want dat was de voorwaarde voor de locatie, dat er een hoe heet het, een plan was gemaakt, een veiligheidsplan voor de desbetreffende locatie. Want dat was de voorwaarde van de motie. Nogmaals, ik ga mij niet verschuilen, want zo zit ik niet in elkaar, van het feit dat ik nu waarneem, maar ik vertrouw wel op de informatie die mij is aangereikt en die ik heb meegekregen. Ik heb nu niet, als ik u te woord sta, de gelegenheid om allerlei mails te gaan kijken of in allerlei stukken van iBabs, maar ik ga gewoon ervoor zorgen dat u die stukken krijgt. Waarbij ik wel tot de conclusie kom dat er zeg maar een discrepantie zit tussen het kennisniveau tussen de verschillende commissies. Dat is natuurlijk niet prettig in zo'n dossier als dit. Dat begrijp ik ook wel.

De voorzitter: De heer Hulster, korte interruptie, want het was wel erg lang.

De heer Hulster: Ja, nou ja, goed, kijk, als er raad achterstaat dan is het in de raad geweest. Ik kan mij niet herinneren dat dit in de raad is geweest. Dus ik ben benieuwd wanneer dat dan geweest is.

De heer Botter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, als voorzitter van de commissie bestuur stond mij daar ook iets van bij. Ik heb het even opgezocht. Het is met de titel, eens even kijken. Dat ging over de overlast Reinaldapark, een aanpak daarvan. Raadsinformatiebrief en onderliggende stukken. Dat is inderdaad geagendeerd op 9 december. Als deze commissie daar prijs op stelt, dan kan ik het even in de app zetten en even doorsturen.

De voorzitter: Nou, u heeft nog maar vier seconden.

De heer Aynan: Nee, dan toch ook eventjes als lid van de commissie bestuur. Dat had niets te maken met een veiligheids- en beheersplan voor Nieuweweg 2. Dat ging over het beheersen van de problematiek, mogelijke problematiek in het Reinaldapark. Daar hebben we ook werkbezoeken aan afgeleverd et cetera. Dat heeft echt niets te maken met de belangrijkste vraag hoe gaan we ervoor zorgen dat de toekomstige bewoners, hoe ze veilig aan hun drugs kunnen komen en dat dat geen overlast oplevert voor de omwonenden en de bezoekers van het park.

De voorzitter: Duidelijk. Ja, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik stuur het even door, want u heeft geen gelijk. Het heeft wel degelijk ... In elke zin komt ongeveer Domus Plus en Nieuweweg 2 voor. Dus het gaat er wel degelijk over, maar ik stuur hem even om deze discussie ...

De voorzitter: Luister, nee, ik heb er bezwaar tegen dat u er zo interrumpeert. Ik geef u het woord helemaal niet. Nee, ik wil deze discussie hier niet gaan voeren. Laten we die discussie op een ander moment ...

Mevrouw Klazes: Ik stuur hem even in de app van deze commissie, dan kan iedereen zelf oordelen.

De voorzitter: Nee, mevrouw Klazes stuurt even de stukken door en als die stukken niet volledig zijn, dan komen ze achteraf nog. Ik wil nu het woord geven aan de wethouder.

Wethouder Botter: Ja, nou ja, en ik zal ervoor zorgen, want dat heb ik dan doorgekregen, dat op 1 juli het besluit over de locatiegegevens daar zat ook een veiligheidsplan bij. Nou ja, dat moet dan op te vragen zijn, want dat moet dan beschikbaar zijn. Dat is hetgeen waar wij vanuit gaan dat u daarmee voldoende hebben geïnformeerd om in ieder geval de keuze te kunnen maken voor de startnotitie. Nou, ik ... Het Domus Plus is niet automatisch betekenisvol dat dat ook het Leger des Heils het zal doen. Wij willen het als strategisch vastgoed behouden en we willen inderdaad, en dat staat ook later op de avond conform de aanbesteding gewoon ook die Domus aanbesteden voor wat betreft het beheer. Domus betekent overigens huis. Dus in het latijn, of woning. Het moment dat je daar Domus Plus van maakt, betekent het gewoon dat het iets extra's heeft als huis. Dus dat zou mij ook nooit kunnen voorstellen dat dat een beschermde titel zou kunnen zijn. Dat over die architectuurkeuze lijkt mij een leuk voorstel. De enquête over de 1600 mensen die zijn ook in de Slachthuisbuurt en Oost. Dat maakt onderdeel uit van het integrale veiligheidsplan en is ook toegelicht in de discussie met de burgemeester op 9 december. De uitkomsten komen ook in de commissie bestuur, maar als u natuurlijk zelf ook de uitkomsten wil hebben, dan zal ik ervoor zorgen dat u die ook krijgt. Dan gaat het over de handhaving, heb ik net gehoord. Handhaving wordt volgens mij ook uitgebreid in dat document besproken en ook cameratoezicht en allerlei andere zaken. Die afwegingen van waarom je dat wel of niet zou moeten doen in dat document van 9 december, maar nogmaals, daar gaat de burgemeester verder over en op in. Als het gaat over het beheer van de veiligheid op de Domus Plus is het zo dat er inderdaad twee medewerkers zijn en er is ook gewoon een bewaker. Die bewaker is net zoals zeg maar bij de Wilhelminastraat aanwezig is en de Velsperpoort. Die zorgen gewoon voor het deurbeleid en dat is gewoon een bewakingsdienst die daarvoor wordt ingehuurd. Als het allemaal niet lukt met het bestemmingsplannen en als het allemaal veel langer gaat duren, ja, dan ... Ja, dan duurt het dus ook langer voordat die activiteit daar gerealiseerd kan worden. Wij gaan natuurlijk niet marchanderen met procedures en ook niet met de inspraakprocedures die daar zijn. Ik vind het alleen wel ingewikkeld als mevrouw Özogul zegt: er moet maar gekeken worden dan ook naar een tussentijdse voorziening of een tijdelijke voorziening. Dat wordt uitermate ingewikkeld denk ik, want dan krijg je nog eens een keer een andere locatie waar je moet gaan kijken of je dat daar wel of niet erdoorheen krijgt. Dus dat lijkt mij zeg maar ingewikkeld. Waarom een extern bureau voor de communicatie? Dat hebben we heel nadrukkelijk gedaan om in ieder geval ook het vertrouwen te willen geven aan de bewoners dat het een onafhankelijk bureau is, die met eigenstandige voorstellen kan komen en nou ja, die met ... Dat het niet iets is wat al besmet is van dat het meteen van de overheid komt. Dus dat is de reden. Bovendien was er ook geen capaciteit bij onszelf binnen om dat te doen. Dus dat is de reden waarom we dat hebben gedaan.

De voorzitter: Wethouder, ik heb nog even een interruptie van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, nou wat ik ermee bedoel, wethouder, is dat er ... Nou ja, betreffende groep heeft problemen in de opvang. Dus wat wij willen is als mocht het langer duren, dat er wel een oplossing komt.

Wethouder Botter: Ja, maar, kijk, dat ... Wat ik al aan het begin van mijn verhaal zei. Het hele idee over Domus Plus en Skaeve Huse is begonnen op 7 maart 2017. Toen we in het uitvoeringsprogramma voor beschermd wonen dit hebben geïntroduceerd. De desbetreffende wethouder van dat moment had ook de toezegging gekregen om met vijf à zes ton aan de slag te gaan om te kijken van in hoeverre het mogelijk was om een dergelijke voorziening op te gaan zetten, alleen de desbetreffende wethouder vastgoed was wat te voorbarig door meteen één en één is twee te maken. En ik kan me voorstellen dat dat heel veel mensen heeft verwonderd, maar de desbetreffende wethouder was er wel open in om dat ook direct onderaan de brief in

de openbaarheid en niet sneaky ergens openbaar te maken. En dat heeft er ook alles mee te maken, dat is denk ik ook goed om dat nog eens een keertje te zeggen, dit was niet zozeer alleen voor Domus Plus een goede, strategische aankoop, maar meer dan de helft van het grondgebied van de nieuwe weg was al van de gemeente. Dus dat werd verpacht aan de boer die daar zat en iemand die dat zou willen kopen, die had dus eigenlijk voor daar helemaal niks aan op het moment dat wij dat dan vervolgens ook niet zouden verkopen. Maar we hebben dat gewoon via Funda gekocht. We hebben daar op een hele normale manier naar gekeken. Dat is ook allemaal in de openbaarheid ook besproken. Dus in die zin is er later denk ik een heel mooie ... En ik geef toe, aanvankelijk was het idee van nou ja, dat is een mooie plek voor de Domus, maar nogmaals, daar heb ik toen te snel over nagedacht. En vervolgens is er echt, en daarom heb ik bij het hele proces verder ook niet meer, ben ik niet meer betrokken geweest, is het echt is geweest van met die locatiekeuzes en van alles en nog wat, daar hoor ik nu van en dat heb ik u wel, mijnheer Smit, horen zeggen, dat het net leek of dat doorgestoken kaart is dat dit eruit moest komen en ik ben het daar gewoon echt niet mee eens. Want wij zijn heel integer met dit hele proces bezig geweest. We hebben met iedereen gesproken vervolgens. Mevrouw Meijs en ik die zijn er nog ook naartoe geweest om daar informatie te geven bij de eerste spreekuren van deze collegeperiode. Zijn vijftig mensen uit bij de bijeenkomst geweest, dus ik heb echt het idee dat er van alles en nog wat aan is gedaan om te proberen deze mensen die bezwaar maken. En nogmaals, ik begrijp hun bezwaren heel erg goed, maar tegelijkertijd is het wel iets waarvan je moet zeggen, die groep mensen die hier niet aan tafel zit, die verdienen ook een plek om ergens te kunnen wonen. Dus ik zou, ik zeg toe, dat is gevraagd om meer informatie te verstrekken over die aanvullende stukken. De aanvullende stukken heeft u wellicht nu al rechtstreeks toegestuurd gekregen. Het veiligheidsplan is wat mij betreft, het wel of niet aanwezig zijn is wat mij betreft niet een issue meer en is van mij betreft ook niet iets wat in de weg staat om het stuk verder te behandelen. Maar hoe het behandeld wordt en of het behandeld wordt, dat is natuurlijk volledig aan u. Ik denk dat het een uitermate ingewikkelde keuze voor u is en dat begrijp ik ook. Dat is het ook allemaal voor ons. Maar ja, ik wens u daarbij veel wijsheid en het college stelt voor om dit wel te doen, omdat het nodig is. Mevrouw Özogul gaf het ook al aan, mevrouw Klazes en Mevrouw Çimen gaven het ook aan. Dit is echt een groep die echt opvang nodig heeft, die ook zeg maar opvangplekken die je vrij maakt in de reguliere opvang die we hard nodig hebben omdat u, zoals u weet, de laatste tijd toch een groter aantal mensen dak- en thuisloos is geworden. En het is belangrijk denk ik om hiermee zo snel mogelijk te kunnen beginnen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil nog even heel kort de tweede termijn voor degenen die nog tijd hebben. En ik zie in ieder geval dat mevrouw Özogul nog iets wil zeggen in de tweede termijn. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Wat de SP betreft moet er inderdaad zo snel mogelijk een plek komen voor de kwetsbare daklozen. Onze daklozenopvang is op dit moment ontzettend vol en deze mensen die hebben rust nodig, die hebben goede zorg nodig. Desondanks begrijpen de zorgen van omwonenden. Wat ons betreft moet er dus goed geparticipeerd worden, moeten ze mee kunnen beslissen met betrekking tot het veiligheidsplan en dergelijke. Wat ons betreft moet het zo snel mogelijk komen en we zouden het betreuren als wij door de slechte participatie, dat het stagneert. Wij geven aan het college mee om toch hun best te doen om het beter te doen dan bij het Anton Pieckhofje.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, woorden doen ertoe, maar het resultaat doet er ook volgens mij toe. En het resultaat dat moet er komen. Dat ben ik helemaal met u eens, maar wel op een goede manier. U bent ook wethouder van de nieuwe democratie en misschien is dit ook wel een voorbeeld van misschien

nieuwe democratie kan werken om nog tot een goed resultaat te komen. Want als je een valse start maakt, moet je altijd zorgen dat je die weer inhaalt of je moet opnieuw beginnen. En dat nieuw beginnen, dat hebben we dus niet gezien, want u bent met die valse start verdergegaan en misschien zijn er mensen afgehaakt en ik denk hierbij de wijkraad en de buurt. En u moet wel zorgen dat die er weer bij komen en dan ook zorgen dat er draagvlak komt. Ik hoor nu ook voor het eerst dat de kavel van de gemeente was en dat u dan de intentie had om daar dat verder te kopen en dat voor Domus Plus te bestemmen. Dat is in deze commissie nooit zo uitgesproken, dus dat wil ik wel bedanken dat dat nou eindelijk eens een keer op tafel ligt en dat eigenlijk de bestemming dus al bekend was voordat we dat hele ingewikkelde traject met al die 24 kavels of 24 plekken ging doen. Verder ...

Wethouder Botter: Nou ja, dat klopt niet. Dat heb ik juist niet gezegd. Wat ik heb gezegd en daar is wel over gesproken aan het begin van deze commissie. Wat ik niet heb gezegd, is dat dat traject helemaal voor niks is geweest. Ik heb juist gezegd, daar heb ik mijn handen vanaf gehaald. Daar ben ik niet bij betrokken geweest en dat is een serieus traject geweest waarbij de locaties zijn onderzocht.

De voorzitter: Gaat u verder, mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Maar goed, wel bijzonder dat dat aangekocht is, dat dat een goed idee was voor de Domus Plus en dat dat ook geworden is na dat hele traject. Dus ja, ik hoop dat het toch nog bij zinnen komen dat als het ergens overschrijdt of dat het niet goed gaat, dat er nog een weg terug is. En nou, u weet onze mening, maar wij zullen hiertegen stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog het woord geven? Niemand? Een punt van orde. De heer Smit.

De heer Smit: Ik kreeg een mailtje van een ... Ik kreeg een appje van een van de sprekers dat ze zeer geschokt zijn door de woorden van de wethouder. Ik zal ze niet herhalen, maar ze zijn er zeer geschokt door.

De voorzitter: Ook een punt van orde, mijnheer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Punt van orde, of in ieder geval een procedureel voorstel. We hebben in de tweede termijn, een aantal van ons hebben gewoon geen spreektijd meer, terwijl de behoefte bij dit debat om hierover door te praten en dit zorgvuldig te behandelen, is denk ik bij heel veel mensen aanwezig. Ik heb ook ontzettend veel gehoord eigenlijk vandaag in dit debat, wat ik ook graag nog een keertje tot me zou willen nemen voordat ik een advies ook aan de fractie kan geven. Dus eigenlijk wilde ik de stemming peilen onder de collega's om dit nogmaals te agenderen op de volgende Commissie Samenleving, zodat we het een keer, dus dat we het de volgende keer nog laten terugkomen om een zorgvuldige behandeling hiervan te hebben, waar dan ook dat beheer- en veiligheidsplan bij kan komen. Dus mijn verzoek is eigenlijk om dat onder de leden van deze commissie te polsen, dat we gewoon het debat volgende keer nog een keer doorzetten.

De voorzitter: Nou ja, dat wordt dus de eindconclusie zo meteen van dit punt, dat ik dat moet gaan vragen. Kijk, er zijn natuurlijk zat mensen met nog wel tijd. De meeste eigenlijk wel, maar die hebben er ook niets meer over te zeggen. Maar goed, als er verder niemand mist, dan ben ik nog de wethouder nog een laatste conclusie wil geven op mevrouw Zoon.

Wethouder Botter: Nou ja, wat ik al zei, ik heb mijn excuses gemaakt, ik heb mijn opmerking ingetrokken. Dus in die zin, ja, wij verwachten.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, dan kom ik dus inderdaad bij de conclusie van dit stuk. Ik had al het gevoel dat dit niet als hamerstuk naar de raad zou gaan. Maar toch, ik wil nog even vragen. Wilt u hier, wilt u dit naar de raad brengen en besluiten gaan nemen of wilt u het nog een keer gaan behandelen met de juiste documenten?

De heer Kessel: Ik heb net ... Pardon, voorzitter. Misschien begreep, hoorde u het niet goed. Ik heb net een ordevoorstel gedaan en dat is het voorstel om in stemming te brengen dat we dit na de volgende Commissie Samenleving terug laten komen.

De voorzitter: Nee, maar daar was ik mee bezig en in die stemming moeten ...

De heer van Kessel: Maar u vraagt naar de ... Eerst begint u over een hamerstuk, daarna vraagt u of het naar de raad kan. Volgens mij heb ik een voorstel gedaan ...

De voorzitter: Luister, dat is de normale vraag. Dat hamerstuk was natuurlijk een grapje, maar, en de vraag is natuurlijk of we het naar de raad moeten brengen überhaupt of dat we het naar een andere samenleving moeten gaan brengen. Dus ik kan de vraag ook omdraaien, want als ik de vraag stel, gaan we het naar de raad brengen en ik zie daar een meerderheid, dan is het in principe natuurlijk dat we het niet nog een keer gaan bespreken. Dus ik kan eerst het voorstel even gaan vragen, wilt u dit stuk nog een keer behandelen, maar dan met aanvullende stukken of gaan we het naar de raad doen? Maar dan wil ik even duidelijk de armen omhoogzien. Dan zie ik dus te weinig stemmen.

De heer Raadt: Wij hebben drie zetels, voorzitter.

De voorzitter: Want ook de SP die stemt mee om het in te stemmen. Wacht.

De heer Van Kessel: Nou ja goed, ik heb ...

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

De voorzitter: Wacht even, de heer Van Kessel was bezig. Gaat u door.

De heer Van Kessel: U zegt, te weinig stemmen. Mag ik dan vragen wat de stemuitslag was?

De voorzitter: Oké. En mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter, als de VVD dit nog een keer wil bespreken, hebben wij daar geen bezwaren. Ik denk niet dat een volgende commissie dit eventueel heel erg stagneert, maar ons standpunt is wel duidelijk.

De voorzitter: Nou, u wil een stemuitslag en als ik dan ga kijken naar degenen die tegen het nog extra behandelen, dus ik zeg van, we gaan het naar de raad brengen, dan zijn er vier coalitiepartijen en een oppositiepartij, dus een ruime meerderheid. Sorry? De ChristenUnie wil het ook behandelen, dus ik zie vier coalitiepartijen en een oppositiepartij. Dan hebben we gewoon een meerderheid om naar de raad te brengen. Maar ik neem aan dat het een bespreekpunt gaat worden. Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ik ... Misschien helemaal niemand om een hele grondige behandeling of in ieder geval in ondergrond te vormen over dit onderwerp, belangrijk genoeg. Alleen ik zie eigenlijk niet wat dat eigenlijk nog

gaat opleveren en ik heb het idee dat dit meer voelt als, dit voelt voor mij nu als een stagnatie van het proces dan dat het nou werkelijk wat oplevert. Ik denk dat het wel duidelijk is waar iedereen staat en ik kan me niet voorstellen dat het verder nog iets uithaalt, dat je het daar nog langer over gaat hebben.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Ja, daar maak ik dan bezwaar tegen. Ik heb in mijn betoog heb ik twee belangrijke punten, namelijk veiligheid en draagvlak genoemd. En op het gebied van veiligheid ontbreekt ontzettend veel informatie, zijn alle vragen nog niet gesteld en alle antwoorden zeker nog niet binnen. Dus volgens mij is het een vriendelijk verzoek om ook te voorkomen dat de plenaire behandeling hierdoor enorm onder druk komt te staan en de rest van de raad, raadsvergadering daaronder komt te leiden om dit gewoon nog een keertje in een commissie te behandelen. En dat zal die Domus echt niet een dag eerder of later laten komen als wij hier een maand langer over ...

De voorzitter: Uw verhaal, uw pleidooi is heel duidelijk. Wethouder Botter wil nog iets zeggen.

Wethouder Botter: Nou ja, wat ik graag wil zeggen is dat ik heb aangeboden, die grote zorgen, dat u volledig wordt voorzien van al die stukken rondom veiligheid en waaruit zal blijken dat die stukken wel degelijk zijn behandeld en er zijn en dat niet een belemmering is om dit stuk verder dan in de raad te behandelen.

De heer Van Kessel: Ja kijk, die discussie die kunnen we blijven voeren. Ik ken de stukken heel goed, want de VVD heeft daarom gevraagd toen ze in het Commissie Bestuur geagendeerd zijn, dat waren de stukken die het Reinalda park betroffen. En wij willen nu de stukken die de Skaeve Huse, sorry, de Domus Plus betreft hebben. Nou, goede reden om daar nog eens een keer naar te kijken.

De voorzitter: Die zijn er al en die heeft de wethouder toegezegd en die gaan ook naar u toe komen.

De heer Van Kessel: En dus het punt blijft dat het volgens mij voor bijna de helft, dat is ongeveer half, half hier, er waren overigens meer mensen hier zelfs hiervoor dan tegen, maar oké, plenair zal het een meerderheid hebben. Maar lijkt ons het een slim idee om gewoon die grote groep raadsleden die nog vragen hebben om die daar gewoon gelegenheid toe te geven. Anders zullen we dat inderdaad tijdens de plenaire vergadering moeten doen. En ik denk dat dat ook heel veel andere dossiers dan ten koste gaat. Dat lijkt me zonde. En anders doen we maar een extra commissie of zo, dat kan ook, maar ...

De voorzitter: Uw oproep is duidelijk. Ik zal het nog een keer vragen voor de goede orde. Steek uw hand op als u het naar de raad wil brengen. Want dan doen we het even andersom. En dan zie ik nog steeds dezelfde mensen en dan bij deze beslist de commissie om het naar de raad te brengen. En dan stel ik wel voor om het als bespreekpunt natuurlijk te doen. En ik verwacht dan wel natuurlijk het alle stukken ruim op tijd ook bij de commissie zijn, dat de commissie daar nog goed kan inlezen of dit inderdaad de stukken zijn die bij de stukken horen, eigenlijk om daarmee door te kunnen gaan. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, dan wil ik graag mijn collega's van de Commissie Samenleving in ieder geval danken dat jullie naar mij geluisterd hebben, maar helaas dat er ...

De voorzitter: Ik dank u wel. Maar ik zie iedereen ... Wacht even. Ik zie iedereen al weg ... Iedereen, ik zie nu twee mensen opstaan. Ik heb de vergadering ... Ik weet niet of u weg wil, maar ...

De heer ...: Voorzitter, ik ben alleen woordvoerder op dit onderwerp.

De voorzitter: Oké. Nou, dat ... Ik vind het wel een beetje jammer dat u mij niet laat uitpraten. Nou, u bent geen woordvoerder meer. Dat is, u bent geëxcuseerd sowieso natuurlijk, mijnheer Aynan. Wel thuis. Ik heb nog ...

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter.

Ter advisering aan de raad

12. Regionaal kader opvang wonen en herstel 2022 tot en met 2027 (MTM)

13. Oprichten gemeenschappelijk orgaan beschermd wonen (MTM)

Overige punten ter bespreking

14. Verwervingsstrategie voorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang (MTM)

De voorzitter: Sorry, overleg met de griffier, want volgens mij zijn er stukken die we echt nog moeten behandelen. Er is wel een hoge urgentie om agendapunt dertien en veertien toch nog vandaag te gaan behandelen. We zijn al over de tijd heen, maar ik zou wel willen voorstellen om dat wel te gaan doen. Dertien en veertien, hè? Ja. Dat zijn de ter adviseringstukken en bespreekpunt. En twaalf even overslaan, want die is nu niet nodig, blijkt. Of nou, niet zo'n grote haast op. Mijnheer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. We zijn inmiddels aan de reguliere vergadertijd toegekomen. Mijn spreektijd is daarom dus ook op. Maar mijn vraag is dan, als we doorgaan met vergaderen, krijg ik dan nog extra spreektijd samen met de collega's?

De voorzitter: Ik zal iedereen nog even extra tijd geven die eruit gelopen zijn, dus ook de heer Smit. Oh, die is al weg. Maar goed, ik wil natuurlijk wel even de kans geven om er ook nog wat over te zeggen. Dus ik wil nog wel wat tijd bijgeven en dan kunnen we in ieder geval alvast dit stuk gaan besluiten of dat in ieder geval naar de raad kan, want er zit wel een beetje druk op. Laten we dan ... Ja, u stemt ermee in, hoop ik, hè? Ik kijk nog even rond. Mevrouw Klazes? Oh, u gaat even wisselen. Zie ik ook. Dan gaan we het stuk snel bespreken. Dertien. We gaan agendapunt dertien en veertien behandelen. Oh, mevrouw Çimen?

Mevrouw Çimen: Ja, van de orde. Twaalf moet toch als eerst? Want dat is het kader waar alles op is gebaseerd. Als we daar niet mee akkoord gaan, dan is het einde verhaal.

De voorzitter: Ja, ik krijg dat ook van de ambtenaar door. Maar als we twaalf snel kunnen behandelen, dan zou ik dat ook doen. Want dat is ook in adviesstuk, maar ... Het is een beetje rommelig allemaal zo.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

De voorzitter: Goed, ik krijg dat door, dat dertien en veertien, dat moet besloten worden en twaalf zou kunnen blijven hangen. Ik heb niet het inzicht of dat kan.

Mevrouw Çimen: Nou, ik ... Kijk, als we niet instemmen met het kader of daar dingen op willen wijzigen, dan heeft het geen zin om die andere dingen toch te doen?

De voorzitter: Dan gaan we het allemaal doen. Nou, dan moet ik er veel meer tijd bij zetten. Oké, nou, laten we de discussie stoppen. We gaan alle, twaalf, dertien, veertien gaan we alle drie doen. Yes? In een keer. Ja, nou goed.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

De voorzitter: Kijk maar even. Mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, even een vraag. Dit zijn drie belangrijke onderwerpen. Gaan we het wel goed behandelen en niet afraffelen in verband met tijdgebrek?

De voorzitter: Dat is geheel aan de commissie. Ik hoop dat het goed behandeld kan worden, maar ook dat een beetje de overbodige vragen achterwege kunnen blijven en de bijdrages iets korter kunnen zijn dan normaliter. Laten we snel aan de gang gaan. Dit is agendapunt twaalf, is het regionaal kader opvang wonen en herstel 2022 tot en met 2027. En met het regionale kader opvang en wonen en herstel wordt de beweging naar een inbedding van de regionale taken beschermd wonen, maatschappelijk opvang en vrouwenopvang binnen het lokale sociaal domein voortgezet. En de doelstelling is om alle cliënten maatschappelijke opvang beschermend wonen en vrouwenopvang zo gewoon mogelijk te laten wonen met herstel ondersteuning gericht op inclusie, burgerschap, participatie, zelfredzaamheid en informele steun in de lokale omgeving. En deze ondersteuning betaalbaar zijn en toekomstbestendig. De Commissie Samenleving wordt gezocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college en de gewijzigde agendering in de raad. Het college stelt de raad voor het vaststellen van het regionale kader opvang, wonen, herstel tot en met 2027. Wie kan ik als eerste het woord geven? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Top, dank u wel. Ik verstond hem ook niet goed. D66 kan zich vinden in de aanscherping van de regionale kaders en juicht de stevigere samenwerking met de regio, voor zover dat niet al gebeurt, alleen maar toe. De opdracht vanuit het Rijk is wederom niet makkelijk gemaakt voor gemeenten. We hebben de verplichting om samenwerking met regio aan te gaan, maar tegelijkertijd wordt met het door decentralisatie beschermd wonen elke gemeente zelf verantwoordelijk voor de eigen inwoners en worden de financiën ook gesplitst. Er zit dus een zekere spanning tussen deze uitgangspunten en daarmee ook de opdracht aan de gemeente. D66 is wel van mening dat er met dit regionaal kader een goede balans is gevonden in de uitwerking daarvan. Zo thuis en zo lokaal mogelijk als kan, regionaal wat moet. Ik begrijp wel dat er acht lokale uitvoeringsprogramma's onder het regionale kader komen te liggen. Wanneer kan deze raad dat uitvoeringsprogramma voor Haarlem verwachten en kunnen wij daar in deze commissie nog inhoudelijk inbreng op leveren of voor leveren? En daarnaast begrijp ik uit het stuk dat het regionaal kader jaarlijks wordt gemonitord. Op welke manier neemt de wethouder gaat mee in de jaarlijkse monitoring? Hebben de afzonderlijke raden daar ook nog iets over in te brengen, aangezien de monitoring van de praktijk kan leiden tot sturen, bijsturing van afspraken of uitgangspunten? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik vond het eerlijk gezegd een behoorlijk onleesbaar stuk wat hier lag wat erg hoog over is en ik vroeg mij af of ... Ik vroeg mij af of mevrouw Çimen weet wat de financiële gevolgen van dit kader zijn?

Mevrouw Çimen: Ja, want ik heb de technische sessie gevraagd en toegelicht gekregen. Ja, want wat wij nu gaan krijgen is dat wij nu als centrumgemeente worden uitbetaald. We krijgen daar een ingroepad voor de

komende zes jaar. En dan ben je dus eigenlijk aan het afbouwen wat je krijgt en je gaat opbouwen, voor de bestaande cliënten, en die gaat geld krijgen in de opbouw voor de nieuwe cliënten. Dus je krijgt een soort van uitsterfconstructie. Dus ja.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik was ook bij die technische sessie, dus wij zijn samen goed voorgelicht. Dat is altijd fijn, want dan kan je ook je mindset daar goed op doelen. Hart voor Haarlem is daarom blij dat dit regionaal kader opvang, wonen en herstel daar ligt. Ik lees dat er gestuurd wordt op de lokale toepassingen en niet dat men regionaal een plek creëert. En natuurlijk, als het spoedgeval is, dan moet dat regionaal ook worden opgevangen. Ik heb begrepen dat dat ook zo werkt. We zijn ook blij dat u gekozen heeft voor zo gewoon mogelijk maken en zo gewoon mogelijk in de buurt, daar waar je hoort, daar zorgen dat je dan ook de opvang krijgt. Echter als dit overlast geeft voor direct aanwonenden, wat gaat er dan gebeuren? Is er dan een alternatief? En ja, beschermd wonen is een woonvraagstuk. We hebben net Domus Plus behandeld en daar gaat het ook over een woonvraagstuk voor maatschappelijke opvang versus gehuurd. Er zijn onvoldoende passende woningen voor deze doelgroep, maar ook voor de overige Haarlemmers. Wat doet u? Ja, u, of u valt in voor de wethouder wonen. Hoe gaat u om met dit dilemma? En punt dertien en veertien, daar gaan we mee akkoord.

De voorzitter: Dat is heel fijn dat u het zegt. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik vond het kader eigenlijk wel een heel goed leesbaar stuk waar hele belangrijke en goede dingen in staan, zoals dat er goed regie moet worden gevoerd, want daar ontbreekt het vaak aan. Dus daar was ik eigenlijk heel erg over te spreken. Ik vond het wel opvallend dat op bladzijde 27, punt vier, ineens een nieuwe reden werd gegeven waarom de maatschappelijke opvang duurder moest worden, namelijk omdat het de uitstroom ingewikkelder zou maken als dat goedkoper zou zijn. Dat vond ik een ... Nou, ik denk overwegen om dat eruit te amenderen, want dat lijkt ons een hele bijzondere constatering. Dan ... Het is ingewikkeld, drie stukken tegelijk behandelen. Dan krijg je de oprichting van de gemeenschappelijke orgaan. We gaan akkoord met de vorm die gekozen wordt, omdat het zo lean mogelijk is en dat we als raad zoveel mogelijk zeggenschap krijgen over dit samenwerkingsverband. En dan de verwervingsstrategie. Dat komt er dan als ... Dat is interessant, want dit is dus de enige manier waarop wij hier een zienswijze op kunnen geven, dus dit is heel belangrijk. Komt niet in de raad, dus dit is de zienswijze op de verwervingsstrategie. Als we het nu niet regelen we willen, dan zijn we te laat. En dat is ook mijn grootste bezwaar tegen dit stuk, want hoewel daar ook een heleboel goede dingen in staan en het een prima stuk is, is het ook wel weer vrij doen. Dus we zijn heel weinig concrete wat we nou precies willen. We hebben niks opgenomen over wat, welke dingen willen we nu gaan sturen? Waar willen wij verantwoording over zien de komende jaren? Dat ontbreekt allemaal weer en dit is dus weer de laatste keer dat we dit zien. Dus als we nu ... Nou ja, we stemmen er niet eens over, want het gaat niet na de raad. Maar de verwervingsstrategie ... We geven nu de zienswijze en we kunnen misschien nog met een leuke motie vreemd of zo proberen er wat dingen aan toe te voegen. Dus dat is wel ... Ja, ik vraag me echt af wat commissie daar nou van vindt, van deze manier en we hebben drie minuten om het te behandelen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u wel, voorzitter. We zijn het eens met twee centrale uitgangspunten van het regionaal kader opvang, wonen en herstel. De cliënt zit centraal en zo thuis mogelijk. Indien de hulp thuis of dicht bij huis gegeven kan worden, kan het netwerk van de cliënt, familie, vrienden, burens, intact blijven. Dit vindt

Jouw Haarlem van groot belang. Met de kanttekening dat informele steun alleen in samenhang kan met ondersteuning van professionele zorg. De stellen dit kader vast. Over de oprichting van het gemeentelijke orgaan beschermd wonen, akkoord. Jouw Haarlem ziet het als een vehikel om de verplichte samenwerking met omliggende gemeenten voor de decentralisatie van beschermd wonen mogelijk te maken. Hebben wij hier eigenlijk wel een keuze? Dan over de verwervingsstrategie. Twee vragen. Ja, dat is toch net ook gedaan?

De voorzitter: Ja, het mag.

Mevrouw Stroo: Ja? Nou, jij mag het straks aanvullen, hoor.

De voorzitter: Ga door.

Mevrouw Stroo: Goed, twee vragen. Wordt de 24-uurs opvang ook bij de dak- en thuislozen opvang nu standaard? Jouw Haarlem heeft er diverse malen voor gepleit om mensen niet overdag weer de straat op te sturen. En ik lees, tenminste uit het stuk, dat er nu wordt gekozen voor 24-uurs opvang. Kan de wethouder dit bevestigen? Kan de gemeente in een statief nemen om aan de woonvraag beter te kunnen voldoen door het aantal contingentenwoningen te verhogen? Door bijvoorbeeld een woning in het bezit van Haarlem, zoals die op de Rijkstraatweg stond, die bijvoorbeeld tot een contingentenwoning te maken. En een voortvloeiende vraag is, kan de gemeente van de te bouwen sociale huurwoningen in de ontwikkelzones een aantal woningen reserveren als contingentenwoningen? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Zoals ik in ieder geval over het kader begon, vond ik het een onleesbaar stuk. In ieder geval erg hoog over en ik weet gewoon niet goed wat ik ermee moet. Mijn vraag is eigenlijk ook van, waar stemmen wij mee in met dit nieuwe beleidskader? Is niet cynisch bedoeld, gewoon echt daadwerkelijk een vraag van, wat krijgen wij nou als we hiermee instemmen en wat gebeurt er als we hier niet mee instemmen? Hoe verandert de wereld daarmee? En ook graag, en ik ben blij dat de collega van D66 dat in ieder geval goed wist te vertellen, maar ook nog een keer. Wat zijn nou de financiële gevolgen voor de gemeente Haarlem ervan als we hiermee instemmen? Dan heb ik het over het beleidskader. Nou, dan kom ik vervolgens bij het gemeenschappelijke orgaan beschermd wonen. Merk ik dat de gemeente Haarlem opnieuw een gemeenschappelijke regeling aangaat. Daar staat een rijtje van besluiten die het orgaan allemaal neemt, maar mijn vraag is of het nieuwe gemeenschappelijke orgaan ook verantwoordelijk wordt voor afsprakenverdeling over de opvangvoorzieningen. Dus welke opvangvoorziening komt waar tussen de regio's? Zit dat erin? Kan de wethouder aangeven hoe de kosten onder de gemeente verdeeld wordt? En kan de wethouder in gaan op hoe er omgegaan wordt met de reserve opvang, wonen en herstel van dertien miljoen, of rond de dertien miljoen volgens mij op het moment die we bij de gemeente hebben, gaat die ook op in die nieuwe gemeenschappelijke regeling? En verder nog een vraag, welke rol zal het gemeenschappelijke orgaan gaan spelen bij het verbeteren van het besluitvormingsproces over het plaatsen van maatschappelijke opvang? Het schijnt in onderwerp te zijn dat nogal leeft in de gemeente. Dus gaat de gemeenschappelijke orgaan beschamend wonen daar ook een rol inspelen om dat besluitvormingsproces te verbeteren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Dank u, wethouder, voor het raadstuk oprichten gemeenschappelijke orgaan beschermd wonen. De door decentralisatie beschermd wonen wordt op deze wijze met zorg

vormgegeven. Belangrijk is dat de acht gemeenten hierdoor medeverantwoordelijk worden voor het vormgeven van voldoende maatschappelijke opvanglocaties. Op dit moment zijn het merendeel van de beschermde en beschutte voorzieningen in Haarlem. De ChristenUnie is blij te lezen dat de door decentralisatie moet leiden tot een betere spreiding van voorzieningen in de regio. De ChristenUnie geeft hierover een positief advies. En dank u ook voor de verwervingsstrategie voorzieningen beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Uit de evaluatie van het arrangementenmodel blijkt dat een van de knelpunten is dat de stap van beschermd naar beschermd wonen binnen een voorziening of financieel niet haalbaar is voor de zorgaanbieder, of dat de deelnemer woonrechten krijgt binnen de voorziening, wat dan beschermd wonen is, waardoor iemand het recht heeft om daar altijd te blijven wonen. Dus dan stagneert de doorstroom. Op welke wijze denkt de wethouder deze knelpunten op te lossen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri en daarna de heer El Aichi.

De heer Zohri: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, we gaan niet hele teksten voorlezen ...

De voorzitter: Even iets meer in de microfoon, alstublieft.

De heer Zohri: Ja. We gaan niet heel veel teksten voorlezen. Wat betreft het regionale kader, ik heb een vraag aan de wethouder. In hoeverre zijn woningcorporaties meegenomen in de ketenaanpak als het gaat om vroeg signaleren? Voor het gemeenschappelijke orgaan, wanneer een andere gemeente wil toetreden tot dit gemeenschappelijke orgaan, hoe gaat u borgen dat deze geen gebruik gaan maken van de overgedragen regionale reserve beschermd wonen? En wat betreft verwervingsstrategie, de heer Hulster van Actiepartij die verwees er al naar. In het stuk geeft u aan om een eigen bijdrage in de opvang te willen verhogen, terwijl we zien dat veel mensen juist moeite hebben met het ophoesten van de eigen bijdrage in de maatschappelijke opvang. En bent u bereid om hiervan af te zien? En hoe gaat u ervoor zorgen dat de samenwerking binnen de ketens goed gaan verlopen en de cliënt centraal blijft? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. Ook wij van het CDA zijn voor zorg op maat dicht bij de inwoners te organiseren, maar op het moment dat de ondersteuningsbehoefte complex, langdurig of zwaar is, moet de cliënten kunnen rekenen op woonvoorziening. CDA is ook voor acceptatie en inclusie. Hoe zal het college de krapte op de woningmarkt voor de doelgroep oplossen en hoe om te gaan met de financiële onzekerheden? Verder vraag ik hierbij de wethouder over de inkoopkalender bijgehouden kan worden. Deze is niet meer actueel, want ik lees in de inkoopkalender niets hierover. De vraag is geloof ik ook al gesteld over de monitoring. Graag een toelichting van de wethouder. Wij kunnen ons als CDA ons vinden in de voorstellen van dit college. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Regionale kader opvang, wonen, herstel. Alle Haarlemmers hebben recht op een woonvoorziening. Dat geldt ook voor mensen met een geestelijke of fysieke beperking. Dat geldt ook voor mensen die om wat voor reden dan ook geen voorzieningen hebben. In het regionale belang worden leden uitgezet om hiervoor oplossingen te vinden voor de periode 2022 tot en met 2027. Het gaat daarbij vooral om woonvoorziening in de buurt. Nu afgelopen periode heeft het Anton Pieckhofje en Domus Plus project laten zien hoe dit verschrikkelijk uit de hand heeft kunnen lopen. In de nota worden mooie woorden gewijd aan het wonen in de buurt inclusie, maar met de betrokkenheid en de rechten van de buurt en

wijkbewoners worden onvoldoende rekening gehouden. Het meedenken bij de genoemde projecten kwam pas op gang toen de besluiten al genomen waren. De fractie van Trots Haarlem overweegt om binnen gaat behandelen van het plan hiervoor een motie in te dienen. Wat betreft de oprichting gemeenschappelijke orgaan beschermend wonen. En ja, gemeenschappelijke orgaan beschermend wonen is een wettelijke verplichting vanaf 1 januari. Bij de vormgeving daarvan is zoveel mogelijk aangesloten binnen alle samenwerkingsvormen, omdat deze samenwerkingsvorm volgens het college goed voldeed in de praktijk. Echter heeft deze samenwerking nauwelijks tot resultaten geleid. Trots Haarlem vraagt zich af waarom dit bij het nieuwe orgaan, wat aan de wettelijke eisen voldoet, wel het geval zou zijn. Welke garanties kan het college geven dat het nu wel goed komt, wat betreft de laatste verwervingsstrategieën, voorzieningen beschermd wonen en maatschappelijke opvang? Trots Haarlem vindt dat de keuze voor het aanbestedingsmodel in vergelijking met het subsidiemodel te gemakkelijk gemaakt wordt. Een uitspraak van de raad is of het aanbestedingsmodel is op dit moment '...', zolang er onduidelijkheid is over de beschamende gelden.

De voorzitter: Laten we afronden, mijnheer ...

De heer Yerden: Ik rond af. Bovendien wordt het tijd dat de nota's in gewoon Nederlands worden geschreven, zodat ook het model raadslid en de burger het kunnen begrijpen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel. Aangezien iedereen over alle drie de onderwerpen gaat, dan ga ik ook maar, maar lekker overzichtelijk voor de wethouder die in valt.

De voorzitter: Die is heel flexibel.

Mevrouw Çimen: Ten aanzien van hun gemeenschappelijke orgaan voor beschermend wonen, daar kunnen wij ons in vinden. Alleen wat mij wel opviel, is dat het instellingsbesluit van het GO heel praktisch is ingericht, maar zoals ik het voor me zie, wil je in het GO ook gezamenlijk sturen, bijsturen en monitoren op het geheel. En dat betekent concreet afzonderlijk achter lokale uitvoeringsprogramma's opstellen, maar deze wel op elkaar afstemmen in het GO. En ik zou er dan eigenlijk ook voor willen pleiten om aan de start van ieder jaar, vergelijkbaar met een P en C cyclus eigenlijk, gezamenlijk regionale prioriteiten vast te stellen en hierop te monitoren en dit te verantwoorden aan de acht raden met daarin een duidelijk onderscheid tussen de specifieke lokale situatie en de uitdaging en daarnaast de regionale. En door jaarlijks prioriteiten stellen kun je ook als GO wat mij betreft concreet resultaatgericht sturen op het zo gespreid mogelijk over de acht gemeenten, woonplekken en ondersteuning creëren. Graag een reactie van wethouder op dit punt. En dan ... Oh.

De voorzitter: Ter interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik vind het een hele interessante gedachte van mevrouw Çimen, maar de vraag is een beetje, hoe gaan we daar als raden daarop toezien dat we welke afspraken er onderling worden gemaakt en welke prioriteiten er worden gesteld per regio?

Mevrouw Çimen: Nou, als je die prioriteiten dus ter, gezamenlijk gaat opstellen, dan krijgt de raad daar natuurlijk wat mij betreft ook informatie over en dan wordt daar ook jaarlijks op verantwoord, ook richting die

raden. Zo begreep ik het in ieder geval uit de stukken, maar als ik dat niet goed heb begrepen dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: Dat was het, mevrouw Çimen?

Mevrouw Çimen: Mag ik dan ook nog meteen wat over de verwervingsstrategie zeggen?

De voorzitter: Ja, natuurlijk mag dat.

Mevrouw Çimen: Dan hebben we het maar gehad, klinkt goed. Nee. Nou, ik zou in ieder geval bij de verwerving willen pleiten voor een goede mix in aanbieders, want we hebben in de eerdere discussies in deze gaat over de maatschappelijke opvang, maar ook de trajectbegeleiding gezien dat de filosofie en het werkstel van aanbieders echt kan verschillen. En het lijkt mij goed om in de verwerving ook echt in te zetten in diversiteit in aanbieders, zodat er per cliënt gekeken kan worden naar wat er het beste bij iemand past en hoe die persoon zo snel mogelijk weer de regie kan pakken in diens eigen leven. Even kijken. Ja, en in de verwerving is ook als doel opgenomen, meer contact met de wijk. De gemeente wil in de contracten meer aandacht voor de verantwoordelijkheid van aanbieders om overlast te voorkomen. Ja, die snap ik nog wel. Maar ze schijnen ook nog voor inclusie en acceptatie in de wijk te moeten gaan zorgen. Ja, en ik zie hier zich ook een duidelijke rol voor de gemeente, bijvoorbeeld bij het realiseren van de voorzieningen zelf. En ik zou dan toch ook willen pleiten voor een gezamenlijke verantwoordelijkheid in die verwervingsstrategie. Hoe kijkt de wethouder daarnaar? En wat betreft de uitgangspunten zo thuis mogelijk en de cliënt volgende begeleiding, dus los van die verblijfsplek, betekent dit dat er steviger ingezet gaat worden door de gemeente op het behoud van de woningen van de cliënt. Dus dat de cliënten of een trajectbegeleiding thuiskrijgen of tijdelijk naar zo'n pauzeplek, zoals dat wordt genoemd, met begeleiding gaan en dan in die periode hun eigen woning mogen aanhouden. Dat was hem. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Çimen. Of sorry, Özogul, van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel voorzitter. Met betrekking tot het regionaal kader opvang, wonen en herstel. Als eerste viel ons inderdaad ook op dat wij de eigen bijdrage willen verhogen. Dat hebben wij een aantal maanden geleden niet akkoord bevonden en nu zien we het hierin terugkomen, dus daar willen wij ook iets mee. Daarnaast zie ik iets over woonplaatsbeginsel, lees ik daarover. Dat verzoekt zich goed. Je bent verantwoordelijk voor je eigen mensen die een plek nodig hebben, maar ik wil ook waken voor het probleem dat je daardoor mensen uitsluit of mensen van de ene naar de andere stuurt. Dus ik zou pleiten voor dat je in ieder geval de betreffende persoon te woord staat en dat je dan een zachte landing doet en doorstuurt naar de overige gemeenten, dus dat je mensen wel begeleid daarin. Wat ik ook zie, is dat er problemen zijn rondom woningen. Ik zie dat een woningbouwvereniging mee wil denken en ik wil van de wethouder weten of er gesprekken zijn om ook de overige woningbouwverenigingen mee te krijgen daarin. Het is inderdaad goed dat de hulpvraag cliënt volgend is. Daar hebben wij altijd al voor gepleit. Maar als je in de wijk mensen laten wonen, dan moeten wij de zorg daarop goed aan laten sluiten. En mij maken ons wel zorgen met betrekking tot bezuinigingen wat wij ook doorvoeren in de zorg zelf. Daarnaast met betrekking tot het regionaal kader is het ook goed dat er inderdaad time out plekken komen, dat je dan niet je woonverblijfplaats niet verliest. Het is ook goed dat we de mensen ook een keus geven om zelf te kiezen voor welke hulpverlening, dus dat het niet vaststaat aan je verblijf. En wat ik wel ook daarnaast benoemd wil hebben is dat wij nog steeds betreuren dat we als gemeentes een greep uit de pot beschermend wonen hebben gedaan van vier miljoen. En ik hoor net te VVD zeggen, zich zorgen maken over budget en dergelijke. Nou, dat hadden we dus mooi kunnen gebruiken daarvoor. Dan wil ik het hebben over gemeenschappelijke orgaan. SP is niet voor

gemeenschappelijke organen, want naar ons idee geven wij daar onze zeggenschap veelal over. En waar we ook bang voor zijn is wat bijvoorbeeld wat met paswerk gebeurd is, dat er dan gemeentes uittreden. En ik weet niet of het hier ook kan, maar ik heb begrepen dat het een verplichting is vanuit het Rijk. Dan verwervingsstrategie voorzieningen beschermd wonen. Wij zien dat de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang niet meedoen. In ieder geval maatschappelijke opvang tot 2025 niet. En dat wij de vrouwenopvang daar uitgehaald hebben. Daar zou ik graag uitleg van de wethouder over hebben. Sowieso is de SP niet een voorstander van aanbesteden van dit soort voorzieningen, maar ik lees bijvoorbeeld ook dat de manier van hoe wij het willen aanbesteden nog niet door de Tweede Kamer of Eerste Kamer is, en dat wij daardoor zonder criteria willen aanbesteden. Ik weet niet wat ik me daarvoor bij moet voorstellen, dus ik zou daar graag uitleg van de wethouder over willen. En mijn laatste vraag is, dit zijn natuurlijk de kaders. Krijgen wij nog een uitvoeringsprogramma voor ons en kunnen wij daar nog iets van vinden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Is iedereen geweest? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Hij doet het weer. Dank u wel, voorzitter. Ik zal voorzien het voorafgaande mij beperken tot de gemeenschappelijke regeling beschermd wonen, althans voor wat betreft de uitgangspunten. Ik lees net een aantal paragrafen achter elkaar die gewoon in ieder geval ogenschijnlijk met elkaar in tegenspraak zijn. Ik zal ze even citeren. Even kijken, hoor. In de uitwerking van wat lokaal kan, regionaal moet. Staat in de volgende paragraaf. Dat de deelnemers behoefte hebben aan een licht flexibele vorm van samenwerking, waarbij elke individuele gemeente van medezeggenschap behoudt. Dan daarnaast, dat ze een gemeenschappelijk orgaan wensen op te richten om in gezamenlijkheid afspraken te maken over vast te stellen regionaal beleid. En daarnaast nog een keer, de deelnemers veel waarde hechten aan de verantwoordelijkheid, betrokkenheid van alle gemeenten en te streven naar een representatieve vertegenwoordiging van de gemeente en zowel de ambtelijke structuren als in het ambtelijk apparaat, het nieuwe orgaan. Dat zijn drie verschillende vormen van betrokkenheid. Zou de wethouder willen toelichten of er nou sprake is van een lichte samenwerking of van een serieuze samenwerking met een onderliggende verantwoordelijkheid en verantwoording? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Ondanks dat wij toch vrij uitvoerige sessies, hebben we nog een heleboel toch wel vrij technische vragen nu nog op dit late uur te bespreken. Ik ben blij dat in grote lijnen iedereen zich in de kaders die zijn gesteld kan vinden. Voor een belangrijk deel is het inderdaad een verplichting, waarbij het Rijk ervoor heeft gekozen om die door decentralisatie minder dat neer te leggen bij centrumgemeentes, zodat ook iedereen met dezelfde problematiek te maken krijgt en dat dat niet alleen wordt afgewenteld op de centrumgemeenten. En dan moet ook goed worden begeleid, moet goed worden voorbereid. En wij hebben in ieder geval gekozen in deze regio vanuit de wet gemeenschappelijke regelingen voor de minst zware structuur. Paswerk is bijvoorbeeld echt een wat zwaardere gemeenschappelijke regeling dan dit GO, gemeenschappelijke orgaan. Maar het is wel een manier om het met elkaar goed te regelen. Je moet het eigenlijk gewoon zien in de praktijk dat het werkt als een soort stuurgroep die sturing geeft op de processen. Daarom is het ook meteen een antwoord denk ik op de vraag van de Partij van de Arbeid, waarbij zeg maar eigenlijk zoals nu het portefeuillehouders overleg te werk gaat als GO ook werkt op dit domein. Maar de ambtelijke ondersteuning en sturing, die zal strakker zijn. En die zal ook met elkaar afstemmen. Dus je maakt een regionaal verhaal en dat is hetgeen wat hier wordt aangeboden. En na de zomer wordt in elke van de acht gemeenten een lokaal uitvoeringsprogramma gemaakt. En dat is natuurlijk ook weer in samenhang, want je moet ook met elkaar een aantal dingen gaan regelen om te zorgen dat dat op een goede manier qua

voorzieningen in zijn totaliteit in de regio aanwezig is. Dus wij hebben dan nu op dit moment het voornemen om een Domus Plus te gaan realiseren. Nou, het is niet echt nodig om in elke gemeente van de regio een dergelijke voorziening te hebben. Maar bij een andere gemeente zou bijvoorbeeld weer een ander soort voorziening kunnen zijn. Het is geen oplossing voor het woningenproblematiek waar we tegenaan lopen. Daar wordt natuurlijk hard aan gewerkt. Het aantal contingentenwoningen is wel toegenomen. In Midden- en Zuid-Kennemerland zitten we nu op ongeveer 180, dus dat is echt aanzienlijk meer dan dat we hadden. Als het gaat om de financiële paragraaf, dan is die vooral in agendapunt dertien het beste uitgewerkt. Daar staan de bedragen, maar u moet er in principe vanuit gaan dat dat het basisbedrag is van wat wij nu als centrumgemeente krijgen. Daar gaat een sleutel losgelaten worden en dat is dan hetgeen uiteindelijk van hoe dat geregeld is. Maar het Rijk heeft niet alles aan ons opgedragen om door te decentraliseren, want je hebt bijvoorbeeld de vrouwenopvang die net genoemd wordt door de SP en de maatschappelijke opvang. Die worden niet of net niet door gedecentraliseerd, dus daar zou u rekening mee moeten houden. En als het gaat over de vraag van Jouw Haarlem, in hoeverre het nu geregeld is voor de 24-uurs opvang, dan moet ik u vertellen dat dat nog niet duidelijk is. Daar wordt wel over gesproken. En de aanbestedingsfase of de aanbestedingsmanier waarop wij dit gaan vormgeven, daarvan is het niet zo dat daar nog geen wettelijke grondslag op ligt. Wij hebben wel een manier van hoe dat willen aanbesteden, maar het kan misschien nog makkelijker op het moment dat het Rijk zelf nog in allerlei voorwaarden de boel gaat veranderen. En als dat nog gebeurt voordat onze aanbesteding van start gaat, dan gaan we daar nog heel gewoon heel nadrukkelijk naar kijken. En als dat zo is, dan komen we daar natuurlijk ook nog met u over te spreken. Maar vooralsnog gaan we op basis van de voorstellen zoals die nu in de stukken staan aan de slag. Die zijn in feite een combinatie van de manier waarop we dat hebben gedaan in het verleden, bijvoorbeeld waarbij bepaalde onderdelen apart definieert. We willen zoveel mogelijk aanbieders hebben, want wat mevrouw Çimen heeft gezegd, is dat wij in het verleden wel eens te maken hebben met een tekort aan partijen in dit veld. Dat is echt aan de orde, dus we willen zoveel mogelijk partijen hierbij betrekken en dat is bijvoorbeeld weer anders zoals dat in de jeugdhulp is georganiseerd. Met woningcorporaties en buurten en partijen in de buurt spreken we heel nadrukkelijk. Het is inderdaad een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid die je hebt. Ook als er ergens een voorziening komt en dat merken we gewoon heel nadrukkelijk, er zijn steeds meer verzoeken voor kleinschalig wonen, bijvoorbeeld ook voor jeugdigen, maar ook voor mensen met een beperking, voor mensen met een verslaving. En als het dan gaat over de vraag van dat vast wonen, dat stevig wonen, dan is het echt erop gericht dat heel nadrukkelijk de mensen ook daadwerkelijk in die woning blijven, dus dat ze daar, ook als ze misschien tijdelijk ergens moeten worden opgenomen, dat ze in ieder geval een vast adres hebben waar ze weer terecht kunnen. Monitoring, dat vindt plaats eigenlijk op continu basis. Dat wordt ook gerapporteerd aan dat GO. En wat mevrouw Çimen vraag van, is het mogelijk om op regionaal niveau met afspraken te komen en om ze daarover te informeren? Dat is geen probleem. Dat kunnen we gaan regelen en dat is een waardevolle toevoeging aan hetgeen van wat er al op papier staat. Als het gaat over het woonplaatsbeginsel. Ja, dat mag dus nooit een belemmering zijn, maar dat is wel bij wet ook verplicht. Dat is ook ons opgelegd om dat op die manier toe te passen. Maar wij zullen natuurlijk zorgen voor de warme overdracht waarvoor gevraagd is en mensen daar goed over informeren. En als het dan gaat het nog over de vraag van, zijn niet bepaalde paragrafen met elkaar in tegenspraak? Ik hoop dat ik u duidelijk heb kunnen maken aan het begin van hoe dat dan georganiseerd wordt. Het feit dat er bezuinigd is in het verleden of dat middelen vanuit maatschappelijk opvang op een andere manier, of beschermd wonen moet ik zeggen, op een andere manier zijn ingezet. Ja, dat is zo. Dat kan ik niet meer terugdraaien, kan ik niet veranderen en dat is dan ook niet denk ik nu wenselijk als ik daar verder op inga, want dat is gewoon een gegeven. Volgens mij heb ik daarmee alles gehad.

De voorzitter: Nog de heer ...

Wethouder Botter: Oh ja, de inkoopkalender. Ja, dat zal ik de wethouder bedrijfsvoering doorgeven. Die inkoopkalender moet gewoon goed op internet staan. Dat is ook wel eens een keertje aan mij gevraagd in de Commissie Bestuur en ik zal daar aanstaande maandag werk van maken.

De voorzitter: De heer Zohri?

De heer Zohri: Ja, een vraag over de eigen bijdrage van maatschappelijk opvang. Daar heeft u geen antwoord op gegeven.

Wethouder Botter: Oké. Dat weet ik niet. Dat ...

De heer Zohri: Kunt u schriftelijk even antwoorden? Ja? Oké. Even kijken. Ja, de toetreding van een andere gemeente in het gemeenschappelijk orgaan.

Wethouder Botter: Ja, dat is vooral hetgeen van wat in het GO wordt bepaald en waar afspraken over worden gemaakt. En als het dan gaat over de vraag van hoe het dan zit in de financiële problematiek, dan zal daar een verevening plaatsvinden.

De heer Zohri: Dat is intern zeg maar binnen de acht gemeentes en volgens mij heeft de wethouder, mevrouw Meijs, toentertijd aangegeven dat eventueel ook andere gemeentes zich kunnen aansluiten bij de GO, buiten de huidige acht.

Wethouder Botter: Nou ja kijk, dat is misschien mogelijk theoretisch, maar we hebben het hier wel precies over de samenstelling van de VRK, dus van de veiligheidsregio. En het lijkt mij zeer uitzonderlijk als je dit regelt met elkaar op VRK-niveau dat dan er van buiten ook nog een gemeente aan toe wordt gevoegd. Maar dat zal ik ook voor u nagaan.

De heer Zohri: Ja, heel graag, want volgens mij was dat toen ook zo aangegeven. En dan heel belangrijk, want dan gaat het dan specifiek. Stel dat een andere gemeenten zich wil toetreden tot een geheel die wij hebben opgesteld, hoe dat dan met de financiering of het overdragen van de regionale beschermend wonen budget, dat ze daar geen aanspraak van kunnen maken.

Wethouder Botter: Nou, ik krijg ook door dat het even moet worden nagezocht, dat punt. Daar kom ik in ieder geval op terug.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja nou, ik had een opmerking gemaakt over dat er nu ... Ja, dit is natuurlijk, de gemeente gaat een grote financiële verplichting aan, dus wij moeten in staat gesteld worden om een zienswijze te geven. Nu zit ik een beetje procedureel, dus een procedurele vraag hoe we dat het beste kunnen vormgeven. Wordt hier een zienswijze, een stuk gemaakt naar aanleiding van deze bespreking door de griffier die we dan vervolgens aan het stuk hangen? Of moeten we iets in de raad in stemming brengen? Of hoe kunnen we dat het beste doen? De tweede vraag is over de BZT, die was ik nog vergeten. Die zit er ook nu, die staat erin genoemd. De BZT, die vormt een belangrijke schakel tussen de mensen die aanvragen om toegang tot de maatschappelijke opvang te krijgen en de gemeente die dat wel al dan niet honoreert. Ja, de vraag is, blijft dat eigenlijk hetzelfde of wordt er ook over nagedacht om daar andere invulling aan te geven? En zou er een keer een onderzoek kunnen komen naar het functioneren van de BZT?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Dan is het gelijk tweede termijn. Nee? Top, oké. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, volgens mij is voor een deel de problematiek van de BZT ongewijzigd, omdat het gaat om de maatschappelijke opvang en het toewijzen na de maatschappelijke opvang. En die blijft voorlopig hierbuiten. En als u een onderzoek zou willen hebben naar het functioneren van de BO, dan zou ik denk ik dat gewoon schriftelijk indienen met een onderbouwing waarom u dat denkt dat dat nodig is. Ik heb geen idee of daar op dit moment iets daadwerkelijk misgaat, maar kennelijk heeft u aanwijzingen om deze vraag te stellen en dan lijkt het me verstandig om daar iets mee te doen van de BZT. Dus ik weet, ik kan het nu niet plaatsen, maar het wordt niet hierin meegenomen.

De heer Hulster: En wat betreft de zienswijze? Wat is uw zienswijze daarop?

Wethouder Botter: Ja, volgens mij is het gewoon de bedoeling toch dat deze stukken doorgaan naar de raad?

De voorzitter: Nee, de laatste niet. De verwervingsstrategie gaat niet door naar de raad.

Wethouder Botter: Nee, de verwervingsstrategie is inderdaad, dat is uw zienswijze die u dan nu heeft gegeven. En we komen nog een keer terug met de uitvoeringsagenda, ja.

De heer Hulster: Ja, maar voor mij zit het hem, maar misschien zijn er andere raadsleden die daar anders tegenaan kijkt, vooral dus op de KPI's. Dus warme overdracht, maar ook cliënten raden, hoe dat er goed inzet. De doorstroom, dat binnen een half jaar mensen door moeten stromen en binnen de zoveel tijd een ondersteuning krijgen. Hoeveel schorsingen zijn er? Dat is informatie die we zouden willen hebben denk ik, tenminste dat zou ik persoonlijk denken, maar ik weet niet hoe de andere raadsleden daarover denken. En ik zou echt bij verwerving verwachten dat we dat soort kaders ook meegeven, van wat voor performance in de ketens willen we nu toevoegen, zodat we straks kunnen zien dat het goed draait als het aanbesteed is? Je wil toch de vinger aan de pols houden.

Wethouder Botter: Maar wilt u dat dan op dat niveau wat u net zegt?

De heer Hulster: Ik denk dat ... Ja, dat lijkt me heel goed, ja, dat we daar nu afspraken over maken. U mag ook met een voorstel komen, maar ik verwacht eigenlijk wel dat er zoiets bij zit. We willen toch graag de dingen die we uitzetten smart geformuleerd zijn, dat we ook weten wat we voor ons geld krijgen en hoe dat functioneert en wat de kwaliteit daarvan is?

Wethouder Botter: Maar dat ben ik wel met u eens, maar dat is natuurlijk hetgeen wat vervolgens voor belangen daar een deel terugkomt dan in de lokale uitvoeringskader. En als het over de financiën gaat en de vraag die uitvraagt bij die instellingen, is dat zeg maar weer op een vergelijkbare manier zoals we dat zeg maar in een soort dialoog doen met die partijen. En het resultaat daarvan, dat krijgt u hier aangeboden. En ja, ik weet dat u met name, want dat heb ik ook gemerkt in het jeugdossier, heel veel moeite heeft met het feit dat aanbestedingen eigenlijk een collegebevoegdheid zijn. En daar heeft u een andere opvatting over, dat weet ik ook, maar er wordt hier gekozen om die lijn te volgen.

De heer Hulster: Dat is uitstekend, maar onze verordening stelt dat we daar een zienswijze op kunnen geven. Nou is dat een slecht gedefinieerd onderdeel in onze gemeentewet, dus ik wil dat een beetje strak inkaderen hier. Van wat is, wanneer hebben wij nou een zienswijze gegeven? Is dit de zienswijze? Is er meer

eensgezindheid over wat we vinden over dit stuk? Is daar duidelijkheid over? En ja, heel vaak, bijvoorbeeld bij de Commissie Beheer komt er dan een samenvatting. Die wordt door de griffier gemaakt en die wordt dan rondgestuurd en een kunnen we daar eventueel nog dingen in wijzigen of aanvullen, zodat er een soort eensluidende stukje bij zit van, hoe kijken wie er nou tegenaan, wat vinden we hier nou relevant aan? Ja, dus staat expliciet over de verwerving, want dat gaat niet naar de raad. Dus dat hierna ... Dat is collegebevoegdheid, zoals de wethouder aangeeft. Dus dat zien we niet meer terug hierna. Dus dit is ...

Wethouder Botter: Nou, u ziet het resultaat ziet u terug van wat er is aanbesteed. Maar ...

De heer Hulster: Precies, maar dan hopen we dat we niet weer rijen mensen hierlangs krijgen die klagen over dat het heel erbarmelijk is. Dus daarom lijkt het me goed om het nu goed in te kaderen.

Wethouder Botter: Ja. Maar wij gaan ervan uit, in ieder geval met de bespreking die we nu hebben gedaan, is misschien korter door omstandigheden van eerder op de avond dan misschien wenselijk, maar wij hebben de insteek gehad om hetgeen wat wij nu ophalen, om dit te zien als uw zienswijze op dit stuk. En we hebben u goed gehoord, mensen hebben meegeluisterd, mensen hebben opgeschreven. Ik heb een aantal van uw vragen beantwoord, of ik hoop zelfs allemaal, en dat zullen we betrekken bij het vervolg van het proces. En dat is dan zeg maar de zienswijze.

De voorzitter: Ja, is het duidelijk?

De heer Hulster: Als de commissie daarmee akkoord is, dan ben ik daar natuurlijk, leg ik me daarbij neer.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja kijk, je kunt ook altijd een motie indienen of een amendement zelfs nog hierop.

De heer Hulster: Nou, je kunt alleen een motie vreemd indienen, mijnheer Van Kessel. Want het gaat niet naar de raad. Dat is een beetje mijn punt.

De heer Van Kessel: Ja. Nee, dus dat kan. En op het moment dat er niet gepiept wordt, zal ik maar zeggen, dus eigenlijk ... Misschien is de woordkeuze zienswijze een beetje gek, zou je bijvoorbeeld ter wens en bedenkingen of zo moeten. Het wordt gewoon voorgelegd. En als wij niet piepen of geen wijzigingen meegeven, dan is het aan het college verder om uit te voeren. Dus dan motie vreemd of een ...

De heer Hulster: Het werkt, maar ik weet ook dat de opvolging van moties vreemd heel mager is.

Mevrouw Çimen: Nee, want ik denk dat ik wel een beetje kan helpen. Want wij hebben dan zeg maar onze inbreng gegeven op die verwervingsstrategie vanavond. Ik kan me in ieder geval vinden in de grote lijn ter dingen, omdat we dat ook eigenlijk bepalen met het regionaal kader. Maar wat ik heb begrepen, is dat die opmerkingen dus wel vanuit elke raad worden verzameld in een integraal overzicht en daar krijgen we dan ook weer inhoudelijk reactie op vanuit alle deelnemende gemeenten. Dus dan ... Ja, dat staat ook in het stuk.

Wethouder Botter: Ik zie een klein beetje nog mogelijkheid. Sowieso is het de bedoeling dat van alle bijeenkomsten die in de acht verschillende commissies aan de orde zijn geweest, daar een samenvatting van wordt gemaakt. Die samenvatting wordt als zienswijze meegenomen en toegevoegd aan het stuk en die zal worden betrokken verder bij de verwervingsstrategie. En als u nog hele specifieke punten heeft, dat geldt dan niet alleen voor u, maar dat mag ook nog vanuit andere commissieleden natuurlijk, dan kan er ook nog

schriftelijk wat worden ingediend. En ik kom inderdaad schriftelijk terug op uw vragen die door GroenLinks zijn gesteld. Dus als dat een werkbare optie is, dan kunnen we het op die manier volgens mij afronden.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we het zo goed besproken, hoop ik. En die vraag van GroenLinks, dat ging over of er andere gemeentes konden aansluiten, toch, bij de GO, hè? Et cetera. Daar komt u op terug. Oké. Nou, even kijken of we het goed uit elkaar kunnen gaan trekken, want we hebben twee punten besluiten. Agendapunt twaalf, ik had al een amendement en een motie gehoord dat die ingediend werden. Gaat u dat nog steeds doen? Ja? Nou oké, dan gaat agendapunt twaalf dus als bespreekpunt naar de raad. Agendapunt dertien, oprichten gemeenschappelijk orgaan beschermd wonen. Dat is een hamerstuk. Ja? Dan gaan we het als hamerstuk doen. En dat andere was een bespreekpunt.

15. Sluiting

De voorzitter: Dus dan zijn we hiermee aan het einde gekomen van deze drie stukken, maar ook aan het einde van de vergadering. En dan wil ik u hartelijk danken voor uw geduld nog. We zijn iets uitgelopen, maar we hebben het wel af kunnen maken. En ik wens u ...